

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๐๑ (สามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๕๕ นาฬิกา

นายเจริญ วัฒนศิริ เลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญ หลวงศรี-
สาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท
ที่ ๑ ผู้มีอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุม
ชั้นบัลลังก์ เป็นประธานชั่วคราว ตามข้อ
บังคับการประชุมและการปรึกษาของสภา
ผู้แทนราษฎร ข้อ ๓

ประธานชั่วคราว: วันนมีสมาชิก
มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า
ขอเปิดประชุม
ต่อไปในข้าพเจ้าจะได้อ่านพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธาน
และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(สมาชิกในที่ประชุมมีขึ้นเพื่อยังพระบรมราชโองการ)

ประธานชั่วคราว:

“ประกาศ

ตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๐๐ เลือกสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นประธานและรองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คือ

๑. พลเอก พระประจักษ์จันทน์	เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
๒. ขุนวรวรณัฐวิทยา	เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑
๓. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ	เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒

จึงตั้งให้ผู้นามดังกล่าวแล้วเป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ตาม
ความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๑ ตั้งแต่วันขึ้นคืนไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาล
ปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้
ไปเชิญ พลเอก พระประจักษ์ประจิน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ขุนวิวัฒนสุข
วิทยา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคน
ที่ ๑ และนายประสิทธิ์ จุลละเกศ รอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ขุน
มงคลก เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้แทน
และผู้แทน ขุนวิวัฒนสุขวิทยากษัตริย์ประสิทธิ์
จุลละเกศ ขอขอบคุณท่านทั้งหลายที่ได้
ให้เกียรติและไว้วางใจเลือกให้ทำหน้าที่
ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
และผู้แทน ท่านรอง ประธาน ทั้ง สอง จะ ได้
พยายามกระทำหน้าที่โดยมอบหมายนี้ด้วย
เต็มสติปัญญาและความสามารถเพื่อให้
กิจการในหน้าที่ของสภาได้ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ

ประชุมสามัญของสภาซึ่งจะได้ดำเนินการ
ให้ดำเนินไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับการประชุม
ประชุมปรึกษาสภาโดยเคร่งครัด ผมหวัง
เป็นอย่างมากว่าคงได้รับความร่วมมือจาก
บรรดาท่านผู้แทนทั้งหลายเพื่อให้การ
ประชุมของสภานี้ได้ดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อยสมที่ถกกันโดยทั่วไปว่าสภา
ผู้แทนราษฎรเป็นสถาบันสูงสุดของชาติ
ผมขอขอบพระคุณ

(ที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร
การประชุมตามระเบียบวาระ คือไปหมายเลข
๒. รายงานกิจการของสภาผู้แทน
ราษฎร ซึ่งได้กระทำไปในสมัยประชุม
วิสามัญสมัยที่ ๒ ซึ่งได้พิมพ์แจกท่าน
สมาชิกไปแล้ว เป็นเรื่องเสนอเพื่อทราบ

รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎร

ที่ได้กระทำในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๑

(เมษายน - พฤษภาคม - มิถุนายน)

เกี่ยวกับญัตติ กระทั่งถาม และคำถาม

ญัตติ

- ๑. เรื่องที่อ้างมาจากสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๑
- ๑๑ เรื่อง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

- ๑) ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาแก่นائب

หลักการ

(วันลงมติ)

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติอาวชน เกรงกระสุนบน
- วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวชน
- (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายเทียม
- ไชยนิทน์ (ทาก) เป็นผู้เสนอ)

๒๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

- (๒) ร่างพระราชบัญญัติอาวชน เกรงกระสุนบน
- วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวชน
- (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายเกษม
- หงส์สวัสดิ์ (กำแพงเพชร) นายทองดี อีสราวัฒน์
- (เชียงใหม่) นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหา
- สารคาม) นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี)
- และนายสวัสดิ์ คำประภอม (นครสวรรค์)
- เป็นผู้เสนอ)

๒๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

- (๓) ร่างพระราชบัญญัติอาวชน เกรงกระสุนบน
- วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวชน
- (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ นายสน บัญญัติ

(วันลงมติ)

(อุบลราชธานี) นายฉันท จันทชม (ร้อยเอ็ด)
นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) และ
นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีวิวงศ์ (อุดรธานี) เป็น
ผู้เสนอ)

๒๘ พ. ค. ๒๕๐๑

(๕) ร่างพระราชบัญญัติอาวธบ้น เครื่องกระสุนบ้น
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวธบ้น
(ฉบับที่ ๓) พ. ศ. ๒๕๐๑ (นายทองปาน
วงศ์สง่า (สกลนคร) นายวรพจน์ วงศ์สง่า
(อุดรธานี) และร้อยตรีประทีป ภิรมย์
(สกลนคร) เป็นผู้เสนอ)

๒๘ พ. ค. ๒๕๐๑

(๕) ร่างพระราชบัญญัติอาวธบ้น เครื่องกระสุนบ้น
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวธบ้น
(ฉบับที่ ๓) พ. ศ. ๒๕๐๑ (นายบรรณะ
พิมพ์พันธ์ (ศรีสะเกษ) เป็นผู้เสนอ)

๒๘ พ. ค. ๒๕๐๑

(๖) ร่างพระราชบัญญัติอาวธบ้น เครื่องกระสุนบ้น
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวธบ้น
(ฉบับที่ ๓) พ. ศ. ๒๕๐๑ (นายจารุบุตร
เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายสุจิต บุญธรรม
(นครนายก) นายญาติ ไหวท (สุรินทร์) และ
นายสมบรรณ บัณฑิต (น่าน) เป็นผู้เสนอ)

๒๘ พ. ค. ๒๕๐๑

(๗) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดยะโสธร
พ. ศ. ๒๕๐๑ (นายฉัน บุญชิต (อุบลราชธานี)
เป็นผู้เสนอ)

๑๒ มี. ย. ๒๕๐๑

๒) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ไม่รับหลักการ

(วันลงมติ)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายศิริวัชร รัตวงศ์
(ชุ่มพร) เป็นผู้เสนอ)

๑๕ เม.ย. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายส่อง

มารังกล (บุรรมย์) นายไทร แก้วเสมา
(บุรรมย์) และนายทองคำ อิศราชวิน (เชียงใหม่)
เป็นผู้เสนอ)

๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

๓) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรให้ยกเรื่อง
อันขึ้นปรึกษา

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติของกน
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕
พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายพรชัย แสงซจ (ศรีสะเกษ)
และนายสว่าง คว้าช (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ)

๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

๔) ร่างข้อบังคับ ฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาไม่รับ
หลักการ

ร่างข้อบังคับการประชุม และการปรึกษาของสภา
ผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
(นายทองคำ อิศราชวิน (เชียงใหม่) เป็นผู้
เสนอ)

๒๒ พ.ค. ๒๕๐๑

๑. เรื่องที่ได้รับในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๑ ๔๐ เรื่อง

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(วันลงมติ)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติโอนมรดกพระราชกำหนดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติโอนมรดกพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑

(๓) ร่างพระราชบัญญัติโอนมรดกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑

(๔) ร่างพระราชบัญญัติโอนมรดกพระราชกำหนดสุรา

พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑

(๕) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑

๒๔ เม.ย. ๒๕๐๑

(๖) ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลตลาดบ้านคอน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

(๗) ร่างพระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

๒) ร่างพระราชบัญญัติที่ค้างพิจารณาที่คณะกรรมการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ....

(๓) ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ....

๓) ร่างพระราชบัญญัติค่างระหว่างดำเนินงาน
ร่างพระราชบัญญัติชาวอุษิน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด คอกไม้เพลิง และสิ่งเทียบมอวอุษิน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

๔) ญัตติขรรคมดาที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จไป (วันลงมติ)
ญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ๘ พ.ศ. ๒๕๐๑

๕) ญัตติขรรคมดาที่คณะรัฐมนตรีขอลอนไปก่อนเข้า
ระเบียบวาระประชุม
ญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม ๑๒ มี. ย. ๒๕๐๑

ข. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้
ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(๑) ร่างพระราชบัญญัติพักข้อตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๑ (พลตรีภฤษณ
สัรวรา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ มี. ย. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ (พลตรีภฤษณ
สัรวรา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ มี. ย. ๒๕๐๑

(๓) ร่างพระราชบัญญัติภาษช้เมนต์ขงทงทงในพระราช
อาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
(พลตรีภฤษณ สัรวรา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ มี. ย. ๒๕๐๑

๒) ร่างพระราชบัญญัติที่เจ้าของขอลอนไปก่อนเข้า
ระเบียบวาระประชุม

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติของกัน
การกระทำอนเป็นค่อมมีวนสัด พ.ศ. ๒๔๙๕

พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายบรรพต วังศ์สง่า (อุตรธานี)

และนางสนิ์ เศลาน (ระนอง) เป็นผู้เสนอ)

๒๒ พ.ศ. ๒๕๐๑

๓) ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติจังหวัดจันทบุรี

พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายคิเรก มณรัตน์ (อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๐๑

(นายใหญ่ ศิวะชาติ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ)

๒๐ มี.ย. ๒๕๐๑

๔) ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับเงินสงฆ์
รัฐมนตรีพิจารณารับรอง

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองทรัพย์สินของชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายสมพร ธรรมาส (ร้อยเอ็ด)

นายพน สุนทรนิษฐ์ (กระบี่) และนาย

ไกรสร คันทพงษ์ (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ)

๓๑ มี.ค. ๒๕๐๑

๕) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาไม่รับหลักการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายทองดี อิศราวัฒน์

(เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ)

๒ พ.ค. ๒๕๐๑

(๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าโทษกรรมในโอกาสครบ

๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑

(นายไต่ระ แก้วเสมา (บรรณรักษ์) นายส่อง
มารังกล (บรรณรักษ์) และนายฉันท จันทชุม
(ร้อยเอก) เป็นผู้เสนอ)

๒๐ มี.ย. ๒๕๐๑

(๓) ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายสิทธิ ภูวนันท์
(สวรินทร์) นายเปลื้อง วรรณศรี (สวรินทร์)
และนายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) เป็นผู้
เสนอ)

๒๐ มี.ย. ๒๕๐๑

๖) ร่างพระราชบัญญัติค้างพิจารณาในระเบียบวาระประชุม

(๑) ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์
พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก)
และนายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) เป็นผู้
เสนอ)

(๒) ร่าง พระราชบัญญัติ ขำเหม็ง ขำนาญ ขำราชการ
(ฉบับที่..)พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายพานิช สัมภวคย์
(เพชรบุรี) และนายทองคำ ชัยราชวิน (เชียงใหม่)
เป็นผู้เสนอ)

๗) ร่างพระราชบัญญัติค้างระหว่างดำเนินการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่..)พ.ศ. ๒๕๐๑ (นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง
(กาฬสินธุ์) นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์)
นายนาถ เงินทาบ (อุบลราชธานี) นายบุรณะ
จิมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) และนายฉันท บุญซึก
(อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

(วันลงมติ)

- (๒) ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดบรรมย และจังหวัดกันทรราษสึมา พ.ศ. . . . . (นายโตะ แก้วเสมา (บรรมย) และนายสอง มารังกล (บรรมย) เป็นผู้เสนอ)
- ๘) ญัตติขรรรมดาทสี่ภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จไป
  - (๑) ญัตติขอให้ทสี่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ พกคัสตราศลการ (ฉบบท..) พ.ศ. ๒๕๐๑ ทงสามวาระรวคเกยว (พลทสี่ฤษณ สัวระวา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ เม.ย. ๒๕๐๑
  - (๒) ญัตติขอให้ทสี่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ แก่ ไซ เพ่มเก่มประมวล รัชฎากร (ฉบบท..) พ.ศ. ๒๕๐๑ ทงสามวาระรวคเกยว (พลทสี่ฤษณ สัวระวา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ เม.ย. ๒๕๐๑
  - (๓) ญัตติขอให้ ทสี่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ภาษซ้เมนท ซงทาในพระราชอาณาเขต (ฉบบท..) พ.ศ. ๒๕๐๑ ทงสามวาระรวคเกยว (พลทสี่ฤษณ สัวระวา เป็นผู้เสนอ) ๑๗ เม.ย. ๒๕๐๑
  - (๔) ญัตติขอให้เปลยนระเบยวาระประชุม (นายไซทสี่ วัชยคยสุ (สราษฎร์ธาน) และนายก่อเกยวคย ษฎ์เสน (ทรง) เป็นผู้เสนอ) ๑๒ เม.ย. ๒๕๐๑
- ๙) ญัตติขรรรมดาทสี่เจ้าของขอถอนไปก่อนเข้าระเบยบ วาระประชุม
  - ญัตติขอให้เพ่มวนประชุมเป็นสปีทาหึละ ๒ ครั้ง (นายทองคย อีสราชวน (เซยงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ๑๘ เม.ย. ๒๕๐๑

๑๐) ญัตติกรรมดาทสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตกไป (วันลงมติ)

- (๑) ญัตติขอให้สงฆ์ออกเสียงตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๗๓ (๒) ลงคะแนนลับโดยวิธีลงเขียน นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) เป็นผู้เสนอ ๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑
- (๒) ญัตติขอให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดไปพิจารณาในคราวประชุมหน้า (นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) ๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑
- (๓) ญัตติขอให้ออกเสียงลงคะแนนตามข้อบังคับ ข้อ ๗๔ (๔) (นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) และนายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) เป็นผู้เสนอ) ๑๔ เม.ย. ๒๕๐๑
- (๔) ญัตติขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุม (นายโต๊ะแก้วเสมา (บุรีรัมย์) เป็นผู้เสนอ) ๒ พ.ค. ๒๕๐๑
- (๕) ญัตติขอให้มีการประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐ น. (นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) เป็นผู้เสนอ) ๕ มี.ย. ๒๕๐๑

๑๑) ญัตติกรรมดาทประธาน ฯ สั่งระงับ
 ญัตติขอให้พิจารณาการปฏิบัติของประธานสภาฯ ว่าชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ (นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) และนายโชติ วิชัยกัญญา (สุราษฎร์ธานี) เป็นผู้เสนอ) ๑๒ มี.ย. ๒๕๐๑

๑๒) ญัตติกรรมดาค้างระหว่างดำเนินงาน
 (๑) ญัตติขอตัดความข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๕๘ (นายกลิ่น ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) เป็นผู้เสนอ)

- (๒) ญัตติขอเบ็ดตกอิปรายทั่วไปตามมาตรา ๗๕ ของ รัฐธรรมนูญ (นายคง อภยวงศ์ (พระนคร) กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม ๖๓ คน เป็นผู้เสนอ)

กระทู้ถาม

กระทู้ถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๐๑

ปฏิบัติไปดังนี้

รวม ๒๔๑ ฉบับ

ก. ประธานสั่งให้ระงับไว้	๓๘	”
ข. ผู้ตั้งกระทู้ถามขอถอน ข้อ- ถอนก่อนเข้าระเบียบวาระ	๓๒	”
ถอนตามนัยแห่งข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๓	๑	”
ค. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว	๒๕	”
ง. ระงับไปตามนัยแห่งข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๘	๑๕๕	”

คำถาม

คำถามที่ค้างคอบมาแต่สมัยประชุมคราวก่อน ๆ

รวม ๘๖ ฉบับ

ปฏิบัติไปในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๑ ดังนี้

ก. ผู้ตั้งคำถามขอถอน	๑	”
ข. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว	๒๗	”
ค. ยังค้างคอบ	๕๘	”

คำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๐๑ ปฏิบัติไปดังนี้

รวม ๖๓ ฉบับ

ก. ประธานสั่งให้ระงับไว้	๑	”
ข. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว	๘	”
ค. ยังค้างคอบ	๕๔	”

รวมยังค้างคอบ ๑๑๐ ฉบับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
คุณฉันท มีอะไร

✓ นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก)
वनนทานกมารักษาที่ประธานใหม่ ๆ
ข้าพเจ้าใคร่ที่จะกราบเรียนข้อสงสัยบาง
ประการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
นี้ เห็นจะไม่ค่อยดีของคุณ ฉะนั้นเห็นได้
ชัดเป็นกรณีเรื่องขึ้นมาใกล้คุณ เห็นว่า
จะนอกเรื่องไปแล้ว เวลาเราพิจารณา
ตามระเบียบวาระของคุณ

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก):
มีได้ สมัยเวลา ๒ นาทีเท่านั้นที่
ประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ในหมายเลข ๒ ขอให้อยู่ในวงหมายเลข
๒ นี้

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก):
ผมขอท่านประธาน ๒ นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เห็นจะไม่ค่อยดี

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก):
ผมขอของใจจะกราบเท้าท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ก็คิดเขาไว้ อย่าเอาตนเลย มันอยู่ที่
ระเบียบ

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอก):
ในการจัดระเบียบวาระวุ่น ตามแบบแผน
นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นการประชุม
โดยท่านเลขาธิการได้เชิญมาประชุมเพื่อ
รับทราบพระบรมราชโองการในการแต่งตั้ง
ประธานและรองประธานทั้งสอง ท่านใน
การที่ท่านได้มาบรรจุ ระเบียบวาระเรื่อง
ญัตติต่าง ๆ เข้ามานั้น ข้าพเจ้าคิดว่า
เป็นการขัดด้วยข้อบังคับ เพราะเหตุว่า
เรียงมีใตมการกำหนดที่สภาจะได้กำหนด
ว่าวันประชุมวันไหน เวลาประชุมวันไหน
เวลาไหนอย่างไร แต่ท่านบรรจุระเบียบ
วาระเข้ามาอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าสงสัยจะเป็นการกระทำผิดตามข้อ
บังคับ ๑๒-๑๓-๑๔ เป็นต้นไป ข้าพเจ้า
ขอเรียนปัญหาอันนี้ต่อที่ประชุมว่าจะ
เป็นการถูกต้องหรือไม่เท่านั้นที่ประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เรื่องนั้นก็ไม่ได้ตามที่ไหนไว้ แล้วใน
การประชุมนั้นก็จะต้องมีระเบียบวาระ
ระเบียบวาระนั้นกำหนดไว้ในข้อบังคับ
ไว้เสร็จแล้ว ซึ่งอาจจะบรรจุอะไรก็ได้
ตามระเบียบที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ผม
คิดว่าไม่เป็นการผิดอะไร ถือว่าทำได้

แล้วขออย่าลืมว่าผมใครบ่แก่คงให้เป็น
ประธานสถานนตงแต่วนที่ประกาศ คือ
วันที่ ๒๕ ไม่ใช่เดี๋ยวนั้น ค่อยไปทงค
ว่าอะไร

นายทองดี อีสราชวน (เซียง
ใหม่): ถาอย่างนั้นเขาใจว่า
ท่านประธานซึ่งมานั่งลงกลเดี๋ยวนพร้อม
ทงรองคนที่ ๑ ที่ ๒ ทาผลของคชอก
เพราะว่าท่านอาจว่าประกาศเมอวันที่ ๒๕
ทงเขาใจมากระเบยขวารแล้ว ท่านทา
ผลพลาตเป็นอย่างยง ท่านประธานท
เคารพ ตามข้อของคชการประชุมและการ
ปรกษาของสภาผู้แทนราษฎร ทำไมท่าน
ไมขรรจกระเบยขวารกระทักตาม ท่านค
ข้อ ๑๘ ท่านประธานทเคารพ สมย
วสามัญครั้งที่ ๒ คราวทแล้วนนั้น ท่าน
ประธานใจได้ใหม่ คราทำงานการประชุม
กระทัก่วนทวอกระทักตาม ขรรคาคางคาง
ในสภาในสมยวสามัญสมัยที่ ๒ ถึง ๑๕๐
กว่ากระทักตาม และคำถามอกทงรอขยสืบ
คำถามอย่างนเขตน เมอท่านบอกวาทาน
รยคำาแห่งหนาทแล้วท่าน ถอว่าท่าน ได้
รยประกาศนตงตง เป็นประธาน สภาผู้แทน
ราษฎรเมอวันที่ ๒๕ มิถุนายน อย่างน
ทำไมท่าน ไมขรรจใน ระเบยขวารกระทัก
อน ๕ ตามข้อของคชข้อ ๑๘ เพราะฉะน

ขอท่านประธานได้กรุณาขแรงให้ทประชุม
นทรวบควย เพราะเขาใจเป็นทวงเหลอ
เกิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เอาละ เข้าใจแล้ว กระทนนตามข้อของคช
เมือยทสมยประชุมทคทหมค แล้วการท
ระทงคคชใหม่ทคชงยนยน แล้วกระทง
แรงไปทกระทวง แรงไปยงรัฐยาลให้
เทรยมาคช วนนยงไมมีอะไรเลย
วนนไมมี เพราะฉะนนพอแล้ว ๆ ท่าน
ค่อยไป

นายทองดี อีสราชวน (เซียง
ใหม่): ท่านประธาน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ไมมีอะไรแล้วท่าน ถาหากจะเปลียน
ระเบยขวาร ท่านก็เสนอเป็นญัตติขนมา
ไมมีอะไร ท่านอย่าง

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์(พระนคร
ศรยชยา): ท่านประธานทเคารพ กระผม
เข้าใจท กระทักของกระผมมีเยอแยะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
คณสมศักดิ์ ๆ ไปนง เขาใจไมได้สั่ง
ให้ท่านพค

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์(พระนคร
ศรยชยา): ท่านประธานจะใช้อำนาจ
เผกการอย่างนทวอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าส่งให้ท่านไปนั่ง ถ้าท่านขคิด
คำสั่งของข้าพเจ้า ก็ระปฏิบัติการตามข้อ
บังคับ

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) : เมขอพเจ้าขึ้น ประธาน
คองนั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ได้ ไม่มีท่าน ไปนั่งเถอะ คือไป ไม่มี
อะไรท่าน

คือไปหมายเลข ๒ รายงานกิจการ
ของ สภาผู้แทนราษฎร ที่ได้กระทำไป
สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ พ.ศ.
๒๕๐๑

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมยังมีตกพันท่านประธาน
อยู่...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่มีอะไรท่าน นั่งเถอะ อย่ามากอกวน
ไม่เอา นั่ง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะท่านประธานเข้มแข็งคอก
ประชุมอย่างคลุมเครือเมอกัน ข้าพเจ้า
ชชชเข้ม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เดยว ข้าพเจ้ามีใคใคกัยท่าน ท่านนั่ง
ท่านไปรคอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมนั่งแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่เอา พอแล้ว

คือไปหมายเลข ๓ เลือกตั้งกรรมมา
ธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : อย่างนั้นคล้าย ๆ กับว่าท่านไม่รับ
ผิด เพราะท่านทำผิดพลาดคองอย่างนั้นจะเป็น
ระยบเลิกกิจการคองอย่างนั้นหรือ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาเถอะ ถ้าท่านยังพูดอก ข้าพเจ้าจะเถอะว่า
ท่านคองความไม่สงบระยบร้อยในที่ประชุม
ชคคำสั่ง ข้าพเจ้าจะให้ชคออกไปทันที เขาใจ
หรือยัง

คือไป หมายเลข ๓ เลือกตั้งกรรมมา
ธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ตาม
ข้อบังคับกำหนดไว้ว่า ในการประชุมสมัย
สามัญครั้งแรกกระตองตั้งคณะกรรมมาธิการ
สามัญประจำสภา เพราะฉะนั้นก่อนไป
กระตองตั้งคณะกรรมมาธิการสามัญเรื่อง
ตั้งคณะกรรมมาธิการสามัญ ประจำสภานั้น

ในข้อบังคับกำหนดไว้ว่า ต้องคงอย่างน้อย ๗ คณะ เพราะฉะนั้นในระยะจะถามว่า ในการที่จะตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานั้นควรจะให้ มีตามข้อบังคับหรือว่าจะมีการเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงประการใดบ้าง ขอเสนอที่ประชุม

พลตรี อัมพร จินตกาณนที (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม): กรรมการขอเสนอให้มกรรมาธิการ ๗ คณะตามที่เคยมีมาแต่ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: มีข้อให้ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภา ๗ คณะตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถอว่าที่ประชุมอนุมัติตามทศเสนอต่อตั้งคณะกรรมการ ๗ คณะตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นต่อไปเป็นการเลือกกรรมการสามัญ ในครั้งนั้นขอให้เลือกกรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจว่าในคณะกรรมาธิการดังกล่าวก็มีผู้ใดบ้าง คราวนี้เขาถามก่อน

นางเอออาร์ อุดมสิทธิ (เลข) คณิศขอเสนอ ๑๑ คน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอเสนอ ๘ คน ใครเห็นควยไปรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ก็ มีอยู่ ๒ ประเด็น ก็ว่าสำหรับคณะกรรมการเศรษฐกิจนั้นท่านผู้หนึ่งเสนอ ๑๑ อีกท่านหนึ่งเสนอ ๘ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะเอาอย่างไร ท่านผู้ใดเห็นควรให้คณะกรรมการคณะนี้ ๘ ท่านด้วยกัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดเห็นควรให้ ๑๑ ท่าน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่าคณะกรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจนั้นคงให้มีจำนวน ๑๑ ท่านด้วยกัน เพราะฉะนั้นโปรดเสนอชื่อ เชิญครับ

พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด
(สรวรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจรรยาบุตร
โรของสุวรรณ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายนิคม สุขพัฒน์ (พระ
นครศรีอยุธยา) : กระผมขอเสนอ พลโท
เจียม ญาโณทัย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : ขอเสนอ พลเรือตรี ชล สิ้นธุ-
โสภณ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ขอเสนอ นายคำหรี สโมส

นายพีร บุญภาค (สุพรรณบุรี) :
กระผมขอเสนอ นายทง นียมะสินธุ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์
ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายณัฐวิกรม
สุทธิสงคราม

(มีสมาชิกรับรอง)

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬ
สินธุ์) : กระผมขอเสนอ พลตรี วิชัย
พงศอนันต์

(มีสมาชิกรับรอง)

ร้อยตรี ประทีป ศิริจันทร์ (สกล
นคร) : กระผม ขอเสนอ นายวีระ รมยะรูป

(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิเรก มณีรัตน์ (อุบลราช
ธานี) : กระผมขอเสนอ นายสุกิจ
นิมมานเหมินท์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิลป์ พิสิทธิ์เดช (อุทัย
ธานี) : กระผมขอเสนอ นางสุนิ เทลงาน
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข
(สิงห์บุรี) : กระผมขอเสนอ พลเรือตรี
จรูญ เฉลิมเกียรติ

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) :
ขอเสนอเบิกการเสนอขอ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเจริญ ปราบ ณ ศักดิ์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอเบิกการเสนอขอ
ต่อไปอีก

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี
ผู้เสนอขอให้เบิกการเสนอขอ และมีผู้
เสนอขอให้เบิกการเสนอขอต่อไปอีก
เพราะฉะนั้นขอมติประชุม ท่านผู้ใด
เห็นควรเบิกการเสนอขอต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ท่านผู้ใดเห็นควรขจัดการเสนอข้อใดแล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เป็นอันว่าขจัดการเสนอข้อใดแล้ว ขอให้
เลขานุการอ่านรายชื่อ

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร:
รายชื่อกรรมการคณะกรรมการ
เศรษฐกิจ ๑. นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ
๒. พลโท เข้ม ญาโณทัย ๓. พลเรือ
ตรี ชล สันติโสภณ ๔. นายคำหรี สโมส
๕. นายทง นิมมสินธิ ๖. นายณัฐวุฒิ
สุทธิสงคราม ๗. พลตรี วชิร พงศ์อนันต์
๘. นายวิระ รมะรูป ๙. นายสิทธิ
นิมมานเหมินท์ ๑๐. นางสิน เตตาน
๑๑. พลเรือตรี จรูญ เฉลิมเตยวรรณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ก่อนไปเลือกคณะกรรมการการทาง
ประเทศในคณะอนุกรรมการเรียนถามว่าจะ
เอาจำนวนเท่าไร

นายล้วน เวชชาลีگانน
(นครปฐม): ขอเสนอ ๑๑ นาย

(มีสมาชิกขบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: มี
ผู้เสนอจำนวน ๑๑ นาย มีผู้ขบรองถูก

ทองแล้ว จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าไม่มีใครเห็นเป็น
อย่างอื่นถือว่าประชุมอนุมัติให้กรรมา
ธิการคณะมีจำนวน ๑๑ นาย ก่อไป
โปรดเสนอชื่อ

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ขาพเจ้าขอเสนอ นายฉันท จันทชุม
(มีสมาชิกขบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ยังก่อน นั่งถอนเด็ก

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่): สมไม่ได้คัดค้านทั้ง ๑๑ นาย
ยกแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ยังไม่ขบรองเลยคุณ นกว่าจะมีอะไร
หรือ เพราะฉะนั้น ในขณะนี้ขอให้มี
จำนวน ๑๑ คน ไม่มีใครคัดค้านแล้ว

นายล้วน เวชชาลีگانน (นคร
ปฐม): ขอเสนอ พันเอก เฉลิมชัย
จารุวัตร

(มีสมาชิกขบรอง)

นายทองคำ อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านประธาน เมื่อก่อนท่านยกคัด

พลาดไป ความจริงถึงวาระเสนอชื่อ และ
ข้าพเจ้าไม่คัดค้านอะไร...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาเดี๋ยวนะ ท่านอย่าพูดมากนัก เสนอ
ใครก็เสนอ

นายทองดี อีสราขวิน (เชียงใหม่) :
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายฉันท จันทขุม ใครเห็นด้วยไปกร
บรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญมี ปารมวงศ์ (ลพบุรี) :

ขอเสนอคุณศศิ ต. บุญธรรม

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทอง นียมะสินธุ (นนทบุรี) :
กระผมขอเสนอ พลตรี พระเจ้าวรวงศ์
เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายดุสิต บุญธรรม (นคร
นายก) : ขอเสนอพลตรี ประมาณ
ชติเรกสาร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสว่าง แก้ววิจิตร (นคร
ปฐม) : กระผมขอเสนอพลตรี เนตร
ชนะโยธิน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายฉันท จันทขุม (ร้อยเอ็ด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉวง เข้มศิลา
ท่านใดเห็นด้วย ไปกรรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์)

ขอเสนอ นายสมบุญ ศิริข

(มีสมาชิกรับรอง)

นายแผน สิริเวชชะพันธ์
(กาญจนบุรี) : ผมขอเสนอคุณอรทัย
ตันติเวชกุล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายปรีดา ตำนตระกูล (นคร
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณเสวตร
เขมพงษ์สานต์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายนาถ เงินทาบ (อุบลราช
ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทพเจริญ
พุดลาภ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด) :
ผมขอเสนอคุณฟอง การินทร์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ แยมเพียร
(ธนบุรี) : กระผมขอเสนอ นายใหญ่
ศวิตชาติ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นคร
สวรรค์) : ผมขอถอน ขอเสนอ นายคล้าย
ละอองมณี

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพรชัย แสงขจี (ศรี
สระเกษ) : ผสมขอเสนอขี้กาวเสนขอ
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เลขาธิการอ่านรายชื่อผู้ถูกเสนอ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
รายชื่อท่านที่ถูกเสนอเพื่อเลือกเป็นกรรมา-
ธิการการต่างประเทศ ๑. พันเอกเฉลิมชัย
จารุวัตร ๒. นายฉันท รัตนสม ๓. นายสุวิ-
บุญธรรม ๔. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เชอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ๕. พลตรี
เนตร เขมะโยธิน ๖. พลตรี ประมาธ
อภิเรกสาร ๗. นายฉูวง เข้มศิลา
๘. นายสมบุญ ศิริธร ๙. นายอารย
คันติเวชกุล ๑๐. นายเสวตร เข้มพงศ์-
สำนค. ๑๑. นายเทพเจริญ พูลลาภ
๑๒. นายฟอง กาวนทร ๑๓. นายคล้าย
ละอองมณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
คงเกินที่กำหนด ๑๑ มี ๒ ท่านที่เสนอ
ไว้มี ๑๓ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าไม่มี
ท่านผู้ใดขอลงชื่อแล้วก็เป็นอันว่าต้อง
เลือกกันตามข้อบังคับ ถ้าอย่างนั้นก็เลือก
กันว่าผู้ใดสมควร

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระ
นครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอเรียนถามว่าจะให้กาข้อหระ
ทำอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประ
เดี๋ยว นั่งก่อน เดี๋ยวผมจะบอกให้ ท่านผู้
ใดยังไม่ได้รับรายชื่อของท่านผู้ถูกเลือก
บ้าง

นายทองคำ อิศราชวน (เชียง
ใหม่) : กระผมขอกราบเรียนว่าจำนวน
สมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดนั้นเท่าไร
ทั้งนี้เพื่อจะไม่ให้คณะกรรมการตรวจ
คะแนนได้ผิดพลาดจำนวนไป จึงขอ
ทราบด้วยจำนวนทั้งหมดเท่าไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
จำนวนเมื่อเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา มี
๑๔๔ ท่านจะเปลี่ยนแปลงได้เพราะนาน
แล้ว หลังที่สุดเมื่อเวลา ๑๔.๕๕ นาฬิกา
มี ๑๔๘ ท่านด้วยกัน รายชื่อใครยังไม่
ได้บ้าง ในหมายเลข ๘ นายสมบุญนั้น
เป็นสรรขอเป็นสมบุญไป ขอแก้เป็นสมบุญ
สรรขอแล้วกฎหมายเลข ๑๑ นายเทพเจริญ
ในนามนายเทพเจริญไป ขอแก้เป็น ร.
เสย เป็นนายเทพเจริญ คนพิมพ์พิมพ์
ตัวนักเลยผิดพลาดไป ขอไปรต์แก้เสีย
ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเลือกท่านผู้ใดเป็น

กรรมวิธีการต่างประเทศขอโต้ไปขอ
กาไว้ทหน้าชื่อของผู้นั้นไม่เกินจำนวน
๑๑ ท่าน จะกาไม่กาทำตามใจอย่าให้เกิน
๑๑ เกิน ๑๑ เป็นเสีย ต้องการกา
หน้าชื่อผู้นั้น ให้คะแนนแก่ผู้นั้น

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ในการตรวจบัญชีคะแนนขอเชิญท่านผู้
มีเกียรติคือเป็น ๑. นายประสิทธิ์ เข้ม-
เพียร ๒. นายเกตุ วงศ์กาไสย
๓. นายวรวงศ์วงศ์ง่า ๔. นายประเสริฐ
บุญสม ๕. พันเอก สุข เปรมาวิน
๖. นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข ช่วยกรุณา
เป็นกรรมการตรวจบัญชีคะแนน

(กรรมการตรวจบัญชีคะแนนเข้า
ประจำที่ เมื่อกรรมการได้ทำการ
ตรวจบัญชีคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผลของการลงคะแนนเลือกคณะกรรมการ
การต่างประเทศปรากฏผลดังต่อไปนี้
ผู้คะแนนใครบเลอกมี ๑. พลตรีประ-
มาณ อภิเรกสาร ๒. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์
เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
๓. พันเอกเฉลิมชัย จารุศาสตร์ ๔. นาย
สมบุญ ศิริธร ๕. พลตรีเนตร เขมะ-
โยธิน ๖. นายเสวทร เข้มมพงศ์สานต์

๗. นายอารีย์ ตันติเวชกุล ๘. นาย
กุศล บุญธรรม ๙. นายพอง การินทร์
๑๐. นายคล้าย ละอองมณี ๑๑. นาย
เทพเจริญ พูลลาภ ผู้ทนายชอนเป็นผู้
มีคะแนนมาก สัปดาห์จะเป็นกรรมการ
การต่างประเทศ

ก่อนไปเลือกคณะกรรมการ
ปกครอง ในชนคนนชาพเจ้าอยาก
ถามว่าคณะกรรมการจะให้จำนวน
สักเท่าใด

นายบุญมี ปาริมวงศ์ (ลพบุรี) :

ข้าพเจ้าขอเสนอให้มี ๑๑ คน
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

มีผู้เสนอจำนวน ๑๑ คน ถ้าหากว่าไม่
มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติคณะ
กรรมการคณะนี้มีจำนวน ๑๑ คน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ขอเสนอ พลโท หลวงกัมปนาทแสนยากร

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :

กระผมขอเสนอ คุณนิคม สุขพมณี
(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภท ๒) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโท
ประภาส จารุเสถียร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบรรณะ จัมปาพันธ์ (ศรี
สระเกษ): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเลิศ
สมพน อารักษ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายคำหรี สโมสร (สมุทรสงคราม): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพันตำรวจ
โทสง่า กิตติขจร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์):
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสง มารังกุล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเฉลิม ศรีสุวรรณ (สมุทร
สาคร): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสงวน
จันทร์สาขา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายกลิ่น ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโทชิต
มันคิลย์ สีนาคโย อารักษ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นางเอออาร์ อุดมสิทธิ (เลย):
คุณขอเสนอ นายสมพงษ์ หาญประเสริฐ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวรพจน์ วงศ์สง่า (อุตร
ธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพลตำรวจเอก
ไลว ไสวสนนิยากร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราช
ธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงอรพศพร-
พิศาล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายปรีดา ตานตระกูล (นคร
ศรีธรรมราช): เสนอขอครบ ๑๑ นาย
แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนออีก ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยไปรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองคำ อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ข้าพเจ้าขอเสนอ ให้มีการแยก
การเสนอชื่อต่อไป ใครเห็นด้วยไปรับ
รอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ท่านผู้ใดเห็นควร ให้เกิดการเสนอชื่อต่อ
ไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ท่านผู้ใดเห็นควร ให้ยุติการเสนอชื่อได้
แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เป็นอันว่ายุติการเสนอชื่อต่อไป

นายทองคำ อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉันท จันทชุม

(มีสมาชิกรับรอง)

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา): ขาพเจ้าขอเสนอ นายศิริวัชร วัชรวงค์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสว่าง แก้ววิจิตร (นครปฐม): ผมขอเสนอขีตการเสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทอง นิมมะสินธุ (นนทบุรี): ขีตหรือขีตกรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขีตแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: รายชื่อท่านที่ถูกเสนอเพื่อเลือกเป็นกรรมการ ขีตการขีตกรองมี ๑. พลโท

หลวงกัมปนาทแสนยากร ๒. นายนิคม สุขพัฒน์ ๓. พลโท ประภาส

จารุเสถียร ๔. นายเลิศ สัมพันธ์อารักษ์ ๕. นายพันตำรวจโท สง่า กิตติขจร

๖. นายสอง มารังกล ๗. นายสงวน จันทระสาธา ๘. พลโทชิต มั่นศิลป์ สีนาคโย-

ธารักษ์ ๙. นายสมพงษ์ หาญประเสริฐ ๑๐. พลเอก ไสว ไสวแสนยากร

๑๑. หลวงอรรถพรพิศาล ๑๒. นายฉันท จันทขุม ๑๓. นายศิริวัชร วัชรวงค์

(เจ้าหน้าที่กรการรายชื่อลงคะแนนให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:

ในหมายเลข ๑. พลโท หลวงกัมปนาทแสนยากร มีเป็นคว ร. เขาขอมไม่หมด

อาจะสงสัยได้ หมายเลข ๒. นายนิคม สุขพัฒน์ ทองม น แลวกหมายเลข

๑๒. นายฉันท จันทขุม นน ข้ากไม้หันอากาศไปพิมพ์ไม้คค ไปรคแก้เสียด้วย

ข้อไปขอให้เลือกคณะกรรมการการปกครองนคองการผู้โตขอให้กาไป

หน้าชื่อไม่เกิน ๑๑ ชื่อได้ (เจ้าหน้าที่โตเกียรคชรายชื่อ

ทสมาชิกโตกาชื่อเสร็จแล้ว)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: กรผมขอเชิญท่านต่อไปเป็นกรรวมการ

ช่วยนัยคระแนนครบ คณหลวงนรชฎัญชา คณบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ คณเจริญ

ปราช ฅ ศักดิ์ คณพจน นวาคานนท คณเชออารี อคมนตรี คณเสกส

บุญชัยวิฑ (กรรวมการตรวจนัยคระแนนเข้า

ประจำท เมอกรรวมการได้ทำการตรวจนัยคระแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อประธานสภา

ผู้แทนราษฎร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผลของการลงคะแนนเลือกคณะกรรมการการปกครองคงปรากฏผลดังนี้

๑. พลโทชิต มั่นศิลป์ สีนาคโยธารักษ์

๒. พลโท หลวงกัมปนาทแสนยากร

๓. พลโท ประภาส จารุเสถียร ๔. นายเลิศ
สัมพันธ์อารักษ์ ๕. พลเอกไสว ไสวแสน-

ยากร ๖. นายพันตำรวจโท สง่า กิตติ-

ขจร ๗. นายสมพงษ์ หาญประเสริฐ

๘. นายบัณฑิต สุขพมณี ๙. หลวง

อรรถพรพิศาล ๑๐. นายสงวน จันทร์-

สาธา ๑๑. นายศรินทร์ วัชรวงศ

ก่อนไป เลขาธิการกรมการ
การทหาร ในชั้นต้นขอยกข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:

มีมติเสนอให้คณะกรรมการการทหาร
มีจำนวน ๑๑ นาย ถ้าหากว่าที่ประชม

ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอวา
อนมิต.

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย):

ข้าพเจ้าขอเสนอพลตรี อมพร รัตนกานนท์

นายบรรณะ จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ):
ข้าพเจ้าขอเสนอ พลอากาศเอก
เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร
(มีสมาชิกบริวาร)

พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด
(สระบุรี): ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเรือเอก

หลวงชำนาญอรรถยุทธ
(มีสมาชิกบริวาร)

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด):
ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเอก ถนอม กิตติขจร

(มีสมาชิกบริวาร)

นายบรรเจ็ด สายเชอ (ร้อย
เอ็ด): ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยตรี ประทีป
ศิริชนธิ

(มีสมาชิกบริวาร)

นายประสิทธิ์ เข้มเพียร (อน
บุรี): ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเรือตรี แชน

ยง ฐานนท์
(มีสมาชิกบริวาร)

นายบุญคุ้ม จันทศรีสรวิวงศ์
(อุตรดิตถ์): ข้าพเจ้าขอเสนอ พันโท

ประเสริฐ สดบรรทัด
(มีสมาชิกบริวาร)

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์
ธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยเอก

ประลอง บุชา
(มีสมาชิกบริวาร)

นายแผน สิริเวชชะพันธ์
(กาญจนบุรี): ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยโท

สัมพันธ์ ชนธะชวนะ
(มีสมาชิกบริวาร)

นายหน้ท วรรักษา (ปทุมธานี):
ข้าพเจ้าขอเสนอ พันตรี วเชียร สมนคร
(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม):
ข้าพเจ้าขอเสนอ จอมพล สฤษดิ์
ธนรรชิต
(มีสมาชิกรับรอง)

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิกประเภท ๓):
ข้าพเจ้าขอเสนอเบ็ทการ
เสนอขอ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ผมยกมือก่อนแล้ว แต่ไม่ได้พูด
เดี๋ยวผมจะขอทวงท่านประธาน
เดี๋ยวปรากฏว่าประชุมไม่ครบของประชุม
และให้เจ้าหน้าที่บอกก่อน ถ้าปรากฏ
ว่า ไม่ครบของประชุมในขณะนั้นแล้ว
ข้าพเจ้าถือว่าที่เสนอขอไปเป็นโมฆะทั้ง
หมด ขอให้ท่านกรุณาหย่อน ข้างหลัง
ข้าพเจ้าหายหมดแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เอาละ ุ๊ นั้ ไม่ต้องพูดอะไรกันมาก
ครบแล้ว เพราะฉะนั้นก็มีเสนอขอแล้ว

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ความจริงผมก็ไม่อยากจะให้เบ็ท
เสนอขอท่านประธาน คือกะผมอยาก

ขอเสนอ พลเอก พระบรมชนกเป็น
กรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เอาละไม่ต้อง ข้าพเจ้าขอถอน นั่งเถอะ
ท่าน ท่านมากไปแล้ว ข้าพเจ้าขอถอน
นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
เปล่า คือกะเพราะว่าข้าพเจ้าเคารพ
ท่าน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เอาละ ข้าพเจ้าถอนแล้วท่าน นั่งเถอะ
ท่าน ข้าพเจ้าถอนแล้วละ

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ท่านประธานครับ เดี่ยวครั้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
ไม่เอาท่าน นั่งเถอะท่าน ข้าพเจ้า
ถอนแล้ว

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
ผมขอเบ็ทการเสนอขอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เบ็ทเสนอขอหรือ เอา

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่):
คือกะผมเบ็ทเสนอขอ ผมจะ
เสนอท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
เปล่า ๆ ยังก่อน ๆ เบ็ทแล้วท่าน ท่าน
วันวายไป ไม่มีผู้รับรองท่าน ถ้าอย่างนั้น
เลขาธิการ อ่านได้ ค่อยไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
 รายชื่อบุคคลที่เสนอเป็นกรรมาธิการ
 คณะกรรมาธิการ ๑. พลตรี อัมพร อินต-
 กานนท์ ๒. พลอากาศเอก เฉลิมเกียรติ
 วัฒนางกูร ๓. พลเรือเอกหลวงชำนาญ-
 อรรถวิทย์ ๔. พลเอก ถนอม กิตติขจร
 ๕. ร้อยตรี ประทีป ศิริชนันท์ ๖. พลเรือ
 ตรี แชน บรูว์สตัน ๗. พันโท
 ประเสริฐ สุกบรรพต ๘. ร้อยเอก
 ประลอง บุชา ๙. ร้อยโท สมพันธ์
 ชินระชนะ ๑๐. พันตรี วิเชียร สมันตร
 ๑๑. รอมพล สฤษดิ์ อินทร์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ขอให้พิจารณาเลือกคณะกรรมาธิการ
 การศึกษา การสาธารณสุข และการ
 ศึกษารูปการ คณะกรรมาธิการคณะ
 นี้เขาทำอะไร

พลตรี อัมพร อินตกานนท์
 (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)
 ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 มีผู้เสนอ ๑๑ ท่านด้วยกันจะมีท่านผู้ใด
 มีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
 อย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ถ้าหากจากประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
 ถือว่าประชุมอนุมัติ

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระ
 นครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
 ทองดี อัสราชีวิน

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ต้นดิเวชกุล (รัฐ
 มนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
 ข้าพเจ้าขอเสนอ นายแผน สิริเวชชะพันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี กฤษณ์ สีวะรา (สมาชิก
 ประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอขุน
 คงฤทธิศึกษากร

(มีสมาชิกรับรอง)

พลจัตวา ประยูร หนูนภักดี
 (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
 นายเฑาะ อภัยคลาห์ หลังขี้เฒ่า

(มีสมาชิกรับรอง)

พันตรี วิเชียร สมันตร
 (ปรารภในบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
 บรรเจิด สายเชื้อ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอวยชัย ธนศรี (นัก
 สวรรค์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี เสด็จ
 นิมิตร (มีสมาชิกรับรอง)

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพ
สีน้ำ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพร บุนนาค
(มีสมาชิกรับรอง)

นายพัฒน์ นิเวศานนท์ (ชัย
ภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสว่าง
แก้ววิจิตร
(มีสมาชิกรับรอง)

นายไชย วงศ์สว่าง (แพรว) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญเชื้อ ประเสริฐ-
สุวรรณ
(มีสมาชิกรับรอง)

ขุนคองฤทธิศึกษากร (นคร
ราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโท สุรใจ
พลทรพย์
(มีสมาชิกรับรอง)

นายสังศักดิ์ สายปัญญา
(เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายกลิ่น
ปลั่งนล
(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรดพรพิศาล (ทราศ) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสกกล บุญชัยวิจิ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ยศการ
เสนอชื่อ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
: ข้าพเจ้าขอเสนอ ตำนานมิลิตต์ของ
พรรคชาติสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ต้อง ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นขอให้
เลขาธิการอ่านรายชื่อ ๑. นายแผน
สิริเวชชะพันธ์ ๒. ขุนคองฤทธิศึกษากร
๓. นายเฑาะ อภัยกลลาดี หลงปู่เฑาะ
๔. นายบรรพเจต สายเชอ ๕. พลตรี
เผด็จ นิมิตร ๖. นายพร บุนนาค
๗. นายสว่าง แก้ววิจิตร ๘. นาย
บุญเชื้อ-ประเสริฐสุวรรณ ๙. พลโท
สุรใจ พลทรพย์ ๑๐. นายกลิ่น ปลั่งนล
๑๑. นายเสกกล บุญชัยวิจิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ต่อไป เลือกคณะกรรมการตรวจราย
งานการประชุม คณะกรรมการพิจารณา
ระให้มีเท่าไร

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราช
ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๑ ท่าน
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีเสนอ ๑๑ ท่าน จะมีใครเห็นเป็น
อย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าอนุมัติให้คณะกรรมาธิการชุดนี้มี
๑๑ ท่าน ค่อยไปขอใ้ไปรทเสนขอชื่อใ้

นายนิคม สุขพัฒนธ์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเจริญ
บัณฑิตโร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองดี อีสราชีวิน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่)
: ข้าพเจ้าขอเสนอ นายโชติ
วิชัยดิษฐ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์
ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขอเสนอคุณไชย
วงศ์สว่าง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองหยด รัตตะวัระ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
กระผมขอเสนอคุณมนูญ บริสุทธิ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญธรรม ชุมดวง (สุโข

ทัย) : ข้าพเจ้าขอเสนอขุนวรวิฑูรย์พิสทธิ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญศรี ปรีคำ (ลำพูน) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายล้วน เวกชาติگانน

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายไชยณรงค์ ณ

เชียงใหม่

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกำนันท
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ พันเอก อุดม สุขมาก
(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิลป์ พิภักฎาเดช (อุทัย
ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นางเอื้ออารี

อุดมสิทธิ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพิชัย ศิริวรรณ (ฉะเชิง
เทรา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นางสาวอรอนทร

ภูวิพัฒน์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ ยี่ต

(มีสมาชิกรับรอง)

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา)
ข้าพเจ้าขอเสนอ เปิดการเสนอชื่อต่อไป
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดการเสนอข้อต่อ
ไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดการเสนอข้อต่อ
แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าเปิดการเสนอข้อ ต่อไปคุณคล้าย
เชิญ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา)
ข้าพเจ้าขอเสนอนายประสิทธิ์ เข้มเพียร
(มีสมาชิกรับรอง)

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัย
นาท) : ผมขอเสนอเปิดการเสนอข้อ ใคร
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
รายชื่อคณะกรรมการตรวจรายงาน
การประชุม ๑. นายเจริญ บัณฑโร
๒. นายทองกี อีสราชีวิน ๓. นายไชย
วงศ์สว่าง ๔. นายทองหยก จิตตะวีระ
๕. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๖. ขนรรวาทพิสุทธิ์

นายทองหยก จิตตะวีระ
(สุพรรณบุรี) : กระผมเห็นว่าน่าจะเป็น
การเสียเวลาของชาติ กระผม นาย
ทองหยก จิตตะวีระ ขอดอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ได้มีท่านหนึ่งขอดอนแล้ว เพราะฉะนั้น
คงเป็นอันว่าครบตามจำนวน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) : ท่าน
ประธานมีไปแล้ว ดอนอย่างไร ดอน
ไม่ได้ บัดแล้ว ต้องลงคะแนนเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ดอนได้ ท่านรัฐมนตรีครบดังบอกแล้ว
ดอนได้ อย่าให้ยุ่งยากเลย ดอนได้
ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
รายชื่อคณะกรรมการตรวจรายงาน
การประชุม ๑. นายเจริญ บัณฑโร
๒. นายทองกี อีสราชีวิน ๓. นายไชย
วงศ์สว่าง ๔. นายมนูญ บริสุทธิ์
๕. ขนรรวาทพิสุทธิ์ ๖. นายถน
เวกชาติกานน ๗. นายไชยณรงค์
ณ เชียงใหม่ ๘. พันเอก อุกม สุขมาก
๙. นางเอื้ออาร อุกมลสิทธิ์ ๑๐. นางสาว
อรอนทร ภูริพัฒน์ ๑๑. นายประสิทธิ์
เข้มเพียร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ต่อไปเป็นพิจารณาเลือกคณะกรรมการ
พิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุม
คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ให้มีจำนวน
เท่าไร

นายทง นิมมะสินธุ (นนทบุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๑ ท่าน ผู้ใดเห็นด้วย
โปรดปรบรอง

(มีสมาชิกปรบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้เสนอให้มีจำนวน ๑๑ ท่าน ไปขอ
โปรดเสนอข้อใด

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์
ธานี) : ขอเสนอ หลวงศรีสาส์พิช

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
(สุพรรณบุรี) : ขอเสนอ นายกมล รินทสร

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายดิเรก มณรัตน์ (อุบลราช
ธานี) : ขอเสนอ พันเอก เชิดชัย ทองสิงห์

(มีสมาชิกปรบรอง)

ร้อยตรีประทีป ศิริจันทร์ (สกล
นคร) : ขอเสนอ นายคำน ประจวบเหมาะ

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ พลอากาศกร
เทพ เกษมฤ

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมน
ตรช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ขอเสนอ นายบุญมี ปารมวงค์

(มีสมาชิกปรบรอง)

พลตรี กฤษณ์ สีวะรา (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ผมขอเสนอ นายมานิต
ไสยวิจิตร

(มีสมาชิกปรบรอง)

พลจัตวา ประยูร หนูนภักดี
(สมาชิกประเภทที่ ๒) : ผมขอเสนอ
นางแว่ม พรทโมเขต ยนต์ประสพ

(มีสมาชิกปรบรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ผมขอเสนอ นายวิเชียร ศักดิ์ศรีชานนท์

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายบุญธรรม ชุมดวง (สุโข
ทัย) : ผมขอเสนอ นายอวยชัย อินทร์

(มีสมาชิกปรบรอง)

นางเอื้ออารี อุดมสีทธิ (เลย) :
คุณขอเสนอ นายพันตำรวจตรี สรรพ
กรศักดิ์

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายเพชร จันทราช (ร้อยเอ็ด) :
ผมขอเสนอ นายการุณ เสนอชอ

(มีสมาชิกปรบรอง)

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะเสนอท่านประธานเหมือนกัน ท่านไปรับขั้วเสียบ ขอให้ท่านสมาชิกผู้แทนเขตแห่งพรรคชาติสังคม ถอนไม้ใหม่ ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเอก พระประจักษ์ฯ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม้โต เขายึดแล้วท่าน

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : เพราะอยากให้ท่านทำงานเสียบ้าง ท่านกักตุนตำแหน่งประธาน ขยับขลุ่ยลงเก้าอี้ ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทำงานเพื่อประเทศชาติ เพื่อเป็นเกียรติแก่สยาม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม้ต้อง เขายึดแล้วท่าน ท่านเสนอเขี่ยเสียบก่อนไม่เอา ท่านนั่ง มีการขี้กการเสนอขอแล้ว คือไปขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเบ็ดเตล็ด รายงานการประชุมลับ ๑. หลวงศรีสวัสดิ์พิชัย ๒. นายกมล จันทร์สวรรค์ ๓. พันเอก เข็มชัย ทองสิงห์ ๔. นายคำน ประจวบเหมาะ ๕. พลอากาศตรี เทพ เกษมิต ๖. นายบุญมี ชำระม่วงศ์

๗. นายมานิต ไสยวัจันทร ๘. นางแรมพรทไมยล ขณยประสพ ๙. นายวิเชียร สาคกรวิชานนท์ ๑๐. นายอวยชัย ธนศิริ ๑๑. นายพันตำรวจตรี สวรรุญ ภัททิศรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าครบ ๗ คณะแล้ว

ก่อนไปก่อนที่พิจารณาเรื่องในหมายเลข ๔ ข้าพเจ้าได้ขอร้องคุณท้าว ขอเปลี่ยนระเบียบวาระของท่านสมาชิกผู้แทนเขต ท่านหนึ่ง คือ คุณทองดี อีสราชีวัน คือ "ขอประธานเสนอผู้แทนเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยขอยกเอารายการข้อ ๖ คือกำหนดวันและเวลาประชุม ขันมาพิจารณาก่อนข้อ ๔ เรื่องที่ค้างการพิจารณา" เชิญคุณทองดี

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ความจริงนั้นขอข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวอะไรมาว่าท่านประธานสภาผู้แทนของเราทำผิดพลาด...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นู๋ ท่าน ถ้าหากว่าพวกนอกเรื่อง ข้าพเจ้าจะให้ผ่านเรื่องนุ๋ไป เพราะฉะนั้น ขอให้พวกเฉพาะผู้คัดค้านเสนอน ถ้าพวกออกนอกเรื่องนุ๋ข้าพเจ้าก็จะให้ผ่านไป เพราะเหตุว่าท่านไม้โตทำตามข้อขงคัยเสียแล้ว เชิญไป

นายทองดี อีสราชวน (เขียงใหม่) : เพราะข้าพเจ้าเห็นวาระเบียบวาระนี้ซึ่งทางประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้จัดทำมานั้น ไม่ถูกต้องยกภาวะการผดยั้งแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ โปรดคิดว่าท่านได้ขอร้องระเบียบวาระ ในอันที่ ๔ นั้น คือเรื่องทางการประชุมสมัยวิสามัญสมัยที่ ๒ คราวก่อนนั้นบรรดาในระเบียบวาระอนัน แต่ท่านประธานหาได้คิดไม่ว่าท่านเองไม่ได้กำหนดวันและเวลาประชุมเลย แต่ท่านข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวอะไรมาก ท่านประธานที่เคารพ อนันข้าพเจ้าพูดในประเด็นและเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เสนอขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระยกเอารายการข้อ ๖ ขึ้นมาอยู่ในอันที่ ๔ นั้น ทั้งนี้ก็อยากจะให้สภานิติบัญญัติวินิจฉัยควรวาทหากว่าเราไม่กำหนดวันและเวลาประชุมแล้ว อย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าสมาชิกลุกออกจากที่ประชุมไปเป็นส่วนมาก การประชุมแทบเกือบจะไม่ครบองค์ประชุมอยู่แล้ว ท่านข้าพเจ้าเกรงไปว่าถ้าหากว่าระเบียบวาระข้อ ๖ ยังชนะเลิศไว้ตามเดิม ไม่เปลี่ยนแปลงขึ้นมาเป็นอันที่ ๔ แล้ว ข้าพเจ้าเกรงไปว่าที่ประชุมจะไม่ครบองค์ประชุม เมื่อไม่ครบองค์ประชุมแล้ว

ท่านประธานสภาที่เคารพ ของข้าพเจ้า ท่านก็จะได้อ่านตามข้อบังคับการประชุมข้อ ๒๓ วรรค ๒ เค้นลงจากบดลงไป ก็หมายความว่าไม่ประชุมกัน เนื่องจากด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหวังว่าท่านสมาชิกผู้เคารพทั้งหลายคงจะเห็นพ้องกับญัตติของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ เพราะญัตตินี้จะใช้เวลาไม่เกิน ๕ นาที หวังว่าท่านคงจะเห็นใจ เพราะว่าถ้าหากว่าจะให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะไม่ครบองค์ประชุมอย่างแน่นอน ท่านประธานหวังว่าที่ประชุมคงจะเห็นพ้องกับที่ข้าพเจ้าได้เสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระมาในขณะนี้

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท) : สมขอเสนอข้อมติการอภิปรายญัตติของท่านสมาชิกที่เสนอเข้ามา ผู้ใดเห็นด้วยโปรดปรบรอง

(มีสมาชิกปรบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ไต่ถามเสียก่อน มันเร็วมากไป เมื่อไม่มีใครค้าน อย่าง ไต่แล้วก็ไม่มีการพูด เพราะฉะนั้นก่อนไปข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย จะมีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่ยกเปลี่ยนระเบียบวาระได้

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด):
การขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ที่ประชุมไม่
เห็นเป็นอย่างอื่นไม่ใช่แปลว่าเขาเห็นด้วย
ต้องถามว่าที่ประชุมอนุมัติหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ท่าน ไม่มีคนท่าน เขาเสนอมา
ไม่มีใครค้านเลย หมายความว่าเห็นชอบ
ซิคะ ถ้าอย่างนั้นก็น่าเสียด

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด):
ที่เขาเสนอให้ลงมติ ไม่ใช่ไม่อภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่จะต้องมีใครค้าน ต้องสลบกัน
อย่างนั้น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด):
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอค้านว่าข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยว่า ในการที่จะเปลี่ยนระเบียบ
วาระตามที่สมาชิกเสนอ เพราะเหตุว่า
ส่วนสำคัญ สิ่งสำคัญที่เราจะต้องรอบ
วินิจฉัยนั้นยังมิได้กำหนดวัน เวลา
เพราะวันประชุมนั้นประธานสภาขอมมี
อำนาจที่จะใดก่อนเมื่อลงสถานที่ไม่ได้จะ
ก็ตาม เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วยในการ
ที่จะเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้าอย่างนั้นก็จะขอมติที่ประชุม

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่):
เท่าที่ข้าพเจ้าเสนอคัดค้านมาก
เพื่อจะให้กฎหมายตกโดยที่งเล็ดออก
๓ ฉบับในไต่พิจารณาคราวหน้า เพื่อให้
เป็นระเบียบเรียบร้อยจริงๆ วันนปรากฏว่า
สมาชิกฝ่ายผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ไม่ขยับ อย่านเป็นต้น นประการหนึ่ง
ที่เหตุผลสำคัญและที่ข้าพเจ้าเสนอมาวัน
ต้องการจะให้สถานที่ใดกำหนดวันและเวลา
ประชุมเสียก่อน ถ้าท่านไม่กำหนดวันและ
เวลาประชุมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่าน

ประธานจะ ไปใช้อำนาจเกินขอบเขตไปก็
ไม่ได้ ท่านควรกำหนดวันและเวลาประ
ชุมไว้เสียก่อน ท่านประธานที่เคารพข
งใจใดหรือแปลว่าเมื่อสมัยสามัญ เมื่อ
วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐ หลังจาก
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เปิดรัฐสภา
แล้ว ต่อจากนั้นท่านประธานที่เคารพ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เดี๋ยว ๆ

นายก้อเกียรติ ภู่งเสน (ตรัง):
เมื่อท่านมีมติเสนอแล้ว คุณหลวงอรรถ-
พรมาอภิปรายไม่ได้ เขาไม่ได้เสนอเข้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อย่างนั้นไม่ได้ ยังไม่มีการอภิปรายกัน
เลยนีกไม่ได้ ประธานมีอำนาจที่จะไม่ได้

ชดได้หากว่าเรื่องนยงไม้โตพจารณา
คนตามสมควรตามชอขงคยคณมอชช
ในนั้น พอไมสมายชกขยคเลบ คองได
พุกกนบง นยงไมโตพุกกนเลบ คอไป
คณทอชค

นายทองดี อีสราชวน (เซียง
ใหม่): คอทานประธาน ทซาพเจากลว
เมอกทานจำไดหรือเปลววเมอสมยบ
พ.ศ. ๒๕๐๐ สมยประชุมสภาสามณ
สมยแรกน ทานประธานจำไดใหมว
ทานไดชกระเบยวาระไว นอกจากมีการ
เลอชคชกรรมาชการสามณประจำสภานลว
ทานกกำหนดวันและเวลาประชุมและทอน
นไม่เห็นมรวงพระราชบัญญัติหรือเรอ
ชนชมอยางนเลบ นซาพเจารสกประหลาด
ใจและสงสัยเหลือเกินว ถไม่ชยาระ
กลวววทานบกรชคชอนาท ซาพเจ
ไม่ชยากลวเพราะทานกเป็นประธานมา
นสนซาพเจาเคารพ แมเมอวนเลอชคทาน
เป็นประธานซาพเจากไหสยงทงนเทมอ
กนทานประธาน เป็นความสคยจริง เมอ
เป็นอยางน ทนทานสมาชกเมอกชคช
มาชองชอเบคชอภปรายเสยก่อน เมอชคช
ไปเลวชยางนเป็นทน นทานสมาชกทวง
ฝาย พรรคประชารชคยทกทวง ถูกเลว
ทานประธาน จะชนมาชอภปรายอะไรไมได

จะมาชคคานซาพเจาไมได ทแรกทาน
ถามเลววใครมความเห็นเป็นอยางอน
จรคคคานอยางไวกเจยบชอชางนเป็นทน
ทานประธาน เพราะฉะนนชอทานกรณา
รคษาชอชคยไหเครงครคทนอย นทาน
กพงชนบชลงกวนนทานประธาน อยว
ไหเหมือนอยางครวาทเลวๆ ไปเลยทาน
ประธาน เทยคคนอนเขาจะหาววนนพอ
ชนงชนบชลงกถูกคณลองเสยก่อนอยาง
นซาพเจาไม่เห็นชอชคย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:

เห็นชอชคยเลวทาน คอเขาชคคาน คอ
เรื่องนยงไม้ใครอภปรายกนเลยนชจาก
ผู้เสนอเลวจะบคอยางไรได ชอชคคยมี
คองพจารณากนสมควรแลวมในชอชคคย
ทาน เพราะฉะนนเมอเป็นอยางนคองไห
พจารณากนพอสมควรเสยก่อน เพราะ
ไม่มีใครพคอะไรเลยมนกไม่ถูกเหมชนทาน

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี):

กโตพชอยเป็นสองฝายคอฝายหนึ่งเสนอ
ไหเปลี่ยนระเบยวาระ อีกฝายหนึ่งเห็น
เป็นอยางอน กระสมคควาคตามคทานส.ส.
ผมเกยวคแห่งชหวตเซียงใหม่ชนมาพค
เมอชคชกนว ในการจะ พจาร ณา รวง พระ
ราชบัญญัติคณบชน ไทนนเจาชอง ไม่ชยูนก
คองคกไปเป็นชรรวมคายอชอง เพราะฉะนน

เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภานิติบัญญัติ
ที่ประชุมจนฉายว่าควรเปลี่ยนแปลง
วาระหรือไม่

นายพัฒน์ นวาศานนท์ (ชัยภูมิ) :
กระผมขอให้เปิดอภิปรายเสียก่อน เสร็จ
แล้วอภิปรายอย่างไรก็แล้วแต่ ใครเห็น
ด้วยขอได้โปรดยกมือ
(มีสมาชิกขยับมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมฉาย
ผู้ใดเห็นสมควรให้เปลี่ยนแปลงวาระ
ตามท่านผู้เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้เปลี่ยนแปลงวาระตามผู้เสนอ
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่เปลี่ยน โปรด
ยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เห็นอนว่าไม่เปลี่ยน
ก็ไปพิจารณาเรื่องทางการพิจารณา
๑. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมาย
ว่าด้วยการพิมพ์ นายฉันท จันทน์และ
นายฟอง สิทธิธรรม เป็นผู้เสนอ ซึ่งทาง

การพิจารณาคร่าวๆแล้วมานายฉันท เช่น
ผู้เสนอ แล้วก็เป็นการหยุดพักการประชุม
ก่อน ไปกินระยะของฝ่ายค้านร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นใครจะค้าน
โปรดยกมือขึ้น

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
โดยเฉพาะในเรื่องพระราชบัญญัติการ
พิมพ์เรื่องที่เกี่ยวข้องพระราชบัญญัติการ
พิมพ์ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์
ตามท่านผู้เสนอ เสนอมาในฐานที่
กระทรวงมหาดไทยได้เป็นเจ้าหน้าที่รักษา
การกฎหมายฉบับนี้อยู่ ก็พิจารณาโดยรอบ
คอบแล้วก็เห็นว่าสาระสำคัญของร่างนี้ได้
เสนอมาจนถึง ๓ มาตรา ก็สรุปลงได้
ว่าสาระสำคัญที่ระบกลยกเลิกกฎหมายว่า
ด้วยการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ทั้งฉบับ สาเหตุที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขึ้นมา ตามที่ผู้เสนอได้อภิปราย
ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติในคราวที่
แล้วนั้นก็เป็นข้อที่ยืนยันอยู่ ๒ ประการ
ที่เป็นสาระสำคัญคือในเรื่องที่ทรงยก
ด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนอันหนึ่ง และอีก
อันหนึ่งก็ยกด้วยเรื่องเสรีภาพประการ
หนึ่ง ในเรื่องนั้นผมจะขอชี้แจงในโอกาส

ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนที่ระโ
 อภิปรายในสาระคงที่ไ้เรียนค่อที่ประชุม
 นแล้ว ขอชี้แจงเสียบก่อนว่าในความมุง
 หมายแห่งร่าง พระราชบัญญัติ คชขบ น ท
 มปวราภฏ ไ้ชกน อย่นน กเพือเป็น การ ทระ
 ควบคุมแนวการปฏิบัตัของ สผู้ทมอาชพ ใน
 ทางพมพส่งพมพและผไ้โฆษณาและหนังสือ
 พมพต่าง ๆ ไ้ ไ้ค้อยในเงอนใจและกรอ
 ยางประการ เพือมิไ้มีการกระทำชอกไป
 นอกกรอหรือเป็นการทเกินกว่าเหตุเกินไ้
 ทงนทหวงผลในการทระผกงไ้ชงความ
 สงบเรียบรอยของบ้านเมือง และศีลธรรม
 อดนคของประชาชน เป็นประการไ้ญและ
 ไ้โดยเฉพาะ อย่างข้ง ในเรองนน ทานผ
 อภิปรายไ้กล่าวไ้ ในวนก่อนนนว่าไ้มี
 กฎหมายอาญาเป็นเคืองกักขอยู่แล้วใน
 การทระรงขยขมขตามทมอยู่ ในขระมวล
 กฎหมายอาญา แต่ในเรองนนนกรทรวง
 มหาค ไ้ช ไ้พิจารณาเห็น ว่ากฎหมาย
 อาญากับกฎหมาย ว่าควย การ พมพ น มี
 ลักษณะแตกต่ากัน กฎหมายอาญานน
 เป็นกฎหมายทว่าควยการลง ไ้ชผกระทำ
 ผกโดยทันทไ้ หมายความว่าเมือผกระทำ
 ผกแล้ว กัขขควเอาผพพากษาลง ไ้ชผ
 กระทำผกไปตามกฎหมายนนข้งไ้ แต่

โดยเฉพาะความมุง หมาย ของ พระ วา
 ชญญัตนเป็นกฎหมายขงกนในทางทระ
 ไ้ชผู้ทมอาชพ ในการ พมพ ส่งพมพหรือผ
 โฆษณาหรือหนังสือพมพต่าง ๆ ไ้ค้อยใน
 กรอแห่ง ความ เรียบรอย ทเกยวกับ ศีล
 ธรรมอดนคกง ไ้ชกล่าวแล้วไ้เป็นกฎหมาย
 ขงกน เพือระณน และ ไ้โดยเฉพาะ
 อย่างข้งในกฎหมายลักษณะอาญานน ไ้
 ไ้กกำหนดไ้ชงคุณลักษณะคชคทนค
 สมยคต่าง ๆ ของผู้พมพและผไ้โฆษณาไ้
 เป็นกรขงกน เพือระณนเรองไ้ช ไ้
 เห็นว่าควรระมพระวาชชญญัตคชขบ ไ้
 คชงไ้ชเพือเป็นกรขงกน และ ไ้เป็น ไ้
 คามเจตนา ในเรอง การ รักษาความ สงบ
 เรียบรอยและศีลธรรมอดนคกมของประ
 ษ่าชนเป็นหลัก ความจริงนเป็นประการ
 แรกทระทรวงมหาคไ้ชเห็นว่าเป็นความ
 สำคญและความมุง หมายของการมพระ
 วาชชญญัตคชขบ และชกประการทง
 ไ้ชการทเรากำหนดชอหามและวางทาง
 ข้บคขางประการ ไ้ช ในพระวาชชญญัต
 การพมพน ตามททานทไ้ชสนอร่างพระ
 วาชชญญัตและอภิปรายประกอยแล้วน
 ไ้ชอาจว่าเป็นการกระทบกระทอนคชเส
 ภาพ ในเรองนนสำหรับเสรวาพนท

แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
 ใดกล่าวไว้ เพราะฉะนั้นในข้อนี้จึงเห็น
 ว่าตามหลักการว่าเป็นการขัดต่อปฏิญญา
 สากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้น ได้
 พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ขัดกัน และเป็น
 สำคัญข้อใหญ่ ๆ แห่งการอภิปราย
 ประกอบร่าง พระราชบัญญัติ ของ ท่านผู้
 เสนอที่ใดกล่าวไปในวาระ ซึ่งกระทรวง
 มหาดไทยขอเสนอต่อที่ประชุมว่าหาได้
 เป็นการขัดประการใดของหลักฐานที่
 เสนอต่อที่ประชุมดังกล่าวแล้ว นอกจาก
 พระราชบัญญัติแห่งการพิมพ์นั้น ขอ
 ประโยชน์ในการที่จะควบคุมข้อสิ่งพิมพ์
 และการโฆษณาต่าง ๆ ในยามที่ภาวะ
 ยามเมืองที่ไม่ปกติหรือในภาวะสงคราม
 หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ใน
 ภาวะเช่นนั้น เราขอมีขอเขตอำนาจ
 ยั้งกันว่าในเวลาปกติ ที่จะมีการโฆษณา
 หรือมีการพิมพ์หรือในสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดย
 จากของชน เพื่อประโยชน์แห่งการรักษา
 ภาวะฉุกเฉินเพื่อประโยชน์แห่งการสงคราม
 เพื่อประโยชน์แห่งการป้องกัน
 แทรกแซงจากฝ่ายศัตรู เพราะฉะนั้น
 พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความจำเป็นที่
 ระดมไว้เพื่อการควบคุมการพิมพ์มาก
 ยิ่งขึ้น ลาพวงแก่พระราชบัญญัติกฤษฎีกา

๔๕
 ศกหรือพระราชบัญญัติการบริหารราชการ
 การในสถานการณ์ฉุกเฉินเท่านั้น ไม่ได้
 มีกำหนดไว้ด้วยความไว้อย่างรัดกุม เรา
 จึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติการพิมพ์
 ฉบับนี้ไว้เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน
 และเจ้าหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติงานให้
 รัดกุมยิ่งขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ของ
 สมัยได้เวียนขี้นมาแล้ว และในข้อนี้ไป
 ตามที่เสนอโดยทูลถวญน การปฏิบัติ
 การหนังสือพิมพ์จะ ได้เห็นว่าเวลาน
 ไทยเฉพาะผมอยากใครที่จะอ้าง ได้ว่า
 เวลานใดหนังสือพิมพ์พิมพ์ออก
 ไปและโฆษณาไป หรือจำหน่ายแจก
 ไปนั้นอยู่อย่างเสรีภาพ ไทยเต็มที่แล้ว
 หาได้มีการกระทำการเช่นนั้นอะไรเป็นการ
 รุนแรงอะไรอย่างใดไม่ เพราะว่าการ
 ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รักษาพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์นั้น เราได้มีวิธีระเบียบปฏิ
 บัติให้เป็นไปตามลำดับแห่งความจำเป็น
 ตั้งแต่ก่อนขึ้นไปจนถึงรุนแรง เพราะ
 เราต้องวางกฎหมายฉบับนี้ให้เหมาะสม
 กับที่จะให้การพิมพ์อยู่ในฐานะที่เป็น
 รักษาสิทธิของประชาชนตลอดจนความ
 สงบเรียบร้อย ดังที่ขี้นมาแล้ว เรา
 ได้วางระเบียบข้อปฏิบัติไว้เป็นขั้น ๆ โดย
 ขั้นแรกได้ไว้ไว้ก่อนก่อน ๒๕

ไปว่าตามที่ท่านมสังพิมพ์โฆษณาออก
 ไปนั้นเป็นการที่ไม่ถูกต้อง เป็นการขัด
 ทศศีลธรรม เป็นการขัดต่อความสงบ
 เรียบร้อยของประชาชนอะไรต่างๆเหล่านี้
 เป็นอัน ๆ ตกเดือนก่อนเสมอ ได้กระทำ
 อย่างนี้ ได้ปฏิบัติอย่างนั้นมาเป็นจัน
 และระเบียบการ ซึ่งพยานไทยท่าน
 หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งได้นั่งอยู่ในรัฐสภา
 นั้นคงจะแข็งแรงได้ว่าเราได้กระทำอย่างนั้นมา
 โดยเคร่งครัด ถ้าหากว่าไม่เชื่อฟังขงชน
 กระทำอยู่ต่อไป เราจึงมีการขยับขง ในชั้น
 หนึ่งขยับขงไปด้วยการวิเคราะหฺข่าวหรือที่
 เรียกว่า ๗ ก็น่าจะเช่นเชอร์ โดยทั่ว ๆ ไป
 นั้นเอง การตรวจข่าวนักเจ้าหน้าที่ได้
 พยายามที่จะทำด้วยความเหมาะสมทาง
 ฝ่ายหนังสือพิมพ์ตามทศของมาเสมอ
 คือพยายามตรวจข่าวโดยไม่ชักช้า ตรวจ
 ข่าวให้ทันแก่เวลาหนังสือพิมพ์เคยออก
 จำหน่ายให้ความสะดวกทุกประการ ทั้ง
 เช่นในภาวะฉุกเฉินครั้งใดแล้ว เป็นต้น
 หนักเช่นเคยวณ ซึ่งผมอาจจะอ้างทาง
 หนังสือพิมพ์ซึ่งได้ช่วยการปฏิบัติต่อเจ้า
 หน้าที่เป็นพยานได้โดยที่เราได้พยายาม
 ยามทำมาโดยวิธีนี้ แต่เมื่อมีการขัดขง
 อย่างรุนแรงเป็นการจงใจผู้หนึ่งหรือเป็น

การขัดขงที่ระไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเราพนัก
 งาน อันเป็นการผิดต่อพระราชบัญญัติ
 เราจึงมีการทำขงรุนแรงตามการขงและ
 เกยถึงพิมพ์เป็นขงรุนแรงอย่างมากที่ส
 เพียงเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 เองก็เป็นธรรมดาที่จะต้องให้อำนาจแก่
 เจ้าหน้าที่และพนักงานดังกล่าวแล้ว ได้
 กระทำตามทศอยู่ในพระราชบัญญัติการ
 พิมพ์ เพราะฉะนั้นในที่สุดเท่าที่ได้กราบ
 เรยขงแก่ขงรัฐสภาอันว่า ขงขง
 ว่าขงไปตามหัวขงและคำขงแจ้งทกระ
 ทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วโดยรอบ
 คอบ ขงขงไม่เห็นควยกขงหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติขงขง

✓ นายสุธี ภวพันธ์ (สุรินทร์)

การทศมาขงพิมพ์ได้เสนอร่างพระ
 ราชบัญญัติการพิมพ์ขงมาในสภานัน
 กเนื่องด้วยคำนึงถึงเสรีภาพในทางความ
 คึกของประชาชนเป็นหลักใหญ่ ในการ
 ทศานรัฐมนตรว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้ขงแจ้งถึงเรื่องเสรีภาพว่า พระราช
 บัญญัติการพิมพ์ได้ให้เสรีภาพอย่าง
 เต็มที่แก่หนังสือพิมพ์ เพราะว่าได้เคารพ
 ถึงสิทธิมนุษยขง และได้อ้างว่าได้มีการ
 ปรึกษาหารือขงกันเป็นครั้งแรก

จำกัดของกฎหมาย แต่ว่าเสรีภาพที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นเป็นเสรีภาพที่ให้อ่านหาเจ้าหน้าที่งานการพิมพ์อย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นสมควรที่จะให้เลิกพระราชบัญญัตินี้เสีย ในการที่เกตุศักดิ์สงครามกต ในการที่อยู่ในภาวะฉุกเฉินกต เมื่อได้ประกาศกฎอัยการศึกออกไปแล้ว พระราชบัญญัติการพิมพ์ก็ไม่มีผลความหมายอะไร เพราะว่าใช้กฎอัยการศึกเป็นหลักใหญ่ ในยามปกติสมควรที่ประชาชนหนังสือพิมพ์จะได้วิพากษ์วิจารณ์กิจการทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เต็มที่ และกว้างขวาง กิจการภายในประเทศก็ได้วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาล เพราะวิจารณ์นั้นเป็นรัฐบาลที่ปกครองประชาชน ประชาชนก็ควรจะได้วิพากษ์วิจารณ์งานของรัฐบาลในบางครั้งเมื่อเหตุการณ์ตึงเครียดขึ้นมา รัฐบาลก็ใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์เป็นเครื่องมือในการที่จะประหัตประหารเสียงหนังสือพิมพ์ไม่ได้เมื่อรัฐบาลชกก่อนนั้นจะเห็นว่า พระราชบัญญัติการพิมพ์นี้ได้ใช้ไปทำให้หนังสือพิมพ์หลายฉบับต้องล้มเลิกกิจการไป ไม่สามารถที่จะพิมพ์ออกมาได้ เช่น เซอร์กันเรนเรียก ว่าชาว

ไปหมด ล้มละลายกันไป ไม่ต้องออกกัน เพราะฉะนั้นเซอร์กานเรนจึงสามารถเสรีภาพของประชาชน ก้านองความฉลาด ท่านอาจจะปฏิเสธไม่ได้ ว่าหนังสือพิมพ์นั้นเป็นกระบอกส่งกิจการงานที่ท่านปฏิบัติในฐานะที่ท่านเป็นรัฐบาล เพราะถ้าหากว่าท่านไม่มีหนังสือพิมพ์คอยคอยไซ้คอยคักเตือน ท่านเชื่อว่าบ้านท่านก็คงจะต้องเติลลึบเข็ชแข็งไปใหญ่ บ้านเมืองก็คงจะไม่สงบสุขเหมือนเคยวน เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์จึงเป็นกระบอกส่งให้ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเสรีภาพของหนังสือพิมพ์จึงควรที่จะกว้างขวาง ชาวเราจึงเห็นว่าควรจะให้เลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์อันนี้เสีย เพื่อให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์โดยเต็มที่ยิ่งกว่านี้

นายถ้วน เวกชาติกาพน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉะนั้นข้าพเจ้าไม่พูดอะไรมาก แต่จะขอพูดสั้น ๆ ว่า ในการที่เราจะใช้เสรีภาพในก้านใด ๆ ความรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย และในรัฐธรรมนุญก็ไม่มีขกแล้วว่าจะต้องใช้ภายในขอบเขต แล้วกฎหมายทุกฉบับก็ต้องมีขอบเขต จะให้เสรีภาพ

แล้วกฎหมายมหาชนก็ตามก็มีชยิกเวณ
 ธรรมนูญในกรณีนี้เราจะให้ยกเลิกพระราช
 บัญญัติการพิมพ์เสียเลยก็ได้นะ เราก
 เชื่อเหลือเกินว่าหนังสือพิมพ์พวกที่อยู่ใน
 ประเทศไทยส่วนกันนั้นมีอยู่มาก และเป็น
 ประโยชน์กับชาติบ้านเมืองก็มีอยู่มาก
 แต่เราก็ไม่แน่ใจว่าถ้าจะไม่มีคนจะไม่
 และท่านเองก็จะรับรองไม่ได้ว่าจะไม่มี
 เพราะฉะนั้นสาระสำคัญของเรานั่นว่าเส
 รัภาพที่เราจะให้นั้นเราจะให้ไว้ก็ตาม
 แต่กรณีและภายในขอบเขต และระบ
 เสรัภาพใด ๆ นั้น จะมีความสำคัญและ
 มีความสำคัญยิ่งไปกว่าความสงบสุขหรือ
 ความปลอดภัย หรือเพื่อประโยชน์อัน
 ยิ่งใหญ่ของรัฐบาลนั้น ไม่มีเสรัภาพใด ๆ
 จะยิ่งไปกว่าเพื่อประโยชน์สุขของมวล
 ประชาชนในประเทศเรา ฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นไม่
 ควรที่จะได้ถอนเลิกไป ควรจะคิดไว้
 ก่อน ในโอกาสสภาวการณ์ในขณะนี้

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) :
 เป็นประวัติศาสตร์ของสถานที่ทุกสมัยคงแต่
 เปลี่ยนการปกครองเป็นต้นมา เราได้มี
 การเสนอพระราชบัญญัติยกเลิกพระราช
 บัญญัติการพิมพ์อยู่ตลอดเวลาและทุก
 สมัย ฝ่ายเสนอนั้นต้องมอมนเป็นไปโดย

ไม่มีการรับหลักการแห่งการเสนอยกเลิก
 พระราชบัญญัติการพิมพ์สักครั้งเดียว
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคประชาธิปัตย์
 ซึ่งแต่ก่อนนักเคยเสนอและเคยคัดค้าน
 ไม่อยากให้พระราชบัญญัตินี้ เพราะ
 กอการเสรัภาพให้กับประชาชน โดย
 เฉพาะรัฐบาลชุกคน รัฐบาล รัฐมนตรี
 มหาคดีไทยได้กล่าวถึงว่า ไม่ได้ดำเนินการ
 การตามพระราชบัญญัติกันอย่างเคร่งครัด
 หรือว่าอย่างเขา เป็นเอา ตาย กับนัก
 หนังสือพิมพ์เลย แต่คนท่านถือบุคคล
 ไม่ใช่ถือหลักการของกฎหมาย เมืองไทย
 มักจะเป็นอยู่แบบนั้นอยู่ตลอดเวลา คือว่า
 เขาบุคคลมาเป็นเรื่องหลักการ ไม่เอา
 หลักการซึ่งบุคคลใด ๆ จะมาปฏิบัติก็
 เหมือนกัน ในเมื่อหลักการมันมีอยู่ หาก
 รัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่งจะเป็นชุกคนหรือไม่
 ก็ตามแต่ที่ นักสงฆ์จะมาใช้พระราช
 บัญญัตินี้กดข่มคนนักหนังสือพิมพ์
 เมื่อใด เมื่อนักเขียนอันสมหวังของรัฐบาล
 ชุกคน ๆ ควบคุมตนเองเมื่อสมัยที่แล้ว ๆ
 มาหลายยุคหลายสมัยทุกคนคงยอมรับ
 สารภาพว่า อย่างน้อยก็รัฐบาลชุกคน
 หรือสองชุกก็ได้นำดำเนินการแก้หนังสือ
 พิมพ์อย่างเฉยชากและอย่างที่ไม่เที่ยง
 ธรรมและอย่างขาดเสรัภาพ ทั้ง ๆ ที่กฎ-

หมายให้อ่านาใจไวเช่นนั้น นั้นเพราะอะไร
 ก็เพราะเหตุว่า เรายังมีพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ซึ่งให้อ่านาใจอย่างสูงสุดไว้กับ
 รัฐบาลที่จะหาโอกาสใช้ในเมื่อระดังคราว
 หรือไม่ก็ตาม ก็พยายามทำเช่นนั้นเพื่อ
 ใ้เห็นไปตามวัตถุประสงค์ของคนที่
 เหตุที่เราไม่ต้องการให้รัฐบาลหนึ่งรัฐบาล
 ใดอาจจะใช้เสรีภาพเกินขอบเขตของ
 รัฐบาลตนเองเพื่อรอนเสรีภาพของประ
 ชาชนทั้งๆที่ในเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ
 นั้นเรารัดทกกันว่า มกกฎหมายเป็นเครื่อง
 กัดกั้น เพราะต้องมีเสรีภาพตามกฎหมาย
 นั้นไม่มีข้อยกเว้น เพราะเหตุนี้เองเราจึงจะ
 เสนอให้เลิกหย่อน ในการทรวุฒนาขคน
 เสรีภาพหนังสือพิมพ์ให้เบาบางลง แต่
 ทกครั้งทเสนอขาพเจ้าใดเรียนแล้วว่าแพ
 วนนกับขกกว่าแพไม่มีข้อยกเว้น เมื่อแต่ก่อน
 ขกขพเจ้าเคยอภิปรายถึงข้อยกเว้นของพระ
 ราชาบัญญัติการพิมพ์นั้นอย่าง เสด็วอน และ
 อย่างที่ไม่ต้อง ไ้หนว่า ใครคือใคร ทั้งนี้
 แต่ครั้งนมาขคนมาสมยอมจนกระทั่งลงทุก
 วนนซึ่ง ไม่เคยมีประวัติศาสตร์ในประวัติ
 ศาสตร์ของหนังสือพิมพ์ในเมืองไทยเกิด
 ขึ้นเลย ไ้มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งไม่
 จาต้องออกนาม แม้หนังสือพิมพ์ทหลาย
 ซึ่งเขาเป็น นกหนังสือพิมพ์ทแท้จริงถูก

ต้องตามทำนองคลองธรรม ใ้ใ้ให้ฉายา
 หนังสือพิมพ์สง นว่า เป็นสิ่งพิมพ์เลว นั้น
 ทั้งๆที่กฎหมายข้อยกเว้นนั้น เมื่อกรรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย บอกว่าเรา
 ต้องการที่จะไม่ให้หนังสือพิมพ์นั้นคาน
 การในสังชชชคตศีลธรรมของประชาชน
 ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของ ประชาชน
 ทกคนมสดี สมัชชบัญญัติพอ เมื่อใ้เห็น
 หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ เขา เห็นหรือไม่ว่า
 หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นเครื่องกีดกั้น
 ความสงบสุขของประชาชนขัดต่อศีลธรรม
 อันของประชาชน และขัดต่อความสงบ
 เรียบร้อยของชนนม เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว
 รัฐบาลนก็มิได้ดำเนินการ ประการหนึ่ง
 ประการ ใด ทั้งๆที่ ในขทบัญญัติของ
 พระราชบัญญัติการพิมพ์ ใ้ใ้โอกาส
 ไ้ไว้อย่างนอกร เช่น เซอร์ หรือขกหนังสือ
 พิมพ์เสีย หรือห้ามการขบขนบรรณาธิการ
 ของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น แต่รัฐบาล
 มิได้เหลียวแลเลยและไม่ใ้ดำเนินการ
 ประการหนึ่งประการ ใ้ใ้เห็นว่าหนังสือ
 พิมพ์ฉบับนั้นขสมควจะเป็นหนังสือพิมพ์
 รัฐบาลนำพงพอใจเช่นนั้นหรือ พวก
 รัฐบาลเอง นั้นขแต่ขบัญญัติการทหา
 สูงถึงจนกระทั่งนายกรัฐมนตรี ทลออก
 รัฐมนตรีออกหลายคนถูกหนังสือพิมพ์ข

นั้นได้ประณามอย่างเหลวแหลกไม่มี
ประวัติศาสตร์เหลือแต่อย่างเดียวที่ระพุด
ให้ขยายยงกวาน ซึ่งเขาพาเขาไม่สามารถ
ที่จะพูดได้ในสถาน แต่ถึงกระนั้นเพียง
การฟ้องร้องของเจ้าทักขเท้านั้น มันพอ
แล้วหรือ ท่านรัฐมนตรีวาทกรรมกระทรวง
มหาดไทยท่านใดทำหน้าที่ของ ท่านพอ
แล้วหรือ จริงอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่
ได้ถูกประณามลงขนาดนั้น และโดย
เฉพาะพรรคการเมือง พรรคหนึ่งก็ไม่มี
การประณามเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เอง
ข้าพเจ้าจึงได้มาคิดในขบวนการนี้ว่ามนมมุด
แห่งความจริงอยู่เหมือนกันว่าการที่เรา
ปล่อยให้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เกินขอบ
เขตนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่คง
มีอยู่ ณ บัดนี้ เพราะแม้จะมีพระราช
บัญญัติฉบับนี้อยู่ก็ไม่ได้อะไรเลย
ในการที่ท่านจะป้องกันความสงบเรียบร้อย
ของประชาชน ในการที่ท่านจะป้องกัน
ศีลธรรมอันดีของประชาชน เพราะมัน
เกินขอบเขตแล้วและกำลังเกะกอบอยู่ และข้าพเจ้า
จะขอยกตัวอย่างให้ฟังว่า ถ้าหากจะมี
หนังสือพิมพ์อย่างนั้นอีกหลาย ๆ ฝ่าย
สมมติว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นของ ฝ่าย

๕๑
หนึ่ง ออกฝ่ายหนึ่งจะออกหนังสือพิมพ์ออก
ฉบับหนึ่งขึ้นมาทำนองเดียวกัน และก็จะ
ยิ่งร้ายไปกว่านั้น เพียงแต่ว่าขอรับไทย
โดยบรรณาธิการแต่เพียงคนเดียว ของหลัง
ของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นเป็น ใคร นั้นเรา
ไม่ทราบและไม่รู้ และเราก็ไม่อยากจะรู้
ถ้าเป็นเช่นนั้นจนหลาย ๆ ฉบับ คุชวาทาน
เมืองนั้นจะเป็นอย่างไร ท่านนักบางหรือ
เปล่า ทำไมเล่า ด้วยเหตุที่พระราช
บัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถจะควบคุมสิ่ง
เหล่านี้ได้ ข้าพเจ้าได้เคยถามหนังสือ
พิมพ์หลายคน ที่เป็นเพื่อนฝูงกันบอกว่า
อันสมมติหนังสือพิมพ์ของคณะนี้ไม่มี
สิทธิและหน้าที่จะไปควบคุมหนังสือพิมพ์
ทั้งหมดอย่างนั้นหรือ เขาก็บอกว่าจะ
ควบคุมได้ ต่อเมื่อหนังสือพิมพ์นั้นเป็น
สมาชิกของสมาคมหนังสือพิมพ์ แต่ท่าน
ก็เกินหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทยที่จะ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการพิมพ์
ในเมืองไซยงคยอยู่ สักท้ายเมื่อ
กระทรวงมหาดไทยก็ไม่เอาเรื่องและ
สมาคมหนังสือพิมพ์ก็ไม่สามารถจะหึง
เข้าไปได้ เพราะเขาไม่ได้เป็นสมาชิก
ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหนังสือ
พิมพ์ฉบับนั้นเป็นขบวนการให้เราไตร่ตรอง
ในโลกนี้ หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

เมืองไทยยังมีคนทศวรรษความคัมยงกว่า
 นั้น แต่การควบคุมมันไม่ใช่ของกา
 ริดรอนเสรีภาพของใคร จนเกินควร
 ข้างเรา ใน วนน จึงอยาก จะขอ ใคร จะ
 เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยว่า
 ท่านคิดอย่างไรไม่ว่าพระราชบัญญัติการ
 พมพฉบับนี้ เป็นกฎหมายซึ่งเกือบจะเรียก
 ว่าไม่ประโยชน์อะไรเลย และถ้ายังช
 อยู่นั้น แล้วท่านใช้อำนาจในทางทิศ
 ทานเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะเหตุว่าท่าน
 เป็นเจ้าพนักงานการพมพ แต่หากว่าใน
 นานาประเทศเขาได้มีสภาการพมพชน
 หนึ่งสอพมพทุกคน บรรณาธิการทุกคน
 นักเขียนข่าวทุกคนจะต้อง ชนต่อสภาการ
 พมพ สภาการพมพของเขาควบคุม
 หนึ่งสอพมพของเขา มารยาทของเขา
 ในทุกหนึ่งสอพมพด้วยกัน นั้นได้ผลยง
 กวาม เพราะถ้าเห็นเช่นนั้นแล้วหนึ่งสอ
 พมพฉบับที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเกิดขึ้นใน
 เมืองไทยที่มีสภาการพมพแล้วไม่ได้เป็น
 อนันตาท ท่านอาจจะบอกกับชาวเราว่าสภา
 การพมพประกอบด้วยใครบ้าง เราอาจ
 จะเอาเจ้าของหนึ่งสอพมพ บรรณาธิการ
 คนเขียนข่าวและเจ้าพนักงานการพมพ
 ๕ ข้าราชการรวมทั้งกรมประชาสัมพันธ์หรือ
 ผู้แทนกรมตำรวจ ไปร่วมเป็นกรรมการ

สภาการพมพได้ ถ้าโดยรูปแล้วชาวเรา
 ว่าแม่งท่านจะไม่ยกเลิกพระราชบัญญัติ
 การพมพใน วนน ท่านลองเอาไปคิดดูบ้าง
 ซิวาหากจะเปลี่ยนแปลง พระราชบัญญัติ
 การพมพ เป็นในรูปสภาการพมพเสีย
 แล้วมันจะได้ผลแตกต่างกันสักเท่าใด
 ตัวอย่างที่เห็นง่าย ๆ ในเมืองไทยเรามี
 เนติบัณฑิตสภาควบคุมมารยาทของ
 ทนายความซึ่งทำอยู่แล้ว และได้ผล
 เด็ดเม็ดเด็ดหนวดยว่าเขาควบคุมมารยาท
 ของทนายความได้ก็เพียงไรแค่ไหน เช่น
 เคยด้วยกัน เราเปลี่ยนแปลงกฎหมายเสีย
 ใหม่โดยเราให้อำนาจสภาการพมพ
 ควบคุมการพมพของเขาเอง แล้วรูปมอ
 เขาไปเกี่ยวของทนายพอสสมควร ถ้าอย่าง
 นั้นแล้วชาวเราเชื่อเหลือเกิน ว่าแม่งท่าน
 เสนอเองก็คงจะพอใจ และนักหนึ่งสอ
 พมพทุกคนก็คงอยากจะได้ เป็นเช่นนั้น
 เพราะเขาเองเขาก็เออเหมือนกันขณะ
 ใด ๆ หนึ่งสอพมพนั้นได้ชื่อว่าเป็น
 ฐานันดรที่ ๕ แต่เมื่อมาพูดการณใน
 ข้าราชการและคงจะมออยู่สอพมพเดียว
 เท่านั้นที่เกือบจะเรียกว่าทำให้ฐานันดร
 ที่ ๕ นั้นเสื่อมเสียไปหมด ทั้ง ๆ ที่หนึ่งสอ
 พมพทั้งหลายไม่ยากให้เป็นเช่นนั้นเลย
 นแหละชาวเราจึงหวังว่า แม่งการ

ออกปลายของข้าพเจ้าจะไม่ทักกลางอะไร ๆ
ทั้งหมดก็ตามที และผลของการลงมตัก
รัฐ ๆ กันอยู่ ไม่ต้องพอกให้เสียเวลา แต่
ข้าพเจ้าขอฝาก ว่าให้ รัฐมนตรี กระทรวง
มหาดไทย หรือ รัฐบาล ชุคนี้ ได้ ไปรค
พิจารณาด้วยว่าคำอธิบายของข้าพเจ้า
นั้นเหตุผลอย่างไรหรือไม่ และควรระปฏีก
การข้อไปอย่างไรเท่านั้น

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
มกชวระ นายประสิทธิ์ จุลละเกศ รอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ จึง
กำเนินการประชุมแทน)

นายคล้าย ละอองมณ (สงขลา):
ข้าพเจ้าได้ฟังท่านอธิบายปลายเมอก ทนงลง
เมอกนี้ ได้อธิบายถึงพรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์
ไม่ได้เข้า ๆ ออก ๆ ขยับตัวไปไหนเลย
ข้าพเจ้าประจำอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์
ตลอดเวลา ข้าพเจ้าขอยืนยันในสภานว่า
พรรคประชาธิปัตย์ ไม่เคยเสียดอกเล็ก
พระราชบัญญัติการพิมพ์ โดยเกิดจาก
อย่างที่ท่านอธิบายไว้พัก ในขณะนั้นเลย
ข้าพเจ้าขอยืนยันอย่างนี้ และในฐานะ
พรรคประชาธิปัตย์ เวลามเจตนาที่จะ
ให้บ้านเมืองเป็นไปโดยราบรื่น ไม่ให้มี
เจตนา โดยแอบแฝงอะไร เข้ามาด้วยกัน

สันนิษฐานคาคสนับนหรือเห็นประโยชน์อันใด
เข้ามาเพื่อระดมกลาง รัฐบาล หรือ เพื่อที่จะ
ลวมวิธีการปกครองของ รัฐบาล ในปัจจุบัน
เวรมเจตนาที่จะให้ประเทศไทยเป็นไปโดย
ในทางประชาธิปไตย ทสมบูรณ์ ในระบอบ
รัฐธรรมนูญอย่างทีประชาชนทั้งหลายเขา
ต้องการ เพราะฉะนั้นเราจึง ไม่ต้องการ
ที่จะให้พระราชบัญญัติการพิมพ์ยกเลิก
โดยเด็ดขาด ถ้าเราต้องการเรากควรระ
ต้องการแต่เพียงว่าแก้ไข แต่เราทำได้
เจตนาที่จะระดมกลางยกเลิกโดยเด็ดขาดไม่
ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านผู้มเถรคติทุกเมื่อ
ตระกทราบไว้ ในฐานะที่ท่านเคยอยู่
พรรคประชาธิปัตย์ มาแล้ว ท่านก็ ไปอนมา
หลายแห่งแล้ว ข้าพเจ้าขอยืนยันให้
ทราบดังนี้ และในพระราชบัญญัติการ
พิมพ์นั้น ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสภามา
กนานพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
ความดีของกฎหมายการพิมพ์นั้น มีอยู่
หลายประการ และจำเป็นจะต้องมีอยู่ใน
ประเทศไทย ถ้าไม่มีกฎหมายอันนี้แล้ว
ข้าพเจ้า เชื่อ เหลือเกิน ว่า ประชาชน ใน
ประเทศไทยนั้นจะต้องลุกขึ้นเป็น ไฟสกว
หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นทหาร ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่าน
ไม่สามารถที่จะปราบปรามได้ จะเอาอะไร

มาปราบปรามในเมื่อใคร ๆ ก็มสทธิที่จะ
 เขียนหนังสือหาชาวบ้านทั้งหลาย คำนัก
 การเมืองทั้งหลาย ได้ตามใจชอบ โดยไม่
 ต้องคำนึงถึงว่าอะไรเป็นอะไร เหตุผล
 อะไรก็ไม่ต้องคิดถึง สักแต่ว่าถ้าได้
 ประโยชน์จากประเทศที่ตรงกันข้ามแล้ว
 ก็มาทำลายประเทศไทย เช่นนขาพเจ้า
 ริงไม่เห็นด้วยและขาพเจ้าพยายามก่นหา
 ทออยากจะทำสักขรฐบาลน ขาพเจ้าขอ
 เรียบตรง ๆ ว่าถ้าสิ่งใดที่พระพยายามที่จะ
 ใ้รัฐบาลนแพ่โตขาพเจ้าก็อยากจะทำแพ่
 แคนขาพเจ้าเสียใจ ทั้ง ๆ ที่ขาพเจ้าอยาก
 จะใ้รัฐบาลนแพ่ แต่ขาพเจ้าต้องใ้รัฐบาล
 นชนะ เพราะขาพเจ้าไม่ใ้เห็นด้วยกับ
 กฎหมายอนนแม่แคนออบ ด้วยเหตุที่ว่า
 ผู้เสนอของการ จะลบลกพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ทั้งหมด อันเป็นเหตุใ้ก่อกวน
 ใ้บ้านเมืองไม่มีความสงบเลย ท่านใ้
 พุคเมื่อตระกันวารฐมนครว่าการกระทรวง
 มหาดไทยไม่สามารถที่จะจัดการ ได้ทั้ง ๆ
 ที่มพระราชบัญญัติการพิมพ์อยู่แล้ว นั้น
 ท่านฐมนคร ว่าการ กระทรวงมหาดไทย
 ผ่อนผันใ้เพียงไรแล้ว ท่านก็ควรจะเห็น
 แต่ท่านกลับว่าไปใ้ในทางตรงกันข้ามเรามี
 กฎหมายบังคับอยู่ดังอยางนแล้วยังมีผู้คน

หลายพวกซึ่งมีเจตนารายต่อประเทศไทย
 หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว เพศตัวของ
 ตนโดยเฉพาะ โดยไม่ใ้คิดถึงประโยชน์
 ของประชาชนทั้งประเทศ เห็นแก่กระเป่า
 ของตัวเอง แล้วจะมาทำลายศีลธรรมอันดี
 ของประเทศไทย เช่นนขาพเจ้าริงไม่
 ทางที่จะสนับสนุนใ้ เวลาหนังสือพิมพ์
 มีอยู่ มาก หลาย ที่ ไ้ ธิ รบ สันบน จากต่าง
 ประเทศใ้ใ้กระตาศมาบ้าง ขาพเจ้าอยาก
 จะขอประธาน โทยพความนถการเมืองอยู่
 หลายคนด้วยกัน ที่ใ้ใ้ประโยชน์ จากต่าง
 ประเทศแล้วเขามาเป็นปากเสียง แทนเขา
 เหล่านนเพื่อจะใ้หนอนย่อนใ้ใ้ก่กชนนใ้
 ประเทศไทย เพราะฉะนั้นขาพเจ้าริงไม่
 ทางที่จะสนับสนุนกฎหมายอนนใ้ ด้วย
 เหตุคิงกล่าวนขาพเจ้าเห็น ริงขอเรียบว่า
 ท่านผู้เสนอกฎหมายอนน ถ้ามีเจตนาที่
 ต่อประเทศไทยด้วยใจจริงแล้วไซ้ไร ขอใ้
 ใ้ปรักเห็นใจและขอใ้ใ้ปรักเห็นใจแก่
 ขาพเจ้าที่โม้มทาง ที่จะสนับสนุน ท่าน ใ้
 ถ้าท่านเห็นแก่ประโยชน์แก่ประเทศ ท่าน
 ควรจะเสนอเข้ามาใ้ในวิธ ที่แก้ไขใ้ใ้คตาม
 ที่เห็นควิรแล้วขาพเจ้าก็จะสนับสนุน แต่
 ไม่ใ้ใ้ใ้ใ้ใ้ใ้ทั้งหมด เพื่อใ้ประเทศไทย
 เป็นกลางล ไ้ใครมสทธิอย่างใ้ใ้ใ้ใ้

ได้ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายขอยุติเวลาอันมาก
การมอง มนุษย์ทั้งสองพบปะหาประโยชน์
ได้ตัวโดยไม่วุ่นวายแก่ประเทศชาติ ได้
โดยโดยเอาเงินของคนต่างต่าง ๆ ของ
ต่างต่างเข้ามาแล้วก็นำมาทำหนอนยอนใส่ใน
ประเทศไทย เมื่อเป็นดังนี้แล้วจะให้
ข้าพเจ้า หรือ พรรค ประชาธิปไตย ของ
ข้าพเจ้าสนับสนุนนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็น
เรื่องเหลือยากกว่าแรง ด้วยเหตุนี้จึงกล่าว
แก่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดมาก แต่ขอให้
พิจารณาด้วยนาฬิกาใจจริง และท่านผู้
เสนอก็คือ ท่านผู้สนับสนุนก็ขอให้ลอง
ไปนอนคิด ใคร่ตรอง ว่าท่านผู้พมมาน
ด้วยนาฬิกาใจจริงหรือไม่ หรือว่าท่านมี
อะไรแอบแฝงอยู่ในใจแล้วท่านก็จะรู้สึก
เอง ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าจริงหวัง
ว่าสถานคงจะไม่รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติ

นายฉวย เอี่ยมศิลา (อุทธรณ์):
กรรมมีความเห็นชอบในร่าง พระราช
บัญญัติ เหตุผลที่กรรมจะต้องสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะว่าใน
ประการแรกที่สุดนั้นกรรมได้คำนึงถึง
หลัก ของ ระบอบประชาธิปไตย และได้
คำนึงถึงว่าบุคคลใดที่คณะใดก็ตามที่เขา
มาเป็นรัฐบาล ก็ย่อมจะคำนึงถึงในหลักเช่น

เกี่ยวกัน กรรมใคร่ที่จะขอกราบเรียนให้
ท่านประธานทราบว่า เมื่อข้าพเจ้า
กรรมเองเป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้แล้วข้าพเจ้าก็อยู่ในวงกรรมนั้นก็นายฟอง
สีก็มาร่วมกับกรรมซึ่งเป็นสมาชิกพรรค
ประชาธิปไตยอยู่ การที่กรรมขอพูดถึง
หลักประชาธิปไตยเป็นประการแรกนั้นก็
คือว่าในรัฐสภาในระบอบประชาธิปไตย
นั้น เราจะต้องงานทุกอย่าง ย่อมรักษาผล
ประโยชน์ของประเทศชาติ รักษาสิทธิ
เสรีภาพของประชาชนทั้งหมด ไม่ได้
คำนึงถึงว่าใครมาเป็นรัฐบาล ความจริง
ที่กรรมพูดนั้นกรรมรู้สึกหนักใจเหลือเกิน
เพราะเป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าความเหี้ยมเกร่ง
อะไรเปลี่ยนแปลงขึ้นมาขณะใด พรรคใด
เข้ามาเป็นรัฐบาล กรรมไม่ต้องการจะให้
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือของใคร
ไม่ต้องการจะให้ใช้เพื่อใช้เหยียดและคำนึงถึง
ว่าอนาคตอันไกลถึงกรรมจะโตมาเป็น
รัฐบาล จึงอยากขอให้พระราชบัญญัติฉบับ
นี้มาไว้เป็นเครื่องมือ กรรมอยากที่จะพูด
ด้วยความจริงใจเช่นนั้น ท่านประธานที่
เคารพ ร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้น
ตาม ที่ ท่าน รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง
มหาดไทยได้กล่าวถึงบอกว่าไม่ได้มีอะไร

ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใดกำหนดลักษณะของบุคคลที่มาเป็นบรรณาธิการ หรือผู้พิมพ์โฆษณา ความจริงกระผมสงสัยว่าท่านรัฐมนตรีมหาดไทยอาจจะไม่ได้อ่านตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมโดยซัดแท้ง เพราะตัวร่างนั้นมาตรา ๖ และมาตรา ๒๕ ได้กำหนดไว้ว่าบุคคลที่มาเป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์โฆษณา ไม่มีคุณสมบัติอย่างไรเลย บรรณานิติภาวะและมามีสำเนาอยู่ในประเทศไทยเท่านั้นเอง เป็นบรรณาธิการได้ ส่วนพระราชบัญญัติเพิ่มเติมจะต้องออกหนังสือพิมพ์เป็นภาษาของตัวเองและก็เป็นประเทศที่มีสัมพันธ์ไมตรีต่อประเทศไทย อย่างรัสเซียเขาจะออกเป็นภาษารัสเซียก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ชายและบรรณานิติภาวะ เหตุผลเป็นอย่างนั้น กระผมสงสัยว่าท่าน อาจจะไม่ได้อ่านพระราชบัญญัติ การพิมพ์ โดยซัดแท้งนัก ท่านจึงอ้างเหตุไปอย่างนั้น อีกประการหนึ่งเหตุผลข้อนี้อ้างเหตุผลว่าไม่เป็นกฎหมายท่านเองซึ่งกฎหมาย ส่วนท่านฝ่ายผู้ค้าน ก็อ้างว่ากฎหมายนี้ถ้าหากว่าไม่มันเป็นการรักษาศิลธรรมอันดีเป็นการป้องกันความสงบสุขของบ้านเมือง ความจริงในแง่ข้อเท็จจริงได้ปรากฏถ้าหากว่าไม่รักษาศิลธรรมอันดีจะเป็นท่านเอง

ลามก่อนอาหารเราใช้กฎหมายอาญาทางสันติวิธี ถ้าเป็นการเกี่ยวข้องกับเรื่องสงฆ์สงฆ์ให้ประชาชนกระต้างกระเดื่องใช้กฎหมายอาญาฟ้อง ทั้งสัน ไม่ได้ใช้กฎหมาย การพิมพ์ ถ้าท่านจะมาอ้างว่าท่านเคยตกเดือนอย่าง นั้น อย่างนั้น ข้อเท็จจริง มันผิด ท่านไม่เป็นอย่างนั้น กฎหมายการพิมพ์ฉบับนี้ออกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๔ แล้วใช้กันมาในสมัยมีการเซ็นเซอร์ ไม่ได้พูดถึงภาวะฉุกเฉินเมื่อเร็วๆ นี้ ในสมัยรัฐบาลในสมัยรัฐบาลเก่าๆ เขาก็ทำกันมาโดยที่โดยอาศัยพระราชบัญญัตินี้ เพราะถ้าหากท่านตรวจดูในมาตรา ๘ มาตรา ๘ ท่าน จะ เห็น แก่ อำนาจ พิเศษ อำนาจ ของเผด็จการ ไม่ใช่อำนาจของระบอบประชาธิปไตย นี้ ไม่ใช่กระผมจะพูดรุนแรง ขอให้ โปรดดูให้ชัด ในมาตรา ๘ ข้อบังคับการตรวจ หรือผู้รักษาการแทนมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามการส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งส่งพิมพ์ใดๆ อันระบุชื่อไว้ในคำสั่งนั้นโดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ แปลว่าให้อำนาจอธิบดีตำรวจที่จะสั่งอะไรก็ได้ ท่านย่ระธานที่เคารพ เมื่อก่อนนี้ไม่ได้รัฐบาลนี้ มีการส่งเซ็นเซอร์ห้ามไม่ให้หนังสือวรรณคดี (War and peace) ของดอสตอยเชฟเข้ามาในเมืองไทย ท่าน

ใต้นหรือเปลามาเร็ว ๆ นหนึ่งเอามาฉาย
 ภาพยนตร์ของอเมริกันเอามาฉายได้ แต่
 ว่าอย่างนั้น ห้างสรรพสินค้าเขาไม่
 ได้มันจะเกี่ยวกับเรื่องสภาวะการเมืองหรือ
 อะไรไม่ทราบ ถ้าเป็นหนังสือมาทาง
 ประเทศโซเวียตหรือเซียมาทั้งหมดไม่ได้
 ไปสมัครไม่ได้ไปอ่านกว่าเนื้อความของ
 หนังสือนั้นเป็นอย่างใด ประกาศส่งเดชกัน
 ไปเรื่อย นมันเป็นอย่างนั้นขอเท็จจริงก็
 แลเหตุการณ์ให้อ่านอย่างนั้นให้อ่านยากคน
 คนเคยมี อานาจะส่งอะไรก็ได้และยัง
 มาตรา ๘ ยิ่งชัดกันใหญ่ยิ่งไปกันใหญ่
 เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณาหรือเตรียม
 การโฆษณา ท่านประธานผมสงสัยเหลือ
 เกินว่าเตรียมการโฆษณาเขาทำอย่างไร
 ถ้าขอหนังสือมา ถ้าส่งเสียแล้วเขาเลย
 อย่างนักสงสัยประชาธิปไตยในเมืองไทย
 นั้นเห็นจะไม่ใช้เรียกชื่อมันหรอก ๆ ท่าน
 เอง หลอกประชาชนเล่น ความจริงไม่
 ใช้ประชาธิปไตย ในมาตรา ๘ บอกว่า
 เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณาหรือเตรียม
 การโฆษณาส่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงาน
 การพิมพ์ เห็นว่า อาจ จะขัด ต่อ ความสงบ
 เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
 ท่านประธานที่เคารพ ถ้ามันขัดมันชก

คอยขงชว อาจจะถูกกสนนษฐานเอาก่อน
 อาจจะถูกเจ้าพนักงานการพิมพ์ อาจจะมี
 คำสั่งเป็นหนังสือสั่งยกแทนพิมพ์สิ่งใดทุก
 อย่างหมด อย่างนั้นไม่เขาเรื่องมันผิด
 ระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานที่
 เคารพ ในโลกนี้ไม่ว่าไหน ๆ ตามเสรี
 ในกรม รัฐธรรมนูญมาตรา ๑ ของ
 สหรัฐอเมริกาก็กำหนดแล้วแต่ของเสรี
 ภาพหนังสือพิมพ์ไม่ได้ ไม่मतไหนเขา
 เช่นคเซอร์หนังสือ ไม่मतไหนแม้แต่ใน
 เวลาสงคราม ในเวลาประกาศภาวะฉุกเฉิน
 ไม่มี มันกลายเป็นกรรมเคียดทำคุณเผ่า
 ขอให้อามา คุณเผ่าเคยทำกลางสภา
 กรรมบอกว่าการกรรมแพ กรรมจะเอา
 ออกไม่ขู่ขู่ขู่ขู่ไปกราบเท้าด้วย แต่ขอ
 แล้วขอออกก็ไม่เอามา เพราะกรรมคน
 หาเหมือนกนมมันไม่मतไหนเขากระทำกัน
 เหมือนกับเมืองไทย แต่เมืองไทยเราไป
 กระทำมันมาแล้ว อย่างที่ท่านประธานที่
 เคารพ กรรมเป็นห่วงในระบอบประชาธิปไตย
 ไม่ว่าจะเป็นพรรคใดขึ้นมาเป็น
 รัฐบาล คอจะด้วยโอกาสพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์เป็นการทำลายเสรีภาพของ
 คนอื่น บ้างที่ตัวเองเอาเงินจากรัฐบาล
 ของพวกค้ายศวันตกเข้ามาแล้วพยายาม

ใส่ร้ายป้ายสีพวกอื่น กระผมได้ข่าวว่าได้
 มา ๓ ล้าน กอธลาร์ เสียด้วย แล้วพยายาม
 จะใส่ร้ายอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ความจริง
 กระผมยังเชื่อเหลือเกินว่า พวกสมาชิกใน
 สถาน ไม่มีเกียรติยศพอ จะไม่ไปกินสินยาก
 คุกสินบนของใคร จะไม่เอาค่าจ้างมา
 เป็นเครื่อง มือสินบน หลังฉาก ตัวเองที่
 จะขึ้นมาครองอำนาจ กระผมเชื่ออย่างนั้น
 เพราะกระผมได้เกียรติแก่ทุกคนว่ามีความ
 รักชาติไทย มีความรักเอกราชของชาติไทย
 กระผม สงสัย เหลือเกิน ว่า ถ้าหาก การที่
 กล่าวอย่างนั้น กระผมไม่ชอบ ไม่อยากให้
 มีการกล่าวเช่นนั้น หรือว่า ครกน ปูน รอน
 ทอง แล้วพยายาม จะใส่อะไร ไปก่อนแล้ว
 เขาจะมารู้หลังฉากอย่างนั้นหรือ กระผม
 เป็นห่วง ไม่อยากจะให้มีการกล่าวเช่นนั้นกัน
 ในกลางสถาน ถ้าใครมีอะไรเอาหลัก
 ฐานขึ้นมาแสดง พูดกันมา รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็นั่ง อยู่บนเป็น
 บรมเหล็กคนที่ ๑ คนที่ ๒ ขึ้นมาแล้ว
 ก็ให้ท่านจัดการ ได้ตามกฎหมาย อย่าไป
 กล่าวหากันเช่นนั้น อย่างนั้นเป็นการ
 เสียหาย ท่านประธานที่เคารพ คือเรา
 ต้องคำนึงถึงระบอบประชาธิปไตย ร่าง
 พระราชบัญญัติสงฆ์ไทยกเล็ก ที่เขาขอ

ร้อง ไทยกเล็ก น โทโย เขา คำนึง ใน หลัก
 ประชาธิปไตย ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย
 ไปอ่านปฏิญญาสากลในข้อ ๒๘ ๒๙ ๓๐
 ข้อ ๑๘ ออกัสตริงชกรบ เขา กำหนดโดย
 ชัดแจ้งว่าอย่าเอะต้องในเสรีภาพ สิทธิ
 เสรีภาพในการพิมพ์ ที่โฆษณา ที่จะ
 เขียนแสดงความคิดเห็นนี้ ไม่จำกัดใน
 เขตแดน ไม่มีประเทศไหนเขาจำกัด นี้เรา
 เป็นภาคีของสหประชาชาติ เราอ้อมรัยใน
 กฎบัตรสหประชาชาติในปฏิญญาสากลนั้น
 เข้ามาไว้ด้วย คุณลองอ่านข้อ ๑๘ จะ
 เห็นชัดแจ้ง ท่านประธานที่เคารพ นี้ที่เรา
 พูดถึงกันนั้น หยุเสนอ เสนอน เราคำนึงถึง
 หลักของระบอบประชาธิปไตยนั้นในระบอบ
 ประชาธิปไตยเราต้องให้ สิทธิให้ เสรีภาพ
 แก่ทุกคนที่แสดงความคิดเห็น จริง
 แลละความคิดเห็นของบุคคลบางคน
 อาจจะมีผิดพลาด แต่เรามีกฎหมายว่า
 ที่จะปฏิบัติที่จะจัดการแล้ว เราไม่ควร
 จะให้อภัยไม่ต้อง ไปตกเตือน อะไร ทงสน
 ถ้าหากว่าเขากระทำเขาไม่ได้คำนึงถึงใน
 การ รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ
 เราจัดการลงไป ได้แต่ พระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ลงบน มนประหลาดที่สุดในโลก
 แต่ถาเราคำนึงถึงประวัตแล้วเราจะเห็นชัด

พระราชบัญญัติการพิมพ์ไซ เมื่อ พ.ศ.
 ๒๔๘๔ แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ เหตุ
 อะไรเกิดขึ้นในเมืองไทย ใครเป็นนายก
 รัฐมนตรี ภาวะการณ์ขณะนั้นเป็นประชา
 ธิปไตยโดยหรือเปล่าตั้งแต่ ๒๔๘๔ ถึงย
 ๒๔๘๗ เรากรุกกันอยู่ พระราชบัญญัติ
 เป็นเครื่องมือของ ผู้ปกครอง ทหารซึ่งการ
 กำหนดเขตแดนของภูมิภาคทางสัน ทาน
 ประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมเคย
 เป็นนัก หนังสือพิมพ์ มาเคย ถูก เซ็นเซอร์
 มากหลายครั้ง กระผมอยากขอกราบเรียน
 ให้ท่านประธานทราบว่า บางครั้งเราอยาก
 จะ รักษา ไม่ อยาก ให้ กระ ภาย ชาว โลง
 อดสำหไปกอบขัยจากหนังสือพิมพ์ฝ่าย
 รัฐบาลมาลง เขาก้เซ็นเซอร์หมกเอาให้
 ชาวโลง นอานาของคนเซ็นเซอร์มัน
 เป็นอานาของเผด็จการชกๆ ซึ่งจะเห็นชก
 แ่งนน ถ้าคนทกรกระบอบประชาธิปไตย
 ก้จะเห็นชกขอให้อย่างใน มาตรา ๑๐
 คำสั่งเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามมาตรา ๔
 วรรค ๒ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗
 มาตรา ๒๘ มาตราทั้งหมดต่าง ๆ น ถ้า
 หากเราของหนังสือพิมพ์ไม่พอใจให้อทธรณ
 ติอรัฐมนตรีได้ภายใน ๗ วัน นับแต่วัน
 โททราบบ้างสั่งนน แต่การอทธรณไม่เป็น

การทะเลา การบังคับตามคำสั่งของ
 เจ้าพนักงานการพิมพ์ คำสั่งของรัฐมนตร
 ให้ออเป็นเด็ดขาด ท่านประธานที่เคารพ
 อานาสูงสุด ยัยที่ไหน ในระบอบประชา
 ธิปไตยโดยอานา รัฐมนตรีเป็นอานาเด็ดขาด
 เจ้าพนักงานการพิมพ์คือใคร รัฐมนตรีเป็น
 ผู้แต่งตั้งหรือ ความกฎหมายจะถือว่าอับค
 กรมทำ รวงกอบ ได้ รัฐมนตรี มหาคไทย
 เพราะรัฐมนตรนั้นคือรัฐมนตรมหาคไทย
 เป็นผู้รักษาการบังคับ ร่างพระราชบัญญัติ
 ฃบขนั้นจะไปทอธรณน ผู้ที่มาอทธรณน
 มเด็ดขาดแล้ว นหรืออกระบอบประชา
 ธิปไตย ถ้าเราอกระบอบประชาธิปไตย
 เหตุใดนแล้วจึงไม่พยายาม ไม่ช่วยกัน
 พยายามทระหาทางแก้ไขให้เหตุการณให้
 พระราชบัญญัติอะไร หลายสิ่งหลายอย่าง
 ซึ่งมันชกตอระบอบประชาธิปไตย ให้มัน
 เขารองเขารอขเสียท นรามองเห็นอย่างน
 รสกว่ามัน ไปไม่ได้แต่ไหนแต่ไรเราเป็น
 หลวงเรากลวลทชฉอราชฎูร เรากลว่า
 ประเทศไทยเราอาจจะเปลี่ยนแปลงไปสู่
 ระบอบเกาอกครั้งหนึ่งก็ได้อาจจะเป็นไป
 ได้ทั้งสัน ท่านประธานที่เคารพ ท่านคง
 จะได้ฟังข่าวในประเทศสเปน ซึ่งฝรั่งโค
 เผด็จการบริวารบ้านเมืองมา เคยวันฝรั่งโค
 พยายาม จะ เสนอ ให้ พวก กษัตริย์ เกาชน

มาปกครอง มนเป็นอย่างไร พวกลูกหลาน
 ของเขาฝรั่งโกชนมาปกครอง มนเป็นไป
 ไท ยานเมืองคนฟ้าอากาศก็เปลี่ยนแปลง
 ไป มีปริมาณ มีอะไรหลายสิ่งหลายอย่าง
 มนเปลี่ยนแปลง หนาวร้อนกลับเป็น
 หนาว หนาวหนาวกลับเป็นร้อน อะไร
 มนรุนแรงอย่างไร เหตุการณ์มันเปลี่ยน
 แปลงไปไต่ เราทุกคนในถิ่น ทั่วระ
 คำนึงถึงระบอบประชาธิปไตย ทั่วระ
 พยายาม รัก ชาติ ระบอบ ประชาธิปไตย
 คนไทยชาติไทยเรามาพลเมืองกันอยู่อะไร
 หลายอย่าง มนแน่ เราควรระหา
 ทาง สัมผัส สำนวน สำนึกกัน โดยอาศัย
 ระบอบประชาธิปไตยนี้ เนิม เกรอง มือเพื่อ
 ให้จรรโลง ประเทศเราให้เจริญรุ่งเรือง
 ไม่ใช่อาศัยระบอบประชาธิปไตยเป็นเกรอง
 มือที่จะกุมอำนาจ เพื่อกองอำนาจอะไร
 หลายสิ่งอย่างซึ่งมันคงจะสูญสลายไปแล้ว
 แต่ในโลกนี้กลับคนมา มนเป็นอย่างนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ที่เราเป็นห่วงที่เรา
 อยากจะให้เลิกพระราชบัญญัติอันนี้ คงที่
 กระผมได้กราบเรียนแล้ว มาตรา ๘
 มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ นั้นขัดประชา
 ธิปไตยทั้งสิ้น ความจริงถึงแม้จะมีหลาย
 มาตราก็ตาม มาตราอื่นใดก็ตามหมาย
 ทงสิ้น ไม่มีอะไร ขอให้ท่านคิดละเอียด
 ไม่มีอะไร ไม่มีมีความหมายทงสิ้น มี
 สำคัญที่มาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐

ท่านน มนเป็นสัญลักษณ์ของพระราช
 บัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้ และมันเป็น
 สัญลักษณ์ของระบอบเสรีการโดยซัดแจ้ง
 ไม่ใช่เสรีประชาธิปไตยและไม่ใช่ประชา
 ธิปไตยอันบริสุทธิ์แท้ ๆ มนเป็นอย่าง
 ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผม
 จึงคิดว่าถ้าท่านสมาชิกในสภามมีความรัก
 ในระบอบประชาธิปไตยอยากจะให้ประชา
 ธิปไตยนี้เจริญ ไม่ใช่ระบอบอันเจริญ
 ขอให้ช่วยกันสนับสนุนให้ยกเลิกพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เสีย ผมมีความเห็นเป็น
 อย่างนี้.

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลั
 มาชนบลตงก ทำเนียบการประชุมต่อไป)

นายใหญ่ สวิตชาติ (นคร
 สวรรค์) : ปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญ
 และผมคิดว่าประเด็นมันมีอันนี้ทีเดียว ว่า
 เราจะเลิกกฎหมายนี้เสียหรือว่าเราจะ
 ให้มีกฎหมายนี้ไว้ ความเห็นของกระผม
 นั้น ความเลวของกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่าง
 ทท่านสมาชิกได้กล่าวไปเมื่อก่อนผมเห็น
 ภัยและความเลวของมัน แต่ปัญหามีอยู่
 ว่า ถ้าเลิกโดยไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง
 ปัญหาที่จะก้าวเข้าไปสู่สิ่งว่า คนที่พิมพ์
 ทำผิดกฎหมายแล้วให้ ได้กฎหมายอาญา
 กฎหมายกฏอัยการศึก มันก็คดขยี้ทว่าเรา

ไม่มีสิทธิ ใครมาเป็นรัฐบาลก็ไม่มีสิทธิ
 ที่จะไปบังคับ คนที่เป็นเจ้าของโรงพิมพ์
 ก็บอกว่าโรงพิมพ์นี้เป็นของใคร ใครเป็น
 ผู้พิมพ์ ใครเป็นผู้โฆษณาสิ่งพิมพ์ก็
 โฆษณาไปแล้วไปจับใคร ก็เป็นปัญหาใหญ่
 เมื่อขโมยไม่ได้ก็เป็นไปไม่ได้ ถ้าหากว่าเรื่อง
 เช่นเซอร์ ไม่ก็จะแก้อำนาจเช่นเซอร์ผม
 เห็นด้วย เรื่องอำนาจตำรวจเทศชาติ
 รัฐมนตรีเทศชาติไม่ก็ผมเห็นด้วยไม่ก็
 ศาลไม่ก็ศาลได้ แต่ว่าเราจะไปศาลอย่างไร
 ในเมื่อเลิกกฎหมายบทลงโทษ มนกลูก
 ไม่ได้ไปไม่ได้ ทนายชฎีชฎีคานางถึงวิธี
 ปลูกขี้ควาวนีสถานบอกกล่าวเล็ก สิ่งพิมพ์
 ไม่ปรากฏเจ้าของ โรงพิมพ์ไม่ปรากฏ
 เจ้าของของชนแล้ว ก็คนที่พิมพ์ใจเป็นปลูกขี้
 ครอบงำเมืองของเราซึ่งทุกคนก็รัก ไป
 เอาขี้ใครจับใครก็ได้ คุณใครก็ได้
 ไม่ต้องมอฆตรวด ไม่ต้องมูฎกา แคนย
 ไปหมกคนแล้ว ถ้าเหตุการณ์มันเกิดขึ้นอย่าง
 นี้เราสถาน จะไม่ต้องรับผิดชอบ ผมคิดว่า
 เราต้องรับผิดชอบเหมือนกัน อยากจะ
 เป็นประชาธิปไตย คงไม่มีใครอยากจะ
 เป็นเผด็จการผมคิดว่าอยาก แก้วว่าราชการ
 จะเป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่หมายความว่า
 ต้องเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์จะเป็น
 เลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ เอากระบอง

ทุยหวนมน ก็ยังเป็นเผด็จการได้ ไม่มีกฎ-
 หมายเลยมันโดยังคนชาติขวางมนักทำได้
 ไม่มีกฎหมายเลย เป็นเผด็จการเข้าตลอด
 (out Law) ไม่มีกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 มันอยู่ที่คนละประเด็น ข้อข้อความใน
 กฎหมายการพิมพ์ ผมไม่ชอบมีอยู่มาก
 แต่ว่าจะไม่เสียเลย ผมก็เป็นห่วงอย่าง
 หนึ่งว่า ขอให้เราคิดกันดูซิว่า เราจะทำกัน
 อย่างไร อยู่ๆ เลิกหมด ใครอยากออก
 หนังสือพิมพ์ออก ขอไม่ต้องบอก แต่
 บอกก็ยังไม่เปลี่ยนกันมาเป็นบรรณาธิการได้
 เลย รัฐบาลก็ตกคอกขงมอขี้ นนระ และ
 สมาชิกทุกคนทั้งสนับสนุนและทั้งค้านก็
 เจอหนังสือพิมพ์เล่นงานมาทางเท่งและทั้ง
 จ้วงเหมือนกันทุกคน ทั้งๆ ที่เรา
 กฎหมาย ทนถ้าไม่มีกฎหมาย เรานั่นใจ
 ทรัวว่าเราจะปลอดภัยจากการใส่ร้ายป้าย
 สี ทั่วเราไม่เสียหาย มนกลูกเคย
 ถ้าใส่ทั้งชาติทั้งบ้านทั้งเมือง ก่อให้เกิด
 ความขุ่นขื่นเป็นไปไม่ได้ใหม่ ไปปลิวเดอน
 ทั้งๆ ที่มกฎหมายการพิมพ์ควบคุมพิมพ์
 ไปปลิวเดอนก้อความวุ่นวายกันทั้งหลาย
 ครั้งหลายหนเราเอาข้อเท็จจริงกันในบ้าน
 เรา เอามาว่า ที่นั่นนั่นฐานกัน
 แน่กว่า ถ้าคนพิมพ์อะไรออกมาคนนั้น
 ต้องเป็นคนหวงค้อชาติเสมอ มนกลูกไม่

แน่ บ้างท้วงรายค่อชาติ เพราะมันไม่
 แน่วาคันไทยคองพมพ นไครมนกพมพ
 ไค ถ้าหากว่าไม่มีการควบคุม ไคร ๆ
 กพมพไค เป็นปฏิบักษค่อคนไทยกตั้ง
 โรงพมพไค และไม่ตองไปชออนุญาต
 บักบักไม่ไค เพราะวามีไม่กกฎหมายจะ
 ให้บอกชอคน ไชยณาเขากบอกไม่ไค
 เพราะวามีไม่กกฎหมาย แล้วเราจะทำ
 อยางไรกัน นประเทันใหญ่ มันกมอยู่
 ทครองน ว่าเราจะไม่คุมยางสกันคั่นอย
 อยาง นนหรือจะปล่อยหมกเลย อยาง นน
 หรือ ถ้าปล่อยหมกเลย ถ้ายกเกกแก
 บ้านเมือง ไครรบสค พวกเราทอยทน
 ก็ไม่มีไครปฏิเสศไคเลยวาระพนสค น
 สมอยากจะ ให้คคกลงบัญญัติชอน ส่วน
 บัญชาชอเลวของพระราชบัญญัติการพมพ
 สมเห็นค้วย แต่ว่าเมอเห็นค้วยนน ไม่
 ใช้หมาย ความวาคความเลวของพระราช
 บัญญัตินจะไม่มีความค้อยเลย มันคเขา
 คอนทว่า เรามโกลาสจะคุมยาง แต่จะ
 ใคคุมแคไคนอะไรมันเป็นเสคการอยาง
 อธิบคกรมคาวจอาจะแกลง แล้วคเคย
 แกลง สมกไม่เคยง บ้างคองแกลงเอา
 คอ ๆ จรงอยางที่สสันยสนนว่า สมเห็น
 ค้วย แต่ ننเป็นเหตุผลเพยงพอหรือว
 ไรจะเล็ก ถ้าแกมนแกไค แต่ถาเล็ก

แล้วมันจะหนักงไปกวานัน ทวงคนค่าง
 กมสค่างคั่นอย กชอกระทากนมาชวย
 กนพมพชนกสากนไปสากนมา ราชฎ
 กหวิหมน เอาอะไรยื่นสวาระ เอาอะไร
 เป็นความจริงแล้วมันคหรือ ถ้าหากว่า
 ยานเมืองดงบนช้วน เพราะปล่อยเสรภาพ
 เสรภาพมจคองมีชอบเขต สมเห็นว
 คองมีชอบเขต แต่ว่าชอยมันกวางไป
 หนอยไอทวจะมาใช้จากคเสรภาพของ
 ผู้พมพผู้ไชยณามันกวาง กฎหมายนแล้ว
 สมไม่ไคเคยง แต่ถาเลว ชอให้แก ถา
 เลก สมว่ามันไม่ค อะไรคุม นแทะ
 บัญหาใหญ่ มันอยู่คองน สมจคคคว
 ถาเราคานงดงผลไคผลเสยแล้วเราไค
 เสรภาพมายางหรือไคหมก แต่ถาหาก
 ว่าคนทเป็น ปฏิบักษใช้เสรภาพ ننเป็น
 อินทรายคอบานเมือง เราหมคทางคุม
 เรากคองเลือกเอาสองประควำในระหว่าง
 ความปลอกภัยของชานเมือง ในระหว่าง
 คคธรรมอนคของประชาชนกยเสรภาพ
 ของบคคคชงคนทง ๒๐ ลานคองไม่คอง
 โรงพมพ คนทง ๒๐ ลานคองไม่มาพมพ
 ไชยณา กคองมีคนไม่คองพนคน ถาจะ
 ม้อย่างมาก เราจะเลือกเสรภาพของค
 พนคนกยความปลอกภัยของค ๒๐ กว

ลาน ทาง บ้าน เมือง เรานี้ ผมว่าต้อง
คัดลอกข้อนี้ ผมมักมีความคิดเห็นอย่าง
จริงเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าเลิกจะเป็น
อันตรายมากกว่าผลได้

นายสอง มารังกุล (บรรณมัย) :
สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมใจเสลด
เกินว่าทุกคนคงจะพอใจ แต่ว่าอาจจะมี
ถูกใจทุกคนไปนั้นก็ช่วยไม่ได้ รัฐบาล
ที่เคารพอย่าหลงคำหวานนักนะประเศจะ
จะเป็นยาพิษเมื่อภายหลัง ทุกครั้ง
ที่ข้าพเจ้าเข้ามาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร
ใครบ้างเป็นผู้สร้าง สถานการณ์ และ
ใครบ้างเป็นผู้ทำให้ เหตุการณ์ เกิดขึ้น
อยู่ มีคอมเรด (comrade) ไทย และ
ผลการสอบสวนไปถึงไหน สิ่งพิมพ์แล้ว
มีขึ้นในเมืองไทย เพราะแอบอิงเอากฎ
หมายฉบับนั้นมาเป็นข้อใดในภายหลัง
ท่านผู้เป็นประธานเรานี้มีความบริสุทธิ์ใจ
ถ้าเรามีความชาวสะอึกในใจของตนเอง
แล้ว จะไปกลัวอะไรกับสิ่งผิดที่คนซึ่งเล็ก
น้อยซึ่งมัก จะน้อยกว่าความชาวสะอึก
กลัวหรือ ซึ่งความจริงไม่น่าจะกลัวไม่
น่าจะหวาดระแวง ซึ่งพรรคเสรีประชา
ธิปไตยที่ข้าพเจ้าสังกัดอยู่นี้มาบริสุทธิ์ ถึง
จะมันอบ แต่กับบริสุทธิ์ คุณภาพสูงกว่า

ที่ปริมาณมากนัก ในขณะเดียวกันเสียง
เพลงที่ไพเราะ อาจจะทำให้คนเมื่อย
ปลายก้นได้ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
รัฐบาลทรงทงหลาย ฟังดูซิในขณะหนึ่ง
ต้องการอย่างนี้ แต่ในขณะเดียวกัน
พรรคประชาธิปไตยต้องก้าว อย่าง โน้น
รัฐบาลก็ถ่วงถ่วงลงมรรจง หนัก ข้าพเจ้าช่วย
ไม่ได้ ถ้าท่านเชื่อข้าพเจ้าบ้างอาจจะ
เพราะ ข้าพเจ้าหวัง ดีต่อประเทศชาติอัน
เป็นพรรคของข้าพเจ้าและทุกคนเป็นเพื่อน
กัน ก็ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้รัฐบาล
บริสุทธิ์แล้ว ออกกฎหมายฉบับใหม่มา
ให้ความบริสุทธิ์และความเที่ยงธรรมแก่
คนทั้งหลายมันจะเป็นอะไรไป เราอย่า
หวังคะแนนนิยมจากการหาเสียงเงิน
ไป ในขณะเดียวกันพรรคประชาธิปไตย
ร่วมสมัครกับพรรคชาติสังคมซึ่งเป็นรัฐ
บาลขณะนี้เป็นกรรมาธิการรักษาประเทศ
ชาติที่ตกกระเทวอง แล้วจะมาเบียดเบียน
ไม่ไว้ใจใจเช่นไปไหนหรือไม่ท่านประธาน
หรือท่านรักชาติ สังสัยนัก เพราะฉะนั้น
กฎหมายทุกอย่างที่เราเสนอมาสู่สภานัน
หวังความเป็นธรรม ฮายทชวักมทคกมาก
ระวังปากเอาไว้ให้ค้ท่านเลขาประชาธิปไตย
บิตย ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น ๆ
อย่าไปว่าใส่บุคคลเลยนะ ว่าประธาน
เถอะ

นายสีง มารังกุล (บุรีรัมย์) :
รักดอกจงบอกให้ ความจริง ท่านประธาน
มนม เราอย่าหลงเลยซึ่งความจริงทั้ง
หลาย ถ้าเราบรรยายภาพความเป็นจริงทุก
แห่งหนแล้วความขุ่นขี้มัวอลเวง ในชาติ
ไทยจะไม่มี แต่ทุกคนเป็นอย่างไร พยายาม
แสวงสร้างสถานการณ์เกิดขึ้น การศึกษา
ก็ตาม การเศรษฐกิจก็ตาม การต่างประเทศก็ตาม
ใครเป็นคนสร้างเป็นอย่าง
ไร รัฐบาลก็ตาม รับผิดชอบ ความ
จริงย่อมจะมี มันไม่สะอาดพออีกเอาแพ้ย
ไปฟอกเสียบ้างมันก็หาย แต่ถ้าแพ้ยมัน
ปนข้างมากอย่างประชาธิปไตยให้ อย่าเอา
มัน ระกิดมือขาด ฟัง ฝ่ายนี้เสียบ้าง
เป็นกลางด้วยความเที่ยงธรรมเราไม่เข้า
ข้างซ้ายและไม่เข้าข้างขวา เราต้องการ
ให้ชาติขึ้นอยู่กับความเที่ยงธรรมทั้งหลาย
และสิ่งไหนไม่คสิ่งไหนไม่งามเราช่วยกัน
คบค้ำประคับประคองให้มันงาม ท่านประธาน
ก็คงจะชอบ และทุกคนก็คงจะชอบเช่น
เดียวกัน แต่ถ้าหากว่าสิ่งไหนมันเป็น
ผิดก็การ เราแก้ไขให้เป็นประชาธิปไตย
ฟังข้างโนนข้างฟังข้างนี้ข้าง นแหละจริง

จะเป็นประโยชน์ที่สุดของประเทศชาติ
เราอย่าฟังความหวานมากนักมันไม่เหมาะ
ในขณะเดียวกัน สนับสนุนกฎหมายยกเลิก
เลิกการพิมพ์ แล้วเวลาไปทำเสียง ประชา
ชน ท่านประธาน คุณจะเลิก การพิมพ์
ไม่ก็ ใครเป็นคนพูดคงจะรักกันอยู่ อย่า
บังคับกันดีกว่าในสภา สเสร็จแล้วเป็น
อย่างไร ในขณะหนึ่งพูดหนึ่งเป็นอย่าง
หนึ่ง และในเวลาหนึ่งพูดอีกอย่างหนึ่ง
เป็นอย่างหนึ่งอย่างนั้น นแหละท่านผู้
ประธาน ข้าพเจ้ารักบ้านเกิดเมืองนอน
ของข้าพเจ้าคือประเทศไทยเป็นทั้งไทยใจ
ศรัทธาว่าใจเป็นหมด ไม่ได้มันออก
เห็นออกไปกว่านั้น เป็นความบริสุทธิ์ใจ แต่
ในเวลาต้องการจะให้ความเป็นธรรมแก่กัน
เช่นทั้งหลาย อย่าเอาอารมณ์ของผม
อำนาจ ข้าพเจ้าเคยพูดไว้ ณ ตอนแล้วว่า
เมาเหล้าก็แก้หายเมาทศพยสมบัตก็แก้หาย
แต่ถ้าฮายเมาอำนาจนะมันจะพาชาติไป
ล่มจม เรายังไม่เห็นด้วย สิ่งใดที่มัน
ไม่เหมาะเราแก้ไขเสีย เช่นว่าให้อำนาจ
กับท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็เคารพ บาง
ทีมันจะเสียไป โดยเราไม่รักด้วยเสีย
บ้างก็ไม่เสียหายอะไรหรือว่าอำนาจของ
ท่านอธิบดีตำรวจมันระมากไปก็ควรระยับ
ยังเสียบ้าง สิ่งนั้นสิ่งนั้นก็ต้องไซหรือ

ไม่ละ ท่านผู้เป็นประธาน ขาง โอกาส
 หนังสือพิมพ์ชาวเวทหมดเลย คงททาน
 สมาชิกสมเกียรติโตกล่าวแล้วจริงท่านก็
 เห็นอยู่ แต่ว่าสิ่งพิมพ์เลวขาง โอกาส
 โดย สวดขยับไปโดย ซึ่งไม่เคยมีใน
 ประวัติการในโลกเมืองไทย ขอประธาน
 ไทย ท่านประธาน ถ้าไม่มีคำว่า "หมา
 สักตัวหนึ่ง" หรือคำว่า "เหี้ยสักตัว
 หนึ่ง" นี้ไม่เป็นหนังสือพิมพ์ ปล่อยไป
 ได้มีบ้านเลย อย่างนี้ตามอารมณ์ใช้ใหม่
 ดวรรหรือไม้อ่างใด เพียงไร แค่นี้
 กิดดู ความจริงเราเคารพ เพราะฉะนั้น
 ที่ข้าพเจ้ากล่าวความจริงนะ มันมี
 พิสูจน์อยู่ในตัวของมันเอง เว้นแต่ว่า
 บุคคลใดไม่กล้ารับความจริงนั้นช่วยไม่ได้
 เราอยากจะรังความรังสขของพ.ฯ เพื่อน ๆ
 และน้อง ๆ ทั้งหลายให้อยู่ในกรอบแห่ง
 ศักดิ์ธรรม กงศาพระพทชเราท่านตรัส
 เอาไว้ เกินสายกลาง สายพิณเป็นสาย
 ที่ถูกต้อง สูงก็ไมค ต่ำก็ไมค เอา
 มัชฌิมมาปฏิบัติ พระพทชเจ้าของเราสั่ง
 ศกตสัทธแล้วไม่เคยมีใครกล้าเถียงใน
 โลกนี้โตว่าจริงหรือไม่จริงแค่นี้เพียง
 ไรเพราะฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้าได้ขึ้นมา
 สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ไม่ใช่ว่าเราจะผูกขาดว่าไม่ใหม่ แต่เรา

ต้องถวาทะให้เลิกส่งทมนไม้คเสีย เรา
 ก็นึกใจ หรือว่าสนอมาใหม่ให้ถูกต้อง
 พิจารณาด้วยกันทั้ง ๓ ฝ่าย คือว่าฝ่าย
 หน้าคอรูขุบาล ฝ่ายตรงข้ามประชาธิปไตย
 ฝ่ายอยู่กลาง นั้นคือสังคมนิยมที่แท้ซค
 เคยวนเราเห็นซคแล้วว่าเป็นอย่างไร
 กรรมมาธิการ ซค ในระ บอช ปก ครอง
 ประชาธิปไตยประจำสภาผู้แทนราษฎร
 ท่านประธาน หรือว่าท่าน จะทำเป็น
 ไม้รัไม้ค ขาป ใช้ใหม่ครบท่านประธาน
 ข้าพเจ้าพุดกับท่านประธาน เสนอกรรมมา
 การนะแห่งละครับ ซาคิสังคม ประชา
 ธิปไตย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เราว่าช่วยการพิมพ์ คุณสอง คุณเคย
 ขอขบสมว่าเวลาพุดละขออย่าให้มาซคเลย
 มันทำให้ใจอกแวก แต่คุณพุดนอกเรื่อง
 สมกล้าปากเหลือเกิน เหมอนกันละคุณ
 เพราะฉะนั้นขอให้เข้ามาในเรื่องเถอะคุณ
 ต่อไปเถอะ

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) :
 สมขบว่าสมพุดกับท่านประธาน สมไม่
 ใดพุดกับสมาชิก สมพุดกับท่านประธาน
 มันเป็นความจริงท่านประธาน ซาคิสังคม
 เสนอแนะ ประชาธิปไตยร่วมด้วย แล้ว

ก็จะมาเช็ดอกีปรายกันนั้นผมไม่เห็นด้วย
อย่าตกลง....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : น
วากันในเรื่องการพิมพ์เอะนะคุณสอง
เชิญต่อไปเถะ

นายสอง มารังกุล (บรรณ) :

เพราะ ฉะ นั้น ผม เห็น ด้วย กัย พระ ราช
บัญญัติการพิมพ์ฉบับที่ใหม่ไป แต่ว่าถ้า
รัฐบาลเห็นควรจะแก้ไข เสนอมาใหม่ให้
ถูกต้องตามท่านองค์ของธรรม เป็นหลัก
ตั้งธรรม ธรรมเป็นตัง เพศความเป็น
ธรรมทั้งหลายแล้ว ผมพร้อมที่จะยกมือ
ถาม ๑๐ มือ จะยกทั้ง ๑๐ มือ

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์
(อุดรธานี) : ความจริงผมไม่เกาะลูก
ขนมาผูกเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ แต่ของเดิมนี้กระไรขึ้นโตซึ่งมันเป็น
เหตุการณที่บังเกิดขึ้นเกี่ยวกับตัวผม และ
ผมในฐานะที่เป็นประชาชนคนหนึ่งไ้รับ
ความคุ้มครองจากพระราชบัญญัติการ
พิมพ์ฉบับนี้ เมื่อมันขึ้นโตเลยอยาก
มาผูกเพื่อคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ แต่ก่อนอื่นขงหมขอขากะขอกราบ
เรียนต่อโดยเฉพาะท่านสมาชิกทั้งลงไป
เมื่อกัน รู้สึกว่าท่านมาผูกอะไรมากมาย
หลายอย่าง หาวรัฐบาลจะลงคำหวาน

อะไรต่าง ๆ บ้าง ซึ่งผมฟังอยู่แล้วรู้สึกว
ท่านสมาชิกที่พูดเมื่อกันเองพยายามเหลือ
เกินที่จะเอาเวลาศาลเคลือบให้เป็นคำหวาน
แต่ผมฟังอยู่แล้วมันก็ไม่ใช้น้ำศาล ท่าน
ประธาน มันเห็นอะไรก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้น
ก็ขอขอกันผู้ทอกรายเมื่อกันว่าชาติ
ลกลูกชายด้วยกันอย่าขอสายเลย ชายไม่
มีหลังคำชายหรืออก จำเอาไว้ด้วยท่าน
ประธาน ผมอยากจะทำเรื่องในการที่
กระผมไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ คือว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์
นั้น ผู้ที่ถูกควบคุมคือคนหนึ่งสองพิมพ์
อันนี้ปัญหาไม่ได้ และผมก็แปลกใจเหลือ
เกินว่าผมไม่เคยได้ฟัง ผมไม่เคยได้ยิน
คนหนึ่งสองพิมพ์คนใดหรือหนึ่งสองพิมพ์
ฉบับใดที่เรียกเรื่อง หรือเรื่องไหนที่
ออกมาว่าร่างเกี่ยวหรือว่าถูก ถูก ข จาก
พระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้ ผมไม่เคย
ได้ยิน ครึ่งกันขาม เมื่อไม่กี่วันมาน
ท่านประธาน เมื่อ ๕-๖ วันมานแหละ
มีคนหนึ่งสองพิมพ์คนหนึ่งซึ่งเขาบอกว่า
ไ้รับมอบหมายมาจากเพื่อนคนหนึ่งสอง
พิมพ์นอกหลายคน ขอให้ผมในฐานะ
ที่ผมสังกัดอยู่ในพรรครัฐบาล ขอให้ผม
ช่วยเสนอพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์

ซึ่งถ้าเสด็จพระราชบัญญัติสภากรพิมพ์
 นหากว่าเสด็จมาได้แล้ว มันจะควบคุม
 หนังสือพิมพ์หนักยิ่งกว่าพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ แต่ว่าที่เขายกอย่างนั้นผม
 ก็ขออนุญาตเขาว่า เอ ก็พระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ ที่ควบคุมอยู่เดี๋ยวนี้คุณไม่ว่า
 กระทบหรือ ไม่กระทบหรืออยากจะ
 ให้หนักยิ่งกว่านี้เพราะว่าเพื่อจะรักษา
 ฐานันดรศักดิ์ของเขาไว้ไม่ให้เป็นที่
 เสื่อมเสีย ซึ่งที่เวลานี้ขอประทานโทษ
 คุณเทพกัณฑ์พูดมาแล้วว่าสถาบันหนังสือ
 พิมพ์นั้นถูกมองในแง่ไม่ค่อยในขณะ
 ชาติหนังสือพิมพ์บางฉบับ นักเป็นเหตุ
 ผลอันหนึ่ง ท่านประธาน ผมจึงไม่
 เห็นด้วย ในการที่จะเลิกพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์เสีย แล้วอีกข้อหนึ่ง หลาย
 ท่านโดยกมธอนมาอ้างเกี่ยวแก่เสรีภาพ
 บาง เกี่ยวแก่สิทธิมนุษยชนบ้าง ท่าน
 ประธาน เสรีภาพก็คือ สิทธิของมนุษย์
 นักแบ่งออกแล้ว แบ่งเป็น ๒ จำพวก
 แบ่งเป็น ๒ ชนิด ชนิดหนึ่ง นั้นเป็น
 เสรีภาพหรือสิทธิเฉพาะตัวของบุคคล
 อีกชนิดหนึ่งนั้นเป็น สิทธิ และ เสรีภาพ
 ของมหาชน สำหรับสิทธิเฉพาะตัวของ

บุคคลหรือเสรีภาพเฉพาะตัวของบุคคล
 นั้น ไม่มีชาติใดในโลกที่เขาไปควบคุม
 เป็นต้นว่ากรกินอาหาร เป็นเสรีภาพ
 ของคน ใครอยากจะกินอาหารก็ ใคร
 อยากจะกินอาหารแล้ว หรือใครไม่อยากจะ
 กินอาหาร อยากจะอดอาหารตาย ไม่มี
 ไม้ใครเขาว่าเพราะไม่เค็ดรอนแก่คนอื่น
 อย่างนี้เขาเรียกว่าเสรีภาพหรือสิทธิเฉพาะ
 ของบุคคล ไม่มีใครห้ามแต่สิทธิอีกอันหนึ่ง
 นั้นเป็นสิทธิของมหาชนซึ่งจำเป็นที่รัฐจะ
 ต้องขมมือเขาควบคุม ถ้าไม่เช่นนั้นจะหา
 ความสงบสุขในบ้านเมืองไม่ได้ กฎหมาย
 ขาดากก็ กฎหมายอันใดก็ ท้ออก
 มานัน ต้องการจะควบคุมสิทธิหรือ
 เสรีภาพให้อยู่ในขอบเขต ที่นักเพื่อต้อง
 การจะให้เกิดความสงบสุข ให้เกิดความ
 สันติสุขในสังคม ถ้าหากว่าเราไม่ควบคุม
 สิทธิและ เสรีภาพ ในเรื่องมหาชนแล้ว
 เราจะหาความสงบสุขไม่ได้ บ้านเมือง
 จะไม่สงบไม่แน่ คนพวกน้อยจะเป็นเหยื่อ
 คนพวกมาก คนโง่จะเป็นเหยื่อคนฉลาด
 คนเล็กจะเป็นเหยื่อคนโต เพราะฉะนั้น
 จำเป็นจะต้องมีการควบคุมพระราช
 บัญญัติหนังสือพิมพ์ก็เป็นเรื่องในเรื่อง
 หนึ่งซึ่งเราควบคุม เพราะการพิมพ์

เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับและเสวยภาพซึ่ง
 เกี่ยวข้องสังคม เกี่ยวข้องมหาชน จึงทำ
 เป็นระของควมคมให้สิทธิและเสวยภาพอัน
 น้อยในขอบเขตของกฎหมาย ถ้าหากไม่
 ยานเมือง จะหาความสงบสุขหรือสังคม
 ของชาตั้นจะหาความสงบสุขไม่ได้ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ในคอนทนผมได้กราบ
 เรียนท่านประธานว่า ทสมลกชนมาพคน
 โดยมิอะไรระกิดใจผมซึ่งเรื่องนนี้เกี่ยวข้อง
 ทัวม ผมก็อยากจะทำกรรเรียน และผม
 ขอกรรเรียนว่าเหตุการณ์นนี้ผมได้รับ
 ความคัมครองจากพระราชบัญญัติการ
 พมพ ผมจึงรอดตัวมาได้ เมื่อการเลือก
 ดึง เมื่อการหาเสียงคราวทลวงนและ
 ทมานั่งอยู่ในสภาเทียบวันแผละ ท่าน
 ประธาน ผมถูกคนทรลภษณ ถูกคนใจดำๆ
 ซึ่งเลวกว่าสัตว์เดรจฉานที่สมครผู้แทน
 ด้วยกันพมพ ไบปลิวเถอน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
 อย่าไปคำเขา ไม่ควรออกท่าน

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์
 (อุครธาน): ไม่ได้ทใดใครน ท่าน
 ประธาน ขอประธานโทษ ถ้าจะขาด
 ใครบ้าง ผมถูกผู้สมครผู้แทนด้วยกันเล่น
 งานเป็นการแอบเล่นงานลยหลัง ไม่ใช่
 เบ็ดแอบอย่างลูกผู้ชาย แอบกระทำอย่าง

ลอบกตข้างหลัง โดยผมไม่มีโอกาสรู้
 เขาทำอย่างไรท่านประธาน เขาพมพไป
 ปลิวชนก่อนเลือกตั้ง ๓ วัน ก่อนวันที่
 ๑๕ วันที่ ๑๒ ธันวาคม เขาพมพไป
 ปลิวชนลยบหนงขอความม้นกยคยว
 อย่าให้ผมกล่าวเลย ขอสรุปแต่เพียงว่า
 ไบปลิวลยบยนนเลนงานผมเพื่อหลอกลวง
 ให้ประชาชนราษฎรหลงเข้าใจผิดจะได้
 เกลยตซึ่งแล้วจะได้ ไม่ลงคะแนนให้
 ผม ผมก็มาสัยสาวกใดควรจะเป็นคนขอ
 เป็นคนพมพ ซึ่งผมก็พอจะโตเคา แต่
 ไม่ถนกันก็ ผมไปเอาไบปลิวนนมา
 โดยธรรมทานนไบปลิวหรือว่าส่งพมพ
 ใด ๆ ไบปลิวนี้เป็นสิ่งพมพพระคองมท
 พมพ คือโรงพมพ วันทพมพ ว่าใคร
 พมพ ใครโทษญาเมื่อใด ผมเอาไบปลิว
 นนมาค ไม่มาท่านประธาน วันที่ไม่ออก
 พมพทโรงพมพไหนก็ไม่ มี ผมจึงว่า
 ผมได้รัยความคัมครอง จากพระราช
 บัญญัติการพมพคองคนกระทานนนออกจาก
 ระกถ้วผมรั แล้วยังกถ้วถูกขยวามความ
 ผิดในการทลไบปลิวเถอนมีความผิดตาม
 พระราชบัญญัติการพมพ นถ้าหากไม่มี
 พระราชบัญญัติการพมพเขาเล่นผม
 อย่างแจ่ง ๆ แล้วพมพไบปลิวออกเป็น
 แสน ๆ ล่าน ๆ ผมแ่อาจะไม่ได้มาเป็น

ผู้แทนด้วย นแหละเรื่องทมนเกี่ยวกับผม
เพราะฉะนั้นผมในฐานะที่เป็นประชาชน
คนหนึ่ง ผมได้รับการคุ้มครองจากพระ
ราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้ ผมจึงเห็นว่า
ยังต้องไม่ควรจะเลิก จึงไม่เห็นด้วยกับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):

ในฐานะที่เพิ่งเข้ามาจาก โรงเรียน
กฎหมายมาแล้ว ข้าพเจ้ายกย่องอาชีพหนังสือ
พิมพ์ตลอดเวลา รู้สึกว่าโลกท่านสมา
ชิกผมเกียรติของท่านสับประมาทกลาง
สถานอย่างแรงที่สุดในชีวิต ข้าพเจ้า
ถือว่าสถานเป็นสภาของชาติ ท่านผู้แทน
ราษฎรทุกท่านเป็นผมเกียรติ การอภิ
ปรายในสถาน แม้เราจะมีความคิดเห็น
แตกต่างกันไปบ้าง แต่นักเป็นเรื่องความ
คิดเห็น เป็นเรื่องนโยบายของพรรคการเมือง
แต่ในการที่จะหยิบเอาเรื่องที่ไม่
มีผลความจริงขึ้นมาประณามกัน โดย
ผิดพลาดทางหนังสือพิมพ์และผู้แทนราษฎร
กล่าวหาว่าใคร่การรับเงินจากต่างประเทศ
มาทำนันทนาการน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็น
การหมิ่นประมาท สับประมาทกันอย่าง
ร้ายแรงที่สุด ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าพร้อม ชีวิตของข้าพเจ้า ตัว
ข้าพเจ้านอนอยู่ใต้ด้วยเงินมาก่อนแต่ผู้แทน

ราษฎร ไม่ใคร่เคยเคยเกินจากนั้นเลย
บ้านอยู่ศรีบ้านแค่นเอง โรงพิมพ์ทำงานอยู่
ศาลาแดง ถ้าท่านใดหลักฐานมาหาพเจ้า
ยอมกรายตนท่านเขยว่น แล้วลาออกโดย
ไม่มพดสักคำ ถ้าหาพเจ้ารับเงินไม่ว่าจาก
ประเทศไหนทั้งนั้น ใดหรือเหนือ ตะวัน
ออกตะวันตกค้ายไหนไม่เข้าใจ ที่ฝ่าย
ค้านเสนอกฎหมายนั้นมากเพราะเห็นว่ารัฐ
บาลนเพงเขาบริหารงานยังไม่ทรายผล
ร้ายต่อกฎหมายนทาการฉกรรรมต่อประชา
ชน คอหนังสือพิมพ์เราก้เสนอมมาโดย
ความสุจริตใจ เมื่อท่านมีเหตุผลที่จะให้
คงไว้ท่านก็อ้างไปซีเหตุผล การกล่าว
อ้างประณามกันลม ๆ แล้ง ๆ มันหลาย
ยุคก็ยกมาแล้วไม่เห็นให้หลักฐานตัวจริง
สักที ข้าพเจ้าเองก็คอยถูกรับเป็นกบฏ
ข้าพเจ้าไม่ใคร่ไหน อยู่ทำงานโรงพิมพ์
แล้วยกยอนักเดินไปหาตัวจริงไปนอนครอง
อยู่ในคุกตั้ง ๔ ปี เห็นแล้ววากฎหมาย
ฉบับนั้นว่าไม่เป็นธรรมควรยกเลิก ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะโต้แย้งเหตุผลประกอบให้ฝ่าย
รัฐบาลได้ทราบต่อไป ที่ท่านสมาชิกบาง
ท่านสงสัยว่าไม่เคยมีนักหนังสือพิมพ์ใด
สักคนเรียกร้องว่ากฎหมายฉบับนี้คดีสถ
เสีรภาพอย่างไรบ้างน ข้าพเจ้าคิดว่าท่าน
สมาชิกคงจะไม่ใคร่ทราบเรื่องราว ก่อนที่จะ

เลาถึงความเข้มแข็งมาที่หนังสือพิมพ์เราถูก
 กกดขี่สิทธิเสรีภาพนั้น ข้าพเจ้าขออาสา
 ไปด้วยไปสู่วิธีการณหนังสือพิมพ์ของต่าง
 ประเทศ หนังสือพิมพ์ของต่างประเทศ
 นั้นในสมัยที่พระเจ้าแผ่นดินอังกฤษทรงมี
 อำนาจอยู่เหนือกฎหมาย คือสมัยบูรณาญา
 สิทธิราชย์ ก็มีสถาบันควบคุมหนังสือ
 พิมพ์คือ บอร์ด ออฟ สไตล แชนเบอร์
 (Board of style Chamber) คือจากนั้น
 เมื่อมาถึงยุคสมัยของพระนางเจ้าควีนเอลิซา
 เบ็ทท์เธอทรงเห็นว่า หนังสือพิมพ์ก
 ฎมยระของผ่านการเซ็นเซอร์ก่อนถึงจะ
 พิมพ์ได้ นั้นสมัยคงหลายร้อยมาแล้ว
 เมื่อมีการปฏิวัติขึ้นของชาวนาและประชา
 ชนในปี ๑๖๘๘ กฎหมายนั้นก็อยู่ แต่
 คงแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ปี ๑๖๘๙
 เมื่อมีแทนราษฎรเสนอกฎหมายฉบับหนึ่ง
 ชื่อว่า ๒๒ แอ็ค ออกมาแล้ว การเซ็น
 เซอร์หนังสือพิมพ์ในประเทศอังกฤษไม่
 เคยมีเลยไม่ว่าจะเป็นภาวะอะไรทั้งนั้น
 แม้แต่ในยามสงครามข้าพเจ้าจำได้แม่น
 ย่า เพราะเคยเป็นผู้สื่อข่าวโทรเลขต่าง
 ประเทศ มีการเคลื่อนย้ายกำลังทหาร
 อังกฤษไปทั้หนระกณะกรรมการควบคุม
 หนังสือพิมพ์ในยามศึกนั้นในยามสง
 ความก็ได้รับข้อปรกษาจากบรรณาธิการ

หนังสือพิมพ์ขยหนังสือวารการเคลื่อนไหว
 ย้ายกำลังนสมควรจะลงพิมพ์หรือไม่ คณะ
 กรรมการขยอลว่าขอให้ท่านพิจารณา
 ว่าจะเกี่ยวกับความปลอดภัยของ
 ประเทศชาติหรือหาไม่ หนังสือพิมพ์ออก
 ว่างการเสนอเพื่อให้อำนาจของประชาชน
 อังกฤษขึ้น เพราะเป็นการส่งทหารเข้า
 ทั้ไคเยอรมัน ทางท่านคณะกรรมการ
 ควบคุมมอง ในแง่ ว่าขยอการเคลื่อนไหว
 ย้ายทหาร เคยจะถูกทั้งระบคเอา เขา
 ขยอว่าให้พิจารณาเองเขาไม่ได้เซ็นเซอร์
 เลย แล้วรัฐบาลอังกฤษก็ไม่ได้ทำอะไร
 ด้ว่าหนังสือพิมพ์ขยอเอง เป็นคว
 อย่างและการทว่าเรื่องนคักไม่ใช่ใคร
 คอพระยาศรราชภยพพคณ ซึ่งเป็นสมาชิก
 ผู้มีเกียรติในพรรคประชาธิปัตย์คนหนึ่ง
 ซึ่งผมจะไคเล่าเรื่องราวของสมาคมหนังสือ
 พิมพ์ต่อไป เฉพาะในประเทศอังกฤษ
 เมื่อมีเคอะลอสออฟเคอะเกรต (The law of
 the great) ฉบับออกมาแล้วเขาไม่ไคมี
 ำกกดขี่สิทธิเสรีภาพหนังสือพิมพ์หรือ
 ห้ามหนังสือพิมพ์ออกจำหน่ายหรือเก็บ
 หนังสือพิมพ์หรือเซ็นเซอร์ อย่างเขา
 มขนมหลักกว้างขวางเกี่ยวกับคคหมน
 ปรมาทประการหนังสือ เกี่ยวกับการเบค
 ฝยความลยขยของราชการประการหนังสือ

กฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับคดีของศาลม ๓
 ๒๑๒
 ๒๑๓
 ๒๑๔
 ๒๑๕
 ๒๑๖
 ๒๑๗
 ๒๑๘
 ๒๑๙
 ๒๒๐
 ๒๒๑
 ๒๒๒
 ๒๒๓
 ๒๒๔
 ๒๒๕
 ๒๒๖
 ๒๒๗
 ๒๒๘
 ๒๒๙
 ๒๓๐
 ๒๓๑
 ๒๓๒
 ๒๓๓
 ๒๓๔
 ๒๓๕
 ๒๓๖
 ๒๓๗
 ๒๓๘
 ๒๓๙
 ๒๔๐
 ๒๔๑
 ๒๔๒
 ๒๔๓
 ๒๔๔
 ๒๔๕
 ๒๔๖
 ๒๔๗
 ๒๔๘
 ๒๔๙
 ๒๕๐

กฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับคดีของศาลม ๓
 อีหฺวาน ตอนนั้นผมชาว ย.พ. เข.พ. จาก
 ต่างประเทศส่งมาเมืองไทยว่าประชาชน
 อีหฺวานเห็นขบวนการแล้วร้องตะโกนว่าให้
 ตะกูตอเมริกันออกไปใช้คำว่า Kick out
 (Kick out) หนังสือพิมพ์เอามาแปลลง
 ชาวเราเอามาถึงหนังสือพิมพ์ของชาวเรา
 กรรมการเช่นเซอ์ทานบอกให้เตะไม่ได้
 อเมริกันเตะไม่ได้ค่อยจะไปเตะเขา ทั้งที่
 มันเป็นชาวจากเคหฺวานไม่ใช่ชาวเรา
 แต่งขึ้นเองประดาอหฺนง นอกจากนั้น
 เมื่อกันทานสมาชิกสมัชชวตคือคุณหญิง
 เขมมิตลา บอกว่าหนังสือโลกยลของ
 คิววอแอนทัพช (War and peace) ซึ่ง
 เขามาเมืองไทยตั้งแต่ก่อนเปลี่ยนแปลง
 ปกครอง หนังสือฉบับนี้ปรากฏชื่อของ
 โซเวียตแต่งตั้งแต่ท่านยังอยู่ในระบอบของ
 พระเจ้าซาร์ เขามาเมืองไทยตั้งแต่ก่อน
 เปลี่ยนการปกครอง พลตรี หลวงบงก
 ชาวธ นึ่งชายของท่านแม่ทัพเวลาที่คุณ
 ก่อนแปลออกเป็นภาษาไทยยกยอแต่เสด็จ
 แล้วมาเมืองรัฐบาลชดหลั่งโดยเพราะตัว
 ชาวเราเองมดง ๘๐ กว่าเล่ม ซึ่งไม่มี
 อธิไรต์ของอัยการศาลชยเตยวณ และ
 ยศกระทั้งรายชื่อหนังสือพิมพ์บรรณานุกรม

มีผลแล่นต่งมาให้นับคือผลร้ายของ
 กฎหมายฉบบน นอกจากนั้น การเซ็นเซอร์
 หนังสือพิมพ์ทำไปตามอารมณ์ไม่ไต่มี
 หลักเกณฑ์เลย โดยเฉพาะการเซ็นเซอร์
 เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินที่แล่วมาน ชาวเขา
 มลรัฐฐานจะอ้างต่อสภานและระเกย
 ไว้เป็นของขวิญแก่ท่านรัฐมนตรีมหาด
 ไทยให้ท่านไปพิจารณาว่า คณะกรรมการ
 การเซ็นเซอร์ทรูบาลแดง กงชนนได
 ทำงานด้วยอารมณ์ด้วยโมหจริตหรือว่า
 ด้วยปัญญา หนังสือพิมพ์นวยอรัคโทม
 ฌบยทแพร์หลายทศกของอเมริกาเขาออก
 ขาววิจารณ์รัฐบาลของเขาว่าทำไม่
 อย่างนั้น วิจารณ์นโยบายของรัฐมน
 ตรีทางประเทศคลเลส วิจารณ์นโยบาย
 ของรัฐมนตรีโรเบอรัคสัน ที่สำนักงาน
 ชาวเขาแปลมาลง ระหว่างประกาศเซ็น
 เซอร์ท่านผู้เซ็นเซอร์ไม่ยอมให้ลง โดย
 ไม่มีเหตุผลเลยทกค คคออกหมดเหลือ
 แต่รูปโรเบอรัคสันและคลเลสไม่รูเรื่อง
 อะไรลอยอยู่กลางหน้า นอกจากนั้นคค
 ขอความมาจากฉบบน ๆ ที่เขาไม่เซ็น
 เซอร์ เขาไม่ถูกเซ็นเซอร์เลย หนังสือ
 ชาวเขาเป็นรายสัปดาห์สรูปขาวออกมา
 ว่าฉบบนนั้นเสนอนอย่างนั้นฉบบนเสนอนอย่าง

นั้น และกฎหมายเหตุขอนหนังสือที่เขาเสนอ
 เช่น สยามนิกร พิมพ์ไทย สารเสรี เป็น
 ล้าคยคต เกี่ยวท่านรัฐมนตรีมหาดไทยจะ
 ใดค คือไม่ตองผูกตงหมค เพราะมันเสีย
 เวลาของสภานไป นอกจากนั้นในการท
 ระอ้างวาเกยวกับเสียมเสียมศีลธรรมอันค
 งามของประชาชนนอกประการหนึ่ง กง
 หมคคนท่านประธานจะใดเห็นว่าเป็นการ
 ขกตอสิทธิมนุษยชนที่ระภาคไว้ใน
 ปฎิญาญาสากลขอ ๒๖ และขกขบัญญัติ
 ธรรมบัญญัติมาตรา ๓๘ ซึ่งรัฐบาลจะต้อง
 รักษาไว้ซึ่งเอกราชและความร่วมมือกย
 นานาประเทศ เพื่อยำรงสันติสุขของโลก
 ความสันติสุขจะเกิดขึ้นใดกด้วยความเขา
 ใจคคอกัน ความเข้าใจคระมคคอกันใดก
 ด้วยแลกเปลี่ยนข่าวสารการเมืองไปมาหา
 สู้กันใดให้เข้าใจสภาพความเย็นอยู่ทแต่
 รวงข้องแต่ละประเทศให้ประชาชนวันฉบบ
 เองเอง ไม่ใช่มีคณะบุคคลมาใดวัดทรง
 ว่านคคองรัในเรองนั้นนะ เรองนั้นนะไม่
 ใดอย่างนั้นไม่ตองคองคองการเห็นผลร้าย
 ของกฎหมายฉบบนเอง ชาวหนังสือพิมพ์
 ทวประเทศไทยลง ได้มีการเคลอนไหว
 ใหญ่เมอกลางปี พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยม
 นกหนังสือพิมพ์ ๕๑ นายบนเรองราวค่อ

สมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
 เรียกร่องใหม่การวโศก รัฐบาล ขณะนั้น
 ด้วยเรื่องหนังสือพิมพ์ตอนนั้น ลงเรื่อง
 อะไรท่านประธานการเรื่องคอรัปชั่นระบอบ
 อย่างแพร่หลาย ลงเรื่อง อีสาน อดอยาก
 หนาวตาย อดข้าวตาย ลงเรื่อง การไม่
 ยอมให้ขายยางในตลาทงศรี ลงเรื่อง โรค
 โปลิโอคล้าย ๆ กับสถานการณ์ในปัจจุบัน
 นแหละถูกเซ็นเซอร์หมด ๔ เรื่องนี้แต่
 ไม่ได้เลยก็ว่าได้ไม่ได้ สมาคมหนังสือ
 พิมพ์ไทยเรียกร่องการวโศก ๔ ประการ
 คคือ ๑. การเซ็นเซอร์รัฐบาลไม่เป็นธรรม
 เพราะไม่รับประมวลผลของหนังสือพิมพ์
 ถูกเซ็นเซอร์ ๒. ไม่เรียกคักเงินก่อน
 ออกคำสั่งเซ็นเซอร์ ๓. ทำการเซ็น-
 เซอร์โดยวิธีการอันไม่เป็นธรรม ๔. ทำ
 การสั่งเก็บหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
 เหมือนกันเป็นเจ้าของเอง กวรมการคุม
 ครองสื่อเสรีภาพซึ่งสมาคมเราตั้งขณะ
 นั้น บุคคลจากทุกพรรคทุกฝ่าย ทุกอาชีพ
 มี ๗ ท่าน เคยของท่านสมาชิกที่เคยสงสัย
 เคยว่าจะโคตราช ๑. พระยาภิรมย์
 พิศมัย เป็นสมาชิกอาวุโสของพรรค
 ประชาธิปไตย ท่านนั้นเคยยื่นคอกข้อ
 ติงเพื่อให้เลิกกฎหมายฉุยขึ้นอย่างเข้ม

แข็งตลอดมา แมจนกระทั่งเคยวน
 ๒. นายกุหลาย สายประคิษฐ์ ๓. พระเจ้า
 วรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล เป็น
 เจ้าของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ซึ่งสังกัด
 ฝ่ายประชาธิปไตย ๔. หม่อมราชวงศ์
 ศักดิ์ทิพย์ ปราโมช ๕. นายแพทย์ โชติ
 นัฐดี ซึ่งขณะนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร ๖. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
 เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์และเป็นนัก
 กฎหมายอยู่ในระยนั้น ๗. นายมาลัย
 ชูพินิจ ท่านกล่าวว่าการ คอกสื่อเสรี
 ติงทำเพื่อต่างชาตรับสันชาติศาสน์
 เคยวนนาสายททานพนออกโป้นนกลางจะ
 กลับมาคักคอกหน้าท่านสมาชิกทกลาว
 ติงด้วยเรื่องอย่างนมใครบางทคอกสู นช
 ากันนในการอภิปรายสนับสนุนข้าพเจ้า
 เองในฐานะนักหนังสือพิมพ์รู้สึกข่อย
 คณท่านนักหนังสือพิมพ์อีกหลายท่านท
 ุได้รวมมือและระหวางน ได้เป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนชกหลายท่านมีทณวรรคต ศษะ-
 พินธิ ข้าพเจ้าชกกลาวนามในขณะนั้น
 เป็นขรรณาธิการหนังสือพิมพ์นัมไทย..
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 จะออกชื่อมากไปเสียแล้วคุณ ข้าพเจ้า
 คิดว่า วารวม ๆ คิดว่า

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):
 คอยังไม่มีใครได้เลารายละเอียดกันเลย
 ข้าพเจ้าขอประทานโทษท่านประธานและ
 ขอกันตเดียว แล้วจะวกเข้ามาสู่ประเด็น
 ต่อไป เพราะยังไม่มีใครเล่าเรื่อง
 อย่างนี้มา ไม่เป็นททราวกันจะได้ให้
 ทราบ เพื่อบุคลากรได้พิจารณาคุณ นาย
 วิรต ศุขพันธ์ ในฐานะบรรณาธิการ
 หนังสือไทย ร้อยโท สมพันธ์ ชนระชวนะ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
 น) ขอย้ำออกข้อเลย เพราะข้อของค
 กห้ามด้วย ว่าส่วนรวมไปเถอะ

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):
 คอยกของความคของคนที่ปฏิบัติในสภา
 น ทเขาพกลงไปในทางเสื่อมเสีย ผมก
 เห็นว่าไม่เหมาะแต่ถ้าพคในทางคกไม่
 เห็นเป็นไร ทนเขาสนยสนนไทยเล็ก
 และได้ร่วมกันต่อสู้เห็นว่าพอจะพูดได้
 ไม่ใช่กล่าวเสียคอะไร...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
 คอว่าข้าพเจ้าคิดว่าเป็นส่วนรวมคก
 คอไปเถอะ ว่ากันส่วนรวม ขอย้ำออก
 ข้อเลย ผลคของค

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):
 คงเห็นว่าข้าพเจ้าไม่ได้ โอกาสได้กล่าว

นามท่านสมเกียรติที่ใดเคยร่วมต่อสู้ก
 สยามคหนังสือพิมพ์มา ก็หวังว่าท่านเหล
 นนคจะจำได้และไม่เสียใจทเขาพเจ้าไม่
 สามารถกล่าวชอท่านได้ แต่กขคการ
 แทนหนังสือพิมพ์ทประเทศไทยด้วย
 ทนในเมอวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๔๙๕
 มนายเพทาย โชคินชิต ส.ส.ธนบุรี ได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมาย
 การพิมพ์เข้าสู่สภา ในการอภิปราย
 ครังนั้นมสมาชิกสนยสนนอย่างเข้มแข็ง
 ไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ซงชอข้าพเจ้าจะ
 กล่าวออก เดียวท่านประธานก็จะทวง
 คอจากนวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๕
 กมีการขยครังใหญ่ในคคชบคสนตภาพ
 ข้าพเจ้าโคนด้วยคนหนึ่งในฐานะเป็นนค
 หนังสือพิมพ์และเป็นบรรณาธิการหนังสือ
 พิมพ์ เรอมนเขนอยางน นเหตุระวกรวม
 ของเผด็จการที่โคกธไว้ชนกองกระตุก
 ของสทชเสภาพประชาชนและนคหนังสือ
 พิมพ์ เมอรัฐบาลนเห็นว่ากฎหมาย
 ฉบบนเป็นกฎหมายของเผด็จการออกมา
 ในยุคเผด็จการแล้ว การต่อสู้ในศาลซง
 ทรงไว้ซงความมคธรรมระหว่างนายพล
 คารวเอก เสา ครยานนท กยหนังสือ
 พิมพ์แนวหน้า ก็ปรากฏผลถึง ๒ คาลว่า

ฝ่ายหนังสือพิมพ์แนวหน้าชนะเรียกค่า
 เสียหายจากนายพลตำรวจเอก เมา ไค่ด้วย
 ทนหนักหนังสือพิมพ์ไทยนครที่จะฟ้อง
 ทางการเรื่อย ๆ ในการเซ็นเซอร์หนังสือ
 พิมพ์ถือว่าเป็นเรื่องทพจะปกกันเข้าใจ
 เมื่อยคสมยขานเมืองมีเสรีภาพคชนแล้ว
 ทพจะปกกันเข้าใจ เพราะฉนั้นทฝ่าย
 คานเสนอกฎหมายขานเข้ามา ไม่ใช่เสนอม
 ไคยมเรื่องแฉอย่างโต แต่เป็นการ
 ประมวลเหตุการณ์ทั้งหมึกเท่าที่เป็นมา
 ให้ฝ่ายรัฐบาลไค้ทราบ ทนทานรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยไค้กล่าวมา
 แล้วว่า กฎหมายการพิมพ์ฉบับนี้ออก
 ๔ ประการ คือ ๑. เกี่ยวกับความสงบ
 เรียบร้อยของประชาชน ๒. เกี่ยวกับการ
 เมืองระหว่างประเทศ ๓. เกี่ยวกับสถาน
 การณ์ของขานเมืองเวลาคับขันและฉุกเฉิน
 และตอนสุดท้ายท่านไค้ยว่าไค้ไม่
 เห็นว่ากฎหมายฉบับไค้คคทอนสิทธิเสรี
 ภาพของหนังสือพิมพ์อย่างไค้ ให้พรอยู่
 ความจริงหาไค้เป็นอย่างนั้นไม่ อย่าง
 ชาวเขาไค้เรียนค้อท่านประธานค้อสถาน
 แล้ว ความหวาดกลัวของฝ่ายอื่นที่
 ค้องการให้กฎหมายฉบับนี้ยกเลิกไปนั้น
 เป็นความหวาดกลัวที่แห่งน มอญ

แต่เมฆ แล้วจะมาสร้างเอาความน่าจะเป็น
 อันตรายอย่างนั้นมันน่าจะเป็นอันตราย
 อย่างนั้น ท่านสมาชิกสมเกียรติ การที่เรา
 เข้ามาในสถานเมื่อเราทำงานด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจแล้ว การที่จะถูกโจมตีขาน
 ย่อมเป็นธรรมดา แต่หนักหนังสือพิมพ์
 คและหนังสือพิมพ์คคนไม่เคยเอาค่า
 ลามกอนาหารเอาค่าหยาบคายมาว่าไค้
 เลย เราวิจารณ์ด้วยเหตุด้วยผลด้วย
 หลักการทงน แต่ททเราไม่สามารถ
 ระวังคกันไค้เอง ก็เพราะว่าเราไม่มี
 สิทธิเสรีภาพที่จะคานการการเคลื่อนไหว
 ไค้ในสมาคมหนังสือพิมพ์ทคครั้งกลาย
 เป็นการจับกลุ่มระก้อการปฏิวัติอย่างท
 ชาวเขาไค้มาแล้ว ความจริงนั้นทาง
 รัฐบาลไม่เกี่ยวข้อง เราสมาคมหนังสือ
 พิมพ์ สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย
 ไทยกคทชาวเขาเป็นสมาชิกอยู่ มีเขม
 อยู่น สมาคม สโมสรหนังสือข่าวแห่ง
 ประเทศไทยกค ทง ๓ สมาคมนเรา
 สามารถที่จะควบคุมมารยาทและหลักการ
 หนังสือพิมพ์ไค้ ท่านประธานค้งจำ
 ไค้ว่าเมื่อสมย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ขอโทษ เวลาของคคหมดแล้ว ขอให้
 รวบรัด ให้เวลาอีก ๒ นาที

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):

ขอทอ ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อสมัย
 ทมิการยคอำนาจเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน
 ๒๔๘๐ ใหม่ ๆ ท่านผู้บัญชาการทหาร
 ขณะนั้น ท่านพลโท กาจ กาจสงคราม
 ท่านอาจจะไม่ทราบเรื่องเกี่ยวกับจรรยา
 มารยาทของหนังสือพิมพ์ เมื่อนักหนังสือ
 พิมพ์สมภาษณ์เสร็จ ท่านก็มีของ
 ยึดของไปให้คนละ ๒-๓ ร้อยบาท ก็
 มีนักข่าวเอามาคืน นั้นเราไม่ได้บอก
 ท่าน แต่ว่าเราขยับไม่ได้ มันผิดมารยาท
 หนังสือพิมพ์ เราได้ทำให้ปรากฏแก่
 สาธารณชนแล้วเชื่อว่าผู้แทนราษฎรที่ท
 ำงานเพื่อประชาชน ทักท่านคงจะเคยผ่าน
 เคยพบคงได้ยิน ส่วนที่มีคนบอกพรอชบาง
 มหนังสือพิมพ์ไม่กี่ข่างนั้นก็เป็นเรื่อง
 ธรรมดาอย่างที่เขาเขาได้เรียนแล้วว่า
 เราไม่สามารถจะควบคุมกันได้ ส่วนสภา
 หนังสือพิมพ์ที่สมาชิกมีเกียรติเจตนาที่
 งามท่านจะเสนอมานนเป็นการตกลง
 ระหว่างหนังสือพิมพ์กยชาติแล้ว
 เขาควบคุมกันเอง ไม่ใช่ออกกฎหมาย
 เสด็จการมาอย่างนี้ กฎหมายฉบับเป็น
 ทาฟเค้นออกมาในระหว่างสงครามเมื่อ
 ปี ๒๔๘๔ รัฐบาลคนข้างว่าเป็นประชาธิปไตย
 ไทย ท่านรัฐมนตรีทุกท่านก็เป็นประชา

ธิปไตย เพราะฉะนั้นเราฝ่ายค้านก็อยาก
 จะเห็นว่าท่านได้ปฏิบัติจริง อะไรที่พบนาน
 การประชาชนกคชสิทธิเสรีภาพประชาชน
 เรากำลังเสีย ยกเลิกไปแล้วเพราะว่าท่าน
 ได้ตกลงในสภาผู้แทนราษฎรแล้วว่า
 กฎหมายฉบับใดที่ไม่เป็นธรรม ถ้ากคช
 สิทธิผลประโยชน์ของประชาชน ก็จะได้
 พิจารณายกเลิก เราสนใจตามนโยบาย
 ของท่านน เสนอกฎหมายฉบับมาแล้ว
 เหตุผลที่เราแย้งนั้น ท่านก็โปรดฟังเอา
 เองว่าเราแย้งด้วยเหตุผล ด้วยหลัก
 การช่วยการสังคมมภาพหรือว่าช่วย
 ช่วยอารมณ์ ท่านฟังเอาเอง พิจารณา
 เอาเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าท่าน
 ผู้มีเกียรติทุกท่านที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎรหรือไมก็ตาม ที่ได้เคยร่วมมือ
 มือต่อสู้และเห็นอกเห็นใจว่าหนังสือพิมพ์
 ในเมืองเราขาดสิทธิเสรีภาพ จนกระทั่ง
 การประชุมานาประเทศเช่นโตเกียวก็
 หรือที่อื่นเคยกคช เขาไม่ยอมให้หนังสือ
 พิมพ์ไทยประชุม เพราะว่าหนังสือ
 พิมพ์ในประเทศที่ไม่มเสรีภาพการพิมพ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:

เวลาของคุณหมดแล้ว ขอให้แล้ว

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์):

ขอทอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้รับ เพราะวามขอกให้แล้ว คุณ
ยังพูดเรื่อยไป คุณควรจะรวบรัด เอา
สาระคุณ พอสละ หมดเวลา ผมขอให้อีก
๒ นาทีแล้ว

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์) :
ขอให้อีก ๒ นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ พอสละ คุณ ๆ พูดเกินมามากแล้ว
เอาละ

ข้านายสืบตำรวจ กร บัญเสษฐ
(พิจิตร) : พระราชบัญญัติการพิมพ์
ออกปรัายกันมาพอสมควรแล้ว กระผม
ขอเสนอให้ยกเลิกปรัาย ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยไปรครบรอง

(มีสมาชิกบริบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้เสนอขี้นยกเลิกปรัายแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าคิดว่าประเด็นยังไม่หมด
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ยกเลิกปรัายต่อไป
ใครเห็นด้วยไปรครบรอง และข้าพเจ้า
ขอโอกาสข้ประเด็นด้วย

(มีสมาชิกบริบรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้ประเด็น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงนั้น ข้าพเจ้ามีหนังสือ
ฉบับบริบรองในร่างพระราชบัญญัติขอให้ยก
เลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ ทนเท่าที่
ทางรัฐบาล ได้บัญญัติข้อส่งตีพิมพ์ ในท
วันนั้นนะ บางครั้งข้าพเจ้าเห็นว่า
ตามชอบใจ ทำตามอารมณ์ เมื่อกี้ม
ท่านสมาชิกผู้มเกลวกรักฝ่ายเสนอร่างพร
ราชบัญญัติฉบับนี้ และสมาชิกผู้เสนอร่าง
นี้ก็ได้อภิปรายแล้วและข้าพเจ้าไม่ยอม
จะอภิปรายให้กว้างขวางออกไป ทั้งนี้
ข้าพเจ้าขอข้ประเด็นนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้ข้ประเด็นเถอะ คุณจะอภิปรายเสีย
แล้ว ถ้าคุณยังไม่ข้ประเด็น ผมก็จะไม่
ให้คุณช้ละ ก้อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจะขอข้ว่าถวายไตถ้าง
มีพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับบริบรอง
ยังอยู่แต่จะทำให้เสถียรภาพของหนังสือ
พิมพ์สันตะเทศนและบางทรงหนังสือพิมพ์
อาจจะช้คุณเอาสิ่งที่ไม่ดีสักปรกโสมม
ขอประธาน โทยของรัฐมนทรีบางท่าน
อะไรขึ้นมาทเถวกับคอรบช้นอย่าง
เป็นต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ๔) อภิปรายไปแล้วคุณ ขสให้ข
 ประเด็นเด็ด มีอะไรข้างที่ยังไม่ได้พูด
 เสร็จแล้วถ้าหากว่าที่ประชุมเบ็ดอภิปราย
 สมจะให้คิดเป็นคนพูดก่อน เพราะฉะนั้น
 ขสให้ขประเด็นเถอะ สมก่อนคุณสอ
 ครองแล้ว ก่อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เซียง
 ใหม่) : ข้าพเจ้าจะขอตั้ง ท่านกชนมาพูด
 อย่างนี้ ข้าพเจ้าขอขออนุญาตที่ประชุม
 ท่านประธาน ถ้ากราบไป ถ้าพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ของมอญนั้น จะเป็นการขัด
 ปากฐานนครสวรรค์ ไทแก่หนึ่งสี่
 พมพทกฉบับ ส่งพมพลูหรืออีก ข้าพเจ้า
 ไม่พดถง ข้าพเจ้าขอว่าหนี่งสี่พมพทก
 ฉบับนี้เช่นตัวแทนของปวงชนชาวไทย
 เพื่อจะไต่ขอความสกลปรกโสมมของรัฐบาล
 จะเห็นชัดหนักแล้วแต่ ทว่าไม่ก็ เขาก
 จะของข้ออย่างนี้ เมสเป็นอย่างนี้ ท่านก
 ใช้อำนาจพระราชบัญญัติการพิมพ์ไปยับ
 ยงคยเขาคองไปเช่นเชอเขาอย่างนี้ น
 เป็นประเด็นแรกท่านประธานที่เคารพ
 ประเด็นที่สองข้าพเจ้าขอขอว่าเป็นการวิ
 รอนสิทธิและเสรีภาพของเขา และเป็น
 การกตัญญูกับทรสประเทศชาติด้วย น
 ข้าพเจ้าขอขส ๗) เพียงเท่านี้ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ตอนไป ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
 ท่านผู้ใดเห็นควรเบ็ดอภิปรายต่อไป โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ท่านผู้ใดเห็นควรเบ็ดอภิปรายได้แล้ว
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เห็นอันว่าเบ็ดอภิปรายได้แล้ว คุณณที่ระ
 สรูปก็ได้

นายฉันท อันทชุม (ร้อยเอ็ด) :

ก่อนทข้าพเจ้าจะนำเข้าสู่ประเด็นแห่งการ
 สรปนี้ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะกราบเรียนต่อที่
 ประชุมอนมเถยรัตนว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้า
 ก็เป็นคนหนึ่งที่ใคมีชวคชวาทไคเขามา
 เหยยในรัฐสภาถมเถยรัตนของชาตินี้ ถง
 แม้ว่าจะไม่นานนักก็จะไม่ข้งที่ยอนไปกว่า
 สมาชิกบาง ท่านของ สมาชิกของพรรค
 ประชาธิปัตยซึ่งไคกล่าวมานน ข้าพเจ้า
 คิดว่าการทขคคสไคบุคคลหนึ่งจะกล่าว
 ในสถานที่อนมเถยรัตนกคามทรของ
 กล่าวในสังคมขงอยู่ในอารยชนที่เราคย
 ภาสภาคมนนน ถ้าและบุคคลสขทกล่าว
 นนระมจรรยามวรยาทจะมีเอคคว์เคท

(educate) หรือจะรักษาซึ่งศีลธรรมอัน
 กงามแล้ว ถ้อยคำที่ไม่น่าจะฟังพูดน
 านประธานก็โปรดไต่คืบเขาเองแล้ว
 ก็น ข้าพเจ้านั้นไม่ทงหน้าฉากและหลัง
 ฉากในการที่จะแสดงตนเป็นเครื่องมือ
 หรือแบริ่งในการที่จะกอบโกยสินยา
 คาคสินบนของท่านผู้ใดหรือบุคคลหนึ่ง
 บุคคลใดในการที่ใครขมอยหมายเข้ามา
 ได้ถึงในสถาน โดยเฉพาะการเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกการพนัน
 เพราะฉะนั้นในโอกาสอันกรรมอันใดที่ท่าน
 ได้ว่าไปนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่รับเพราะมัน
 ไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหาก
 ว่าไม่มีความจำเป็นแล้วขออันเชิญกรรมอนัน
 ไปตกกยท่านผู้ทงกล่าวแล้วกัน ทวน
 ประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ข้าพเจ้าจะ
 สรุปลง เนื่องจากได้มีท่านสมาชิกและทาง
 ฝ่ายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
 ไทยได้แสดงข้อคิดเห็น เมื่อสรุปรวม
 ความแล้วก็เป็นอันสอดคล้องของกัน ได้
 ว่าพระราชบัญญัติการพนันที่เราใช้อยู่ใน
 บัญชีนั้นเป็นเครื่องมือของรัฐชาติที่จะ
 รักษาสิทธิเสรีภาพตลอดจนปฏิญญา
 สากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนซึ่งเราเป็น
 ประเทศภาคีอยู่นั้น ส่วนข้าพเจ้าคิดว่า
 ไม่มีท่านผู้ใดจะปฏิเสธเสียได้ เนื่องจาก

เหตุผลหลายประการซึ่งทางสมาชิกที่สน
 สนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ได้กล่าวมา
 มากมาย ข้าพเจ้าจะขอกล่าวแก่เป็นการ
 สรุปลงสำหรับท่านที่คานร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบบนเพียงสังเขป เพราะเหตุที่เราได้
 ากันมาอย่างกว้างขวางเพียงพอแล้ว
 แดกอันอนันนั้นข้าพเจ้าก็แน่ใจเหลือเกิน
 ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ข้าพเจ้าเสนอ
 มาสู่ท่านนี้จะต้องตกไป แต่การตกไป
 อนันนั้นเวลานี้เราจะได้เห็นสัญญาลักษณ
 แห่งการวิวาทกันจะจรดตลอดจนการ
 อภิปรายนั้นว่าเราสขคกเขมขณพอสมควร
 ข้าพเจ้าขอคัดค้านท่านที่ไต่คืบคานร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ดังต่อไปนี้ ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่าน
 ไต่กล่าวไว้ว่า การที่จะไปยกเลิกพระ
 ราชบัญญัติการพนันฉบับที่ใช้อยู่ใน
 บัญชีจะเป็นสิ่งที่จะทำให้สถานของหนังสือ
 พมพหรือสิทธิเสรีภาพของผู้ที่เขียนหนังสือ
 พมพหรือหนังสือคณิกเขียนต่าง ๆ นั้น
 อยู่ในวงอันแคบเข้างกว่าพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ และอีกประการหนึ่งนั้นถ้า
 ยกเลิกแล้วในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง
 แผ่นดินท่านจะบริหารบ้านเมืองโดยขาด
 อาวุธที่สำคัญอย่างนี้ ทำไม่ความสงบ
 และศีลธรรมอันดีจะพึงมีพอง ไต่อยู่ใน

ชาติไทยอันเป็นทวีภพของเราเนน ข้าพเจ้า
 คิดว่าถ้าหากว่าท่านได้ทำความเข้าใจกับ
 กฎหมายซึ่งประเทศไทยเราได้บัญญัติ
 กฎหมายทั้งที่เป็นประมวลและไม่เป็น
 ประมวลนั้นเข้าสู่สารบรรณประเทศไทยในทาง
 กฎหมายมากมาย จนยากในสภานของ
 โลกต่าง ๆ นั้นโดยยอมรับว่าประเทศไทย
 ไทยนี้ มีความเจริญก้าวหน้าในทาง
 กฎหมาย ซึ่งเรามีทั้งสารบัญญัติและ
 สยบัญญัติ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าประมวล
 กฎหมายลักษณะอาญาของเราซึ่งได้
 แก้ไขเมื่อเร็ว ๆ นี้ เราได้มีการปรับปรุง
 ให้เรียบร้อยและมีคุณสมบัติทุกด้าน
 ทุกมุมได้มีบทแห่งคชชน (Sanction)
 ต่าง ๆ ในการกระทำอันเป็นสิ่งที่จะเป็น
 ภัยต่อประเทศชาติหรือเกี่ยวข้องกับความม
 คองของประเทศชาติ เกือบกับการกฏ
 เกือบกับการใช้กำลัง ตลอดจนเกี่ยวกับ
 การหมิ่นประมาทในการแสดงความคิดเห็น
 เห็น การชดเชยอันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าเครื่องมีอันนี้ถ้าหากว่า
 ท่านใช้โดยถูกต้องนั้นย่อมจะเห็นชอบที่
 ได้ประโยชน์อันมหาศาล และมีคำกล่าว
 ออกอันทองของท่านรัฐมนตรีขอว่า ใน
 การที่เราได้กฎหมายฉบับนี้ไว้ นั้นเป็น
 กฎหมายของกันแต่กฎหมายอาญานนั้นเป็น

กฎหมายที่กระทำคนแล้วเราจึงดำเนินการ
 ข้าพเจ้าอยากจะชี้แจงให้ท่านเห็นว่าถ้า
 หากว่าเราจะถือว่ากฎหมายนั้นเป็น
 เรื่องของกันแล้ว ก็ทำไมในการที่เรา
 บัญญัติลงไทยในเรื่องของยหรือของโจร
 ปล้น คชจวงราว ทำไมเราจึงไม่ออก
 กฎหมายว่าด้วยการชดเชยของ โจร
 กฎหมายว่าด้วยการชดเชยการปล้นสดมภ์
 อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่าเรคิดใน
 แง่อย่างนั้นเราก็น่าจะต้องมีกฎหมายมาก
 มากเหลือเกิน ดังเช่นกฎหมายยกเลิก
 พระราชบัญญัติของการกระทำอันเป็น
 คอมมิวนิสต์ ซึ่งรัฐบาลนั้นก็ยอมรับนับ
 เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าคนหนึ่งแห่ง
 จังหวัดนครราชสีมาเป็นนักกฎหมายแล้ว
 ก็เป็นเพื่อนนักเรียนรุ่นเดียวกันมาและเคย
 เป็นอัยการมา ข้าพเจ้าก็ไม่เกินกว่าท่านจะ
 ไปหลังล้มขมขบัญญัติต่าง ๆ ในกฎหมาย
 อาญาซึ่งประมวลไว้เรียบร้อยแล้ว แล้ว
 ก็ท่านจนมาค่านนั้น สำคัญสำคัญท่านก็
 ไม่ได้คำนึงในหลักการของพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์ ท่านค่านขอว่าท่านได้ถูก
 กระทำเป็นการส่วนตัวขึ้นมา โขปลิวไม่มี
 ขอโรงพิมพ์ ไม่มีวันท ไม่มีผู้พิมพ์
 โฆษณา ท่านประธาน ในสภานมีการ
 เลออกทั้งหลายยุคหลายสมัยทั้งเลออกทั้ง

ไม่ว่าง ทั้งเลือกตั้งบรรดาศักดิ์ของอย่าง
 ทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ใดแสดงฝีมือให้เห็นข้าพเจ้าได้ผ่านการ
 เลือกตั้งมากไม่น้อยครั้ง ใยปลิวอย่าง
 ทานว่านมนนอยเสียดอก นนเป็นวิธีการ
 ที่เขาใส่ร้ายป้ายสีกันในการโฆษณา
 เพราะเราอยู่ต่างพรรคต่างพวกต่างความ
 คึกเห็น ข้าพเจ้าก็คิดไม่ถึงว่าท่านจะต้อง
 เหาமாகกล่าวถึงตน แล้วจะไปกล่าวท่าน
 เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ก็โดน
 มากกล่าวว่าคุณเห็นด้วยทุกอย่างตั้งแต่
 มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ว่า
 กฎหมายการพิมพ์เป็นสิ่งทรวายแรง
 สำหรับสลายชนหนังสือพิมพ์ นักคิด นัก
 เขียน อะไรต่าง ๆ อาจจะเป็นประโยชน์
 การแสดงในทางซัดเซยง การแสดง
 ความคิดเห็นซึ่งเป็นรากฐานสังคมปัจจุบัน
 นี้ เราจะต้องทอนรั้วแตกเมือท่านยอม
 รั้วเช่นนี้แล้วท่านก็บอก ว่า ถ้าหาก
 ระบุเลิกอะไรอย่างใด ท่านก็เป็นนัก
 กฎหมาย เป็นหม้อความฮกเหมือนกัน
 ข้าพเจ้าคิดว่าบรรดาบรรดากฎหมายที่เรา
 มีอยู่เราคงพึ่งระเหามาใช้ ลักษณะของ
 การพิมพ์ประเภทเราก็คงใช้กฎหมาย
 อาญา เราไม่ได้ใช้กฎหมายการพิมพ์
 และยังไม่ไปว่านในพระราชบัญญัติการ
 พิมพ์เนื่องจาก ใคบัญญัติอำนาจหน้าที่

ของเราพนักงานการพิมพ์นอย่างไพศาล
 ถึงเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าก็กล่าว
 มาแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ข้าพเจ้าก็เห็นใจว่าในทาง
 ปฏิบัติในข้อเท็จจริงนั้น ท่านบอกว่าจะ
 ต้องสั่งคำเตือน ข้าพเจ้าไม่ใคเห็นหรือ
 วิตกว่าท่านจะสั่งคำเตือนหรือไม่สั่งคำ
 เตือน แต่ในทางปฏิบัติท่านอาจจะบอก
 ว่าอย่างนั้น หรือว่ากรกล่าวท่านอาจจะ
 บอกว่าอย่างนั้น แต่เราจะเชื่อใคหรือว่า
 ถ้าท่านไม่ใคนั่งบริหารงานในกระทรวง
 มหาดไทยละท่านจะประกันใคใหม่ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอความเรียกร้องขอ
 ความเห็นใจจากท่านสมาชิกผู้เกิด
 แห่งสภาจากการที่ใคอภิปรายมาของ
 บรรดาท่านสมาชิกทั้งท่านและสนับสนุน
 ถึงข้าพเจ้าใคสรุปมาว่า เมื่อสรุปแล้ว
 ออกแล้ว ส่วนมากก็เห็นว่าพระราช-
 บัญญัติการพิมพ์ที่เราใช้อยู่ยังไม่เป็น
 การเหมาะสม ข้าพเจ้าจึงขอเสนอข้อ
 ประชุม ทวงว่าคงจะได้มีการพิจารณา
 ทั่วทุก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ก่อ
 ไปด้วย ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวันจลยว่า
 สมควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราช-
 บัญญัติใคหรือไม่ ท่านใคเห็นสมควร
 มีหลักการ ไปรคยกมอชน

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าที่ประชุมไม่รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติ

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ของ นาย
พานิช สัมภวคุปต์ และ นายทองคำ
อิสราวัฒน์ เป็นผู้เสนอ เจริญได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบางมาตรา

เหตุผล

เพื่อกำหนดอายุของข้าราชการที่พ้นจากราชการให้แน่นอน โดยไม่ต้องมีการ
พิจารณาต่อเวลาราชการตามกฎหมายในชั้นนอก และเพื่อให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่ง
เป็นศาลสูงสุดของประเทศและเป็นศาลสุดท้ายไต่สวนราชการต่อไปอีก ๕ ปี เพราะ
เป็นผู้ชำนาญในหน้าที่และถนัดที่จะดำรงตำแหน่ง ก็ต้องรับราชการผ่านตำแหน่ง
อื่น ๆ มาช้านาน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแบบอย่างของต่างประเทศ ซึ่ง พระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ มาตรา ๑๑ ได้ระบุตำแหน่ง
ข้าราชการตุลาการในศาลฎีกาไว้ ๓ ตำแหน่ง คือประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้า
คณะในศาลฎีกา และผู้พิพากษาศาลฎีกา ตำแหน่งดังกล่าวอันสมควรระบุไว้ในกฎหมาย
นี้ให้ชัดเจนด้วย.

ลํานา

ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่...) พ.ศ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

บางมาตรา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนเรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติคนให้ใช้บังคับทั้งก่อนและตกจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ข้าราชการซึ่งมอายครบทุกสปีชบริบูรณ์แล้ว เป็นอนพนจาก
ราชการเมื่อสนบ ทอายครบทุกสปีชบริบูรณ์น เว้นแต่ประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลฎีกาและผู้พิพากษาศาลฎีกา ให้พนจากราชการเมื่ออายครบทุกสปีช
บริบูรณ์

ความในมาตรา ๑๕ ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

.....

(ลงชื่อ) พันิช สัมภวคุปต์, ทองดี อีสราขวิน ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เลียง ไชยกาล, ฉันท จันทชุม, เจริญ สืบแสง, ชัยชาญ งามสง่า, สาคร กลิ่นผลา, ต. แก้วเสมา, นิกร จันทรวโรจน์, เชื้อ ทพยมณ, อรพิน, มนต์ พรหมบุญ, เทพ, อุทัย แสงศิริ, ทินกร พันธุ์กระวี, เจริญ ปรำบ ณ ศักดิ์, จรัล กมลเพชร, เลื่อน, ฉ. พงสสวัสดิ์, พัฒน์ นิวาसानนท์, ศ. สิริโยธิน, สอง, ส. ชมจันทร์, โอ ใต้มีนา ผู้รับรอง

นายพันิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แก้ไขเพิ่มเติมพหุศักราช ๒๔๙๔ โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบางมาตรา เหตุผล เพื่อกำหนดอายุของข้าราชการที่พ้นจากราชการให้แน่นอน โดยไม่ต้องมีการพิจารณาต่อเวลาราชการ ดังกฎหมายในปัจจุบันนี้ และเพื่อให้ผู้พิพากษา ใน ศาลฎีกา ซึ่งเป็นศาลสูงสุด

ของประเทศและเป็นศาลสุดท้ายได้มีพระราชกฤษฎีกา ๕ ปีเพราะเป็นผู้ที่ชำนาญในหน้าที่และภาวะได้ดำรงตำแหน่งที่ของรับราชการผ่านตำแหน่งอื่น ๆ มาช้านาน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแบบอย่างของต่างประเทศ อนึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๑๑ ได้ระบุตำแหน่งข้าราชการในศาลฎีกาไว้ ๓ ตำแหน่ง คือประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาและผู้พิพากษาศาลฎีกา ตำแหน่ง

กล่าววสมถวรรชวไวในกฎหมายให้
ชกเจนควย

ท่านประธานทเคารพ กฎหมาย
ยันทเสนอชนมานนเขนการแกไข เพราะ
ระนณกมีความจำเขนที่ระตองชานควยท
เกนเกยสยกอน คอมาตรา ๑๘ แห่ง
ระราชชบัญญัติขำเขนจำนำถย พ.ศ.
๑๙๑๘ นน มาตรา ๑๘ ของทว
กฎหมายเกม "ขาราชการชงมออายุควย
๐ บขรบรรณแลวเขนอนพนจากราชการ
มอสันสทชออายุควย ๖๐ บขรบรรณน
นเกนในกรณพิเศษชงคณระจุมนตรเขน
ควมจำเขนเพอประ โยชนนเกราชการ
บางบง จะคอเวลาราชการให้วราชการ
อไปอกรวาระ๑บ จนถงชออายุควย ๖๕
บขรบรรณกโต ความในมาตรา๑๑ให้ไช
คยแกขาราชการการเมอง" มาตรา
๑๒ ขาพเจาไคแกไขนนมีความว่า "ขา
ราชการชงมออายุควยทกสยบขรบรรณแลว
เขนอนพนจากราชการเมอสันบ ทออายุควย
๖๐ บขรบรรณน เวนแต่ประธานศาล
ฎีกาพิพากษา ทวทหน้าคณระในศาลฎีกา
และพิพากษาศาลฎีกาให้พนจากราชการ
มอสันบ ทออายุควยทกสยบขรบรรณ
ความ ในมาตรา๑๑ให้ไชขงคยแกขาราช

การกรวเมอง" ในมาตรา ๕ ไคแกไข
ยกเลิกควมในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๕
แกไขยกเลิกควมในมาตรา ๒๒ ชง
อนนเกเขนบทยประกอยมาตรา ๑๘

ท่านประธานทเคารพ ประเด็น
สำคัญในการแกไขกฎหมายขำเขน
จำนำถยคยบงกอยู่ในจุดทวขาราชการ
ตุลาการชงเขนกรรเมการศาลฎีกาและม
ตำแหน่งประธานศาลฎีกานนแกไขให้พน
จกอายราชการจาก ๖๐ บ เป็น ๖๕ บ
ประเคนอยู่ตรงน ข้อยหาในเรองนกรรเม
ได้คคคยแลวว่าในการทเพมอายราชการ
แกตำแหน่งกรรเมการศาลฎีกานนจะเขน
เอกสิทธิ์พิเศษทให้หรือไม่ทำ ไมขาราช
การตำแหน่งอน ๆ เช่นออย่างในกรรเมทรวง
อน ๆ หรือแมแต่ขาราชการในสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรททำไม่ถึงไม่
คออายุให้อก ๕ บ ททำไม่ถึงไม่กำหนด
กฎหมายลงไปออย่างนจะเขนสิทธิ์พิเศษ
หรือไม่ อนนผมขอกรวเวยนว่าจะเรยก
ว่าเขนสิทธิ์พิเศษหรือไม่นนเกขอให้พิ
จารณาในเรองนเขนเรองของมหคผลพิเศษ
ชงกรรเมจะขอกรวเวยนว่าขาราชการท
จะเขนพิพากษานนควมกฎหมายได้ระบ
ไว้ว่าคณทจะเขนพิพากษาได้กระ ตองม

อายุ ๒๕ ปี ในระยะที่ข้าราชการมีอายุ ๒๕ ปี นับจากข้าราชการพลเรือนอื่น ๆ ซึ่งบุคคลซึ่งมีอายุเพียง ๑๘ ปี ก็เป็นข้าราชการได้และตามพฤติกวรรตที่ปรากฏนั้นสำหรับผู้พำนักชาวเมืองจะเป็นผู้พำนักชาวเมืองจะเป็นโตกอายุตกเข้าไปถึง ๓๐ ปีแล้ว และเมื่ออายุ ๓๐ ปีนั้นกว่าจะโตขึ้นไปถึงเป็นประธานกรรมการศาลฎีกาได้ก็ตกเข้าไปถึง ๓๐ ปี ท่านประธานที่เคารพ ในวงการกฎหมายนั้นเป็นทรูกันทั่วไปว่าบุคคลกว่าจะสำเร็จกฎหมายแม้ว่าอายุของผู้ที่สมัครจะเป็นผู้พำนักชาวโตกตกไป ๒๕ ปีก็ตาม แต่กว่าจะสำเร็จกฎหมายก็ตกเข้าไป ๓๐ ปีแล้ว เพราะเหตุว่ากว่าจะเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จนมาแล้วก็ต้องมาฝึกหัดงานมาอบรมอยู่ที่สำนักงานเนติบัณฑิตสภา ฉะนั้นเมื่อครบอายุ ๓๐ ปีจึงจะโตเป็นผู้พำนักชาวเมืองเป็นแล้วก็ต้องเว้นอายุตายเกิด กล่าวคือว่าโดยหน้าทราสารที่ส่งไปประจำตามหัวเมืองต่าง ๆ.....

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับปรากฏว่าไม่ครบองค์ประชุม ท่านประธาน

ถ้าท่านจะเลื่อนไปโตกก็ เคยวนปรากฏว่าไม่ครบ ชาวเราทวงตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องหอรอกท่าน ชาวเราแจ้งคอบรรณอยู่แล้ว

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ไม่ใช่ครับ ไม่ครบ ถ้าหากว่ามีผู้ประท้วงก็สมควรที่ระบอบว่าครบหรือ

นายพีร์ บุนนาค (สพรรณบุรี) เพชรบุรีให้ยื่นไปตามข้อบังคับ กระตือรือร้นขอให้มีการเซ็คจำนวนสมาชิกเสียก่อน คือว่าถ้าไม่ครบประชุมไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมนับดูเมื่อก่อนจะไม่ครบก็ได้ เวลาครบท่าน เวลานี้มี ๘๘

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ พฤติกรรมที่ปรากฏในวงการศาลสถิตย์ยุติธรรมนั้นเห็นที่แรกทีเดียวบุคคลที่เป็นผู้พำนักชาวเมืองเป็นผู้พำนักชาวโตกออกไปหัวเมืองและเว้นอายุตายเกิด คืออายุที่จังหวัดในจังหวัดนั้นอยู่หัวเมืองนั้นเมื่อระยะเวลา ๑๐ ปี คือเป็นผู้พำนักชาวเมืองประมาณ ๑๐ ปี แล้วต่อไปก็เลื่อนไปเป็นหัวหน้าศาล เป็นหัวหน้าศาล

ประมาณ ๘ ปี รวมเป็น ๑๘ ปี หลังจาก
 นั้นกลับเขามารับราชการที่กรุงเทพฯ
 มาอยู่ ณ ที่ศาลแพ่งหรือศาลอาญารวมก็
 ประมาณออกสัก ๖-๗ ปี ครั้นแล้วจึงจะได้อ
 ลอนขึ้นไปศาลอุทธรณ์ อยู่ศาลอุทธรณ์
 อีกประมาณ ๕ ปี ต่อจากนั้นเมื่ออายุ
 ประมาณสัก ๕๖-๕๗ ก็ขึ้นถึงศาล
 ฎีกา รวมความว่าได้ทำงานอาชีพความ
 ข้าราชการมาอยู่เป็นเวลา ๒๗-๒๘ ปี
 แล้วจึงจะขึ้นถึงศาลฎีกา เมื่อขึ้นถึงศาล
 ฎีกานั้นมีระยะเวลาที่รับราชการเป็น
 กรรมการศาลฎีกาอยู่เพียงประมาณ ๓-๔
 ปี ก็จะต้องออกจากราชการแล้ว ถ้าหาก
 ว่าให้อายุเพียง ๖๐ ปีเท่านั้น เพราะฉะนั้น
 จึงเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งในการที่ผู้
 พหุภาษาซึ่งได้มีความเจริญชำนาญ
 ท่องแก่งเสียงใน การที่จะได้พิจารณา
 พหุภาษาธรรมดาใคร่เห็นข้อเท็จจริงได้
 ขอกฎหมายมีความชำนาญและ
 ได้ผ่านเห็นโลกมามาก เมื่อคนที่มีความรู้
 ความชำนาญมากย่อมที่พหุภาษาธรรมดา
 ก็เป็นไปถูกต้องและยุติธรรม

นายทองคำ อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอทวงเป็นครั้งที่สอง

เคยยื่นปรากฏมี ๘๒ คน เพื่อยุติ
 เหมาะสมท่านประธานมีอำนาจเลื่อนไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ท่านไม่ต้อง ข้าราชการกลางนี้ ยิ่ง
 ริง ๆ ฝ่าเถอะมันมากไปเสียแล้ว

นายทองคำ อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : ก็ท่านทำไม่ถูกต้องกับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เปล่าท่าน เวลานี้มีครบ ๘๖ คน
 นี้ข้าพเจ้า นายเลขาธิการช่วย สมาชิก
 ช่วยกันท่านไม่มี

นายทองคำ อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : ในขณะปรากฏว่ามีครบองค์
 ประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ว่าต่อไปเถอะคุณ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : อย่างนี้ถ้าปล่อยอย่างนั้นเส้นผม
 กระตุกหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ถิ่นนั้นช้ ผมก็เห็นว่ามันก็ไม่น่า เอา
 ต่อไปเถอะ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : เอ อยากรู้กัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ต่อไปเถอะคุณ ผมไม่ได้ส่งคุณจะไปฟัง
คนอื่นใดหรือ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชร
บุรี) : กฎหมายของผมอยู่ที่ตอนบ้านนี้ไม่
คอยคั่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เขาเถอะว่าต่อไปเถอะ ผมฟังอยู่ ผมส่ง
เองคุณ ผมระวังอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
คุณอย่าห่วงว่าไปเถอะ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชร
บุรี) ไม่ใช่ครับ ถ้าหากว่าอย่างนั้นผม
ขอเลื่อนไปคราวหน้าได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้าคุณเสนอก็คือ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชร
บุรี) : ผมขอเสนอเลื่อนไปคราวหน้าครับ
นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) :
ผู้เสนอ ๗ เปลี่ยนไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทำไมไม่ได้เล่า มีผู้เสนอขอให้เลื่อน
ประชุมไปคราวหน้า เพราะว่าเวลานัก
เรียนเต็มที เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
ประชุมไม่คักค้ำกันจะได้ถือว่า ให้เลื่อน
ประชุมเรื่องนั้นไปคราวหน้า ส่วนวันใด
จะได้ขึ้นก็ไปออกที่หนึ่ง.

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่

ขุนวรวิฑิต

ทองคำ อิศราชวน

เชอฮาร์ อคมสิทธิ์

อรอนทร ภรพคมน

ประสิทธิ์ แยมเพชร

เล็ก จารุณี

โคมเดลา สพลากกร

ฉันทนา ชานข้อม

อุดม พลอยสังวาลย์

ธน บณยรงค์

จ่างค์ ใจอนนอม

แก้ว ทัพพคณ

สันติ ชัย ชอศตยค

ผู้ตรวจรายงาน

”

”

”

”

”

”

”

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖/ก.ค./๒๕๐๑

สุชนธ์ จิตรกรถึก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบจันทน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

